I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1240

ze dne 12. září 2018,

kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

v souladu s řádným legislativním postupem [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve sdělení Komise ze dne 6. dubna 2016 nazvaném „Silnější a inteligentnější informační systémy pro ochranu hranic a bezpečnost“ se uvádí, že Unie musí posílit a vylepšit své informační systémy, architekturu správy údajů a výměnu informací v oblasti správy hranic, vymáhání práva a boje proti terorismu. Zdůrazňuje, že je třeba zlepšit interoperabilitu informačních systémů. Důležité je, že stanoví potenciální možnosti pro maximalizaci přínosů stávajících informačních systémů a v případě potřeby vytvoření nových a doplňujících systémů pro řešení existujících informačních mezer.

(2) Ve sdělení ze dne 6. dubna 2016 se totiž poukazuje na řadu informačních mezer. Mezi ně patří skutečnost, že pohraniční orgány na vnějších hranicích schengenského prostoru nemají žádné informace o cestujících, kteří jsou osvobozeni od povinnosti mít při překračování vnějších hranic vízum (dále jen „vízová povinnost“). Ve sdělení ze dne 6. dubna 2016 bylo oznámeno, že Komise zahájí studii proveditelnosti zřízení Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS). Tato studie byla dokončena v listopadu 2016. Tento systém by zjišťoval způsobilost státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, před jejich cestou do schengenského prostoru a to, zda jejich cesta představuje bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko.

(3) Ve sdělení ze dne 14. září 2016 nazvaném „Posilování bezpečnosti ve světě mobility: Zdokonalování výměny informací v boji proti terorismu a pevnější vnější hranice“ se potvrzuje priorita zabezpečení vnějších hranic a předkládají se konkrétní iniciativy pro urychlení a rozšíření reakce Unie při dalším posilování správy vnějších hranic.

[1] Úř. věst. C 246, 28.7.2017, s. 28.

[2] Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. září 2018.

(4) Je nezbytné upřesnit cíle ETIAS, definovat jeho technickou a organizační architekturu, stanovit pravidla týkající se provozu a používání údajů, které má žadatel vkládat do systému, a pravidla pro vydávání cestovních povolení či zamítání žádostí o ně, stanovit, pro jaké účely mají být údaje zpracovávány, určit orgány oprávněné k přístupu k těmto údajům a zajistit ochranu osobních údajů.

(5) ETIAS by se měl vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti.

(6) ETIAS by se měl rovněž vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti a kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ([1]), nebo rodinnými příslušníky státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie podle dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé, a kteří nejsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES nebo povolení k pobytu podle nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ([2]). Ustanovení čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) uvádí, že každý občan Unie má právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení. Příslušná omezení a podmínky jsou uvedeny ve směrnici 2004/38/ES.

(7) Jak potvrdil Soudní dvůr ([3]), tito rodinní příslušníci mají právo vstoupit na území členských států a získat pro tento účel vstupní vízum. Proto by také rodinní příslušníci osvobození od vízové povinnosti měli mít právo získat cestovní povolení. Členské státy by měly těmto osobám všemi prostředky usnadnit získání nezbytného cestovního povolení, které by mělo být vydáno bezplatně.

(8) Právo na získání cestovního povolení není bezpodmínečné, neboť může být odepřeno těm rodinným příslušníkům, kteří představují riziko pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost či veřejné zdraví podle směrnice 2004/38/ES. V této souvislosti může být od rodinných příslušníků požadováno, aby poskytli své osobní údaje týkající se jejich totožnosti a jejich statusu pouze tehdy, pokud jsou tyto údaje relevantní pro posouzení bezpečnostní hrozby, kterou by mohli představovat. Obdobně platí, že posuzování jejich žádostí o cestovní povolení by se mělo provádět výhradně s ohledem na bezpečnostní rizika, a nikoli na rizika související s migrací.

(9) ETIAS by měl poskytovat cestovní povolení pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti, jež umožní posoudit, zda jejich přítomnost na území členských států nepředstavuje nebo nebude představovat bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko. Cestovní povolení by tudíž mělo představovat rozhodnutí, které uvádí, že neexistují žádné skutkové poznatky ani rozumné důvody se domnívat, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje takováto rizika. Jako takové se cestovní povolení svou povahou liší od víza; nevyžaduje více informací a nezatěžuje žadatele více než vízum. Být držitelem platného cestovního povolení by mělo být novou podmínkou pro vstup na území členských států. Pouhá skutečnost, že je daná osoba držitelem cestovního povolení, by však neměla automaticky opravňovat ke vstupu.

(10) ETIAS by měl přispívat k vysoké úrovni bezpečnosti, k předcházení nedovolenému přistěhovalectví a k ochraně veřejného zdraví tím, že zajistí posouzení návštěvníků před jejich příjezdem na hraniční přechody na vnějších hranicích.

(11) ETIAS by měl přispět k usnadnění hraničních kontrol prováděných pohraniční stráží na hraničních přechodech na vnější hranici. Měl by zajistit i koordinované a harmonizované posouzení státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří hodlají cestovat do členských států. Dále by měl umožnit lépe informovat žadatele o jejich způsobilosti k cestování do členských států. Kromě toho by měl ETIAS rovněž přispívat k usnadnění hraničních kontrol tím, že se sníží počet případů odepření vstupu na vnějších hranicích, a tím, že bude příslušníkům pohraniční stráže poskytovat určité doplňující informace týkající se označení.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

([3]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 31. ledna 2006, *Komise v. Španělsko*, ve věci C-503/03, ECLI:EU:C:2006:74.

(12) ETIAS by měl rovněž podporovat cíle Schengenského informačního systému (SIS), které se týkají záznamů o státních příslušnících třetích zemí, jimž má být odepřen vstup a pobyt, o osobách hledaných za účelem zatčení a předání nebo za účelem vydání, o pohřešovaných osobách, o osobách hledaných za účelem zajištění jejich spolupráce v soudním řízení a záznamů o osobách pořízených pro účely skrytých nebo zvláštních kontrol. Za tímto účelem by měl ETIAS porovnávat příslušné údaje ze souborů žádostí s příslušnými záznamy v SIS. Pokud toto porovnání ukáže shodu mezi osobními údaji v souboru žádosti a záznamy o státních příslušnících třetích zemí, jimž má být odepřen vstup a pobyt nebo o osobách hledaných za účelem zatčení a předání nebo za účelem vydání, měl by být soubor žádosti zpracován manuálně národní jednotkou ETIAS příslušného členského státu. Posouzení provedené národní jednotkou ETIAS by mělo vést k rozhodnutí o tom, zda vydat cestovní povolení či nikoli. Pokud toto zpracování ukáže shodu mezi osobními údaji v souboru žádosti a záznamy o pohřešovaných osobách, o osobách hledaných za účelem zajištění jejich spolupráce v soudním řízení a záznamů o osobách pořízených pro účely skrytých nebo zvláštních kontrol, měly by být tyto informace předány centrále SIRENE a mělo by s nimi být nakládáno v souladu s příslušnými právními předpisy týkajícími se SIS.

(13) Podmínky vydávání cestovního povolení by měly být v souladu s konkrétními cíli souvisejícími s různými druhy záznamů v SIS. Zejména skutečnost, že by se na žadatele vztahoval záznam o osobách hledaných za účelem zatčení a předání nebo za účelem vydání nebo záznam o osobách pořízený pro účely skrytých nebo zvláštních kontrol, by neměla být překážkou udělení cestovního povolení s cílem, aby členský stát přijal vhodné opatření v souladu s rozhodnutím Rady 2007/533/SVV ([1]).

(14) ETIAS by měl zahrnovat rozsáhlý informační systém, informační systém ETIAS, ústřední jednotku ETIAS a národní jednotky ETIAS.

(15) Ústřední jednotka ETIAS by měla být součástí Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž. Ústřední jednotka ETIAS by v případech, kdy automatizované zpracování žádosti vykáže shodu, měla odpovídat za ověření, zda se osobní údaje žadatele shodují s osobními údaji osoby, u níž byla tato shoda nalezena. Pokud byla tato shoda potvrzena nebo přetrvávají pochybnosti, měla by ústřední jednotka ETIAS zahájit manuální zpracování žádosti. Měla by zajistit, aby údaje, které vkládá do souborů žádostí, byly aktuální a měla by vymezovat, zavádět, předběžně posuzovat, provádět, následně vyhodnocovat, přezkoumávat a rušit specifické ukazatele rizik, přičemž by měla zajistit, aby provedená ověřování a jejich výsledky byly zaznamenávány do souborů žádostí. Měla by provádět i pravidelné audity týkající se zpracovávání žádostí a provádění prověřovacích pravidel ETIAS, včetně pravidelného posuzování jejich dopadu na základní práva, zejména s ohledem na právo na ochranu soukromí a osobních údajů. Měla by dále odpovídat za plnění řady podpůrných úkolů jako je zajišťování odeslání nezbytných oznámení a poskytování informací a podpory. Měla by fungovat 24 hodin denně sedm dní v týdnu.

(16) Každý členský stát by měl vytvořit národní jednotku ETIAS, která bude odpovědná za posuzování žádostí a rozhodnutí o tom, zda cestovní povolení vydat, zamítnout žádost o ně, prohlásit je za neplatné nebo zrušit. Národní jednotky ETIAS by měly pro účely posuzování žádostí spolupracovat mezi sebou navzájem a s Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol). Národním jednotkám ETIAS by měly být poskytnuty odpovídající zdroje k plnění jejich úkolů v souladu se lhůtami stanovenými v tomto nařízení. V zájmu zjednodušení rozhodovacího procesu a výměny informací mezi členskými státy, snížení nákladů na překlady a zkrácení doby odezvy je vhodné, aby všechny národní jednotky ETIAS komunikovaly jedním jazykem.

(17) Za účelem plnění svých cílů by měl ETIAS poskytnout formulář žádosti online, v němž by měl žadatel uvést informace o své totožnosti, cestovním dokladu, místě pobytu, kontaktní údaje, informace o dosaženém vzdělání a skupině zaměstnání a informace o tom, zda je nebo není rodinným příslušníkem občana Unie nebo státního příslušníka třetí země, který používá práva na volný pohyb a není držitelem pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES nebo povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002, a pokud je žadatel nezletilý, informace o osobě za něj odpovědné a odpovědi na soubor základních otázek.

(18) ETIAS by měl přijímat žádosti vložené jménem žadatele v případech, kdy cestující sám není schopen žádost vytvořit, a to z jakéhokoli důvodu. V takových případech by měla žádost podávat třetí osoba zmocněná cestujícím

([1]) Rozhodnutí Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63).

nebo právně odpovědná za cestujícího za předpokladu, že je totožnost této osoby uvedena ve formuláři žádosti. Cestující by měli mít možnost zmocnit obchodní zprostředkovatele k vytvoření a podání žádosti jejich jménem. Ústřední jednotka ETIAS by měla reagovat na oznámení týkající se zneužití obchodními zprostředkovateli vhodným způsobem.

(19) Měly by být stanoveny parametry pro zajištění úplnosti žádosti a soudržnosti předložených údajů, aby bylo možno ověřit přípustnost žádostí o cestovní povolení. Toto ověření by mělo například vyloučit použití cestovních dokladů, jejichž platnost skončí dříve než za tři měsíce, jejichž platnost skončila nebo které byly vydány před více než deseti lety. Toto ověření by mělo být provedeno před tím, než je žadatel vyzván, aby zaplatil poplatek.

(20) Za účelem dokončení žádosti by se od žadatelů mělo požadovat uhrazení poplatku za cestovní povolení. Platba by se měla uskutečnit prostřednictvím bankovního nebo finančního zprostředkovatele. Údaje požadované pro zajištění elektronické platby by měly být poskytnuty pouze bankovnímu nebo finančnímu zprostředkovateli spravujícímu tyto finanční transakce a nejsou součástí údajů uchovávaných v ETIAS.

(21) Většina cestovních povolení by měla být vydána během několika minut, i když v určitém omezeném počtu případů, zejména mimořádných, může jejich vydání vyžadovat delší dobu. V takových mimořádných případech se může jevit za nezbytné vyžádat si od žadatele doplňující informace nebo doklady, zpracovat tyto doplňující informace a doklady a po prověření informací nebo dokladů poskytnutých žadatelem jej pozvat na pohovor. Pohovory by měly být prováděny pouze ve výjimečných případech jako krajní opatření a pokud přetrvávají závažné pochybnosti o informacích či dokladech poskytnutých žadatelem. Vzhledem k výjimečné povaze pohovoru by k němu mělo být pozváno méně než 0,1 % žadatelů. Počet žadatelů pozvaných na pohovor by měla Komise pravidelně přezkoumávat.

(22) Osobní údaje poskytnuté žadatelem by měl ETIAS zpracovávat výhradně za účelem posouzení toho, zda by vstup daného žadatele do Unie mohl představovat bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví či vysoké epidemické riziko v Unii.

(23) Posouzení těchto rizik nelze provést bez zpracování osobních údajů, jež mají být poskytnuty v žádosti o cestovní povolení. Osobní údaje uvedené v žádostech by měly být porovnány s údaji uloženými v záznamu nebo souboru registrovaném v některém informačním systému nebo databázi EU (ústřední systém ETIAS, SIS, Vízový informační systém (VIS), systém vstupu/výstupu (EES) nebo Eurodac), s údaji Europolu nebo s databázemi Interpolu (databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) nebo databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících (TDAWN)). Osobní údaje uvedené v žádostech by měly být porovnány rovněž se seznamem zájmových osob ETIAS a se specifickými ukazateli rizik. Kategorie osobních údajů, jež by měly být použity pro účely porovnání, by měly být omezeny na kategorie údajů, které se nacházejí v informačních systémech EU, v nichž jsou vyhledávány, v údajích Europolu a v databázích Interpolu, na seznamu zájmových osob ETIAS nebo ve specifických ukazatelích rizik.

(24) Toto porovnání by mělo probíhat automatizovaně. Kdykoli se během tohoto porovnání zjistí, že existuje shoda mezi jakýmikoli osobními údaji nebo jejich kombinací uvedenými v žádosti a specifickými ukazateli rizika nebo osobními údaji buď v záznamu nebo souboru registrovaném ve zmíněných informačních systémech, nebo na seznamu zájmových osob ETIAS, měla by být daná žádost zpracována manuálně národní jednotkou ETIAS příslušného členského státu. Posouzení provedené národní jednotkou ETIAS by mělo vést k rozhodnutí, zda má být cestovního povolení vydáno, či nikoli.

(25) Očekává se, že převážná část žádostí obdrží automaticky kladnou odpověď. Žádné zamítnutí žádosti o cestovní povolení, jeho zrušení nebo jeho prohlášení za neplatné by nemělo vycházet pouze z automatizovaného zpracování osobních údajů v žádostech. Z tohoto důvodu by žádosti, u nichž se vyskytla shoda, měla zpracovávat manuálně národní jednotka ETIAS.

(26) Žadatelé, jejichž žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, by měli mít právo podat opravný prostředek. Řízení o opravném prostředku by měla být vedena v členském státě, který přijal rozhodnutí o žádosti, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu.

(27) Prověřovací pravidla ETIAS by se měla používat pro analýzu souboru žádosti tak, že umožní porovnání údajů v něm zaznamenaných se specifickými ukazateli rizik, které odpovídají dříve zjištěnému bezpečnostnímu riziku, riziku nedovoleného přistěhovalectví nebo vysokému epidemickému riziku. Kritéria používaná pro vymezení

specifických ukazatelů rizik by za žádných okolností neměla být založena výhradně na pohlaví či věku osoby. Za žádných okolností by neměla být založena ani na informacích o barvě pleti, rase, etnickém nebo sociálním původu dané osoby, jejích genetických rysech, jazyce, politických či jakýchkoli jiných názorech, náboženském vyznání či filozofickém přesvědčení, členství v odborové organizaci, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení nebo sexuální orientaci. Specifické ukazatele rizik by měly být vymezovány, zaváděny, předběžně posuzovány, prováděny, následně vyhodnocovány, přezkoumávány a rušeny ústřední jednotkou ETIAS po konzultaci prověřovací komise ETIAS složené ze zástupců zúčastněných národních jednotek ETIAS a agentur. Za účelem zajištění dodržování základních práv při provádění prověřovacích pravidel ETIAS a specifických ukazatelů rizik by měl být zřízen poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv. Služby sekretariátu pro jeho zasedání by měl poskytnout úředník pro otázky základních práv Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž.

(28) Seznam zájmových osob ETIAS by měl být sestaven pro účely zjišťování souvislostí mezi údaji v určitém souboru žádosti a informacemi týkajícími se osob, jež jsou podezřelé ze spáchání nebo z účasti na spáchání teroristického trestného činu nebo jiného závažného trestného činu nebo u nichž na základě celkového posouzení dané osoby existují skutkové poznatky nebo rozumné důvody se domnívat, že teroristický trestný čin nebo jiné závažné trestné činy spáchají. Seznam zájmových osob ETIAS by měl být součástí ústředního systému ETIAS. Údaje by na seznam zájmových osob měl zadávat Europol, aniž jsou dotčena příslušná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ([1]) týkající se mezinárodní spolupráce, a členské státy. Před zadáním údajů na seznam zájmových osob ETIAS by mělo být stanoveno, zda jsou tyto údaje dostatečně přiměřené, přesné a významné, aby na seznam zájmových osob ETIAS mohly být zařazeny, a zda jejich zadání na seznam nepovede k manuálnímu zpracování nepřiměřeného počtu žádostí. Údaje by měly být pravidelně přezkoumávány a ověřovány za účelem zajištění jejich trvající přesnosti.

(29) Neustále vznikající nové formy bezpečnostních hrozeb, nové formy nedovoleného přistěhovalectví a vysoká epidemická rizika vyžadují účinné reakce pomocí moderních prostředků. Vzhledem k tomu, že tyto prostředky obnáší často zpracovávání značného množství osobních údajů, měly by být zavedeny vhodné záruky k tomu, aby se zásahy do práva na ochranu soukromí a práva na ochranu osobních údajů omezily na to, co je v demokratické společnosti nezbytné.

(30) Osobní údaje v ETIAS by proto měly být zabezpečeny. Přístup k nim by měl být umožněn pouze pracovníkům s přísně vymezeným oprávněním. Za žádných okolností by se neměl přístup používat k přijímání rozhodnutí na základě jakékoli formy diskriminace. Uložené osobní údaje by měly být uchovávány bezpečně v prostorách Evropské agentury pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (dále jen „agentura eu-LISA“) v Unii.

(31) Vydaná cestovní povolení by měla být prohlášena za neplatná nebo zrušena, jakmile vyjde najevo, že podmínky pro jejich vydání nebyly, nebo již nejsou splněny. Zejména pokud je do SIS vložen nový záznam o odepření vstupu a pobytu nebo je v něm cestovní doklad nahlášen jako ztracený, odcizený, neoprávněně užívaný nebo neplatný, by měl SIS informovat ETIAS. ETIAS by měl poté ověřit, zda tento nový záznam odpovídá platnému cestovnímu povolení. Pokud byl pořízen nový záznam o odepření vstupu a pobytu, národní jednotka ETIAS příslušného členského státu by měla cestovní povolení zrušit. Pokud je cestovní povolení spojeno s cestovním dokladem, který je nahlášen jako ztracený, odcizený, neoprávněně užívaný nebo neplatný v SIS nebo jako ztracený, odcizený nebo neplatný v databázi SLTD, měla by národní jednotka ETIAS příslušného členského státu soubor žádosti zpracovat manuálně. Podle podobného přístupu by nové údaje zadané na seznam zájmových osob ETIAS měly být porovnány se soubory žádostí uloženými v ETIAS s cílem ověřit, zda daný nový údaj odpovídá platnému cestovnímu povolení. Pokud odpovídá, národní jednotka ETIAS členského státu, který nový údaj vložil, nebo členského státu prvního předpokládaného pobytu v případě údaje vloženého Europolem by měla tuto shodu posoudit a v případě potřeby dané cestovní povolení zrušit. Mělo by být rovněž možné zrušit cestovní povolení na žádost žadatele.

(32) Pokud za výjimečných okolností některý členský stát považuje za nezbytné umožnit státnímu příslušníku třetí země vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo mezinárodních závazků, měl by mít možnost vydat cestovní povolení s omezenou územní a časovou platností.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

(33) Před nástupem do dopravního prostředku by měli mít letečtí a námořní dopravci a mezinárodní dopravci přepravující skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách povinnost ověřit, zda cestující mají platné cestovní povolení. Soubor v ETIAS by sám o sobě neměl být dopravcům přístupný. Dopravci by měli mít zabezpečený přístup k informačnímu systému ETIAS umožňující jim nahlédnout do něj s využitím údajů uvedených v cestovním dokladu.

(34) Technické specifikace pro přístup do informačního systému ETIAS prostřednictvím brány pro dopravce by měly co nejvíce omezit dopad na přepravu cestujících a dopravce. Za tímto účelem je třeba zvážit propojení s EES.

(35) V zájmu omezení dopadu povinností stanovených v tomto nařízení na mezinárodní dopravce přepravující skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách by měla být dostupná uživatelsky vstřícná mobilní řešení.

(36) Komise by do dvou let od zprovoznění ETIAS měla posoudit vhodnost, slučitelnost a soudržnost ustanovení uvedených v článku 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ([1]) pro účely ustanovení ETIAS v oblasti přepravy skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách. Měl by být zohledněn nedávný vývoj přepravy na mezinárodních pravidelných autobusových linkách. Měla by být zvážena potřeba změnit ustanovení týkající se přepravy na mezinárodních pravidelných autobusových linkách uvedená v článku 26 zmíněné úmluvy nebo v tomto nařízení.

(37) Pro dosažení souladu s revidovanými podmínkami pro vstup by pohraniční stráž měla kontrolovat, zda mají cestující platné cestovní povolení. Během standardní hraniční kontroly by proto měli příslušníci pohraniční stráže elektronicky načíst údaje z cestovního dokladu. Tím by se mělo spustit vyhledávání v různých databázích, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ([2]) (Schengenský hraniční kodex), včetně vyhledávání v ETIAS, které by mělo poskytnout informaci o aktuálním statusu cestovního povolení. Pokud neexistuje platné cestovní povolení, měli by příslušníci pohraniční stráže dané osobě odepřít vstup a měli by odpovídajícím způsobem dokončit hraniční kontrolu. Pokud existuje platné cestovní povolení, měli by příslušníci pohraniční stráže rozhodnout o povolení nebo odepření vstupu. Některé údaje v souboru ETIAS by měly být přístupné pohraniční stráži s cílem pomoci jí při plnění jejích úkolů.

(38) Pokud se národní jednotka ETIAS příslušného členského státu domnívá, že u některých aspektů žádosti o cestovní povolení je zapotřebí dalšího přezkoumání ze strany pohraničních orgánů, měla by mít možnost připojit k cestovnímu povolení, které vydává, označení doporučující kontrolu ve druhé linii na hraničním přechodu. Připojení označení by mělo být možné rovněž na žádost konzultovaného členského státu. Pokud se národní jednotka ETIAS příslušného členského státu domnívá, že určitá konkrétní shoda zjištěná během zpracování žádosti představuje falešnou shodu, nebo pokud manuální zpracování ukáže, že neexistoval důvod pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení, měly by mít možnost připojit k cestovnímu povolení, které vydává, označení v zájmu usnadnění hraničních kontrol tím, že pohraničním orgánům poskytne informace týkající se ověření, která byla provedena, a v zájmu omezení nepříznivých dopadů falešných shod na cestující. Provozní pokyny pro pohraniční orgány týkající se zacházení s cestovními povoleními by měly být stanoveny v praktické příručce.

(39) Vzhledem k tomu, že povinnost mít platné cestovní povolení je podmínkou pro vstup a pobyt pro určité kategorie státních příslušníků třetích zemí, imigrační orgány členských států by měly mít možnost nahlížet do ústředního systému ETIAS, pokud bylo před tím provedeno vyhledávání v EES a z tohoto vyhledávání vyplynulo, že EES neobsahuje záznam o vstupu odpovídající přítomnosti státního příslušníka třetí země na území členských států. Imigrační orgány členských států by měly mít přístup k určitým informacím uloženým v ústředním systému ETIAS, zejména pro účely navracení.

(40) S ohledem na boj proti teroristickým trestným činům a jiným závažným trestným činům a s ohledem na globalizaci zločineckých sítí je nezbytné, aby určené orgány odpovědné za prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů (dále jen „určené orgány“) měly k dispozici informace nutné pro účinné plnění svých úkolů. Přístup k údajům obsaženým ve VIS pro tyto účely se již ukázal jako

([1]) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

účinný, jelikož vyšetřovatelům pomáhá dosahovat významných úspěchů v případech týkajících se obchodování s lidmi, terorismu nebo obchodu s drogami. VIS neobsahuje údaje o státních příslušnících třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti.

(41) Přístup k informacím obsaženým v ETIAS je nezbytný pro prevenci, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ([1]) či jiných závažných trestných činů podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ([2]). Pro účely konkrétního vyšetřování a s cílem získat důkazy a informace týkající se osoby podezřelé ze spáchání závažného trestného činu nebo osoby, která se stala obětí závažného trestného činu, mohou určené orgány potřebovat přístup k údajům generovaným ETIAS. Údaje uložené v ETIAS mohou být rovněž nezbytné k určení totožnosti pachatele teroristického trestného činu nebo jiných závažných trestných činů, zejména v případech, kdy je třeba přijmout okamžité opatření. Přístup do ETIAS za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů představuje zásah do základních práv na respektování soukromého života jednotlivců a ochranu osobních údajů osob, jejichž osobní údaje jsou v ETIAS zpracovávány. Proto by údaje v ETIAS měly být uchovávány a zpřístupněny pro určené orgány členských států a Europol za přísných podmínek stanovených v tomto nařízení. Toto zaručí, že zpracování údajů ETIAS se omezí na to, co je nezbytně nutné pro účely prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů v souladu s požadavky stanovenými zejména v judikatuře Soudního dvora, zejména ve věci Digital Rights Ireland ([3]).

(42) Konkrétně to znamená, že přístup k údajům uchovávaným v ETIAS pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů by měl být poskytnut pouze na základě odůvodněné žádosti operativní složky určeného orgánu s vysvětlením jeho nezbytnosti. V naléhavých případech, kdy je potřeba zabránit bezprostřednímu ohrožení lidského života v souvislosti s teroristickým trestným činem či jiným závažným trestným činem, by ověření toho, zda byly splněny dané podmínky, mělo proběhnout teprve poté, co určeným příslušným orgánům byl poskytnut přístup k těmto údajům. Následné ověření by mělo být provedeno bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději sedm pracovních dnů po vyřízení žádosti.

(43) Je proto nutné určit orgány členských států, které budou oprávněny takový přístup pro konkrétní účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů požadovat.

(44) Ústřední přístupové body by měly jednat nezávisle na určených orgánech a měly by ověřovat, že v daném konkrétním případě jsou splněny podmínky pro žádost o přístup do ústředního systému ETIAS.

(45) Europol je centrum pro výměnu informací v Unii. Má zásadní význam pro spolupráci mezi orgány členských států příslušnými pro vyšetřování přeshraniční trestné činnosti, protože podporuje předcházení trestné činnosti, analýzy a vyšetřování trestných činů na úrovni Unie. Europol by proto měl také mít přístup do ústředního systému ETIAS, a to v rámci svých úkolů a v souladu s nařízením (EU) 2016/794 ve zvláštních případech, kdy má podpořit a posílit činnost členských států v oblasti prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.

(46) Aby se vyloučilo systematické vyhledávání, mělo by ke zpracovávání údajů uložených v ústředním systému ETIAS docházet pouze ve zvláštních případech a pouze tehdy, když to bude nutné pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů. Určené orgány a Europol by měly žádat o přístup do ETIAS pouze tehdy, mají-li rozumné důvody se domnívat, že takový přístup poskytne informace, které jim pomohou při prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu.

(47) Osobní údaje uložené v ETIAS by se měly uchovávat pouze po dobu nezbytně nutnou pro účely, pro které jsou údaje zpracovávány. Aby ETIAS mohl fungovat, je nutné uchovávat údaje týkající se žadatelů po dobu platnosti cestovního povolení. Po jejím skončení by měly být tyto údaje uchovávány pouze s výslovným souhlasem žadatele a pouze za účelem usnadnění podání nové žádosti v ETIAS. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení,

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017,s. 6).

([2]) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

([3]) Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland Ltd., ve spojených věcech C-293/12 a C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

jeho prohlášení za neplatné či jeho zrušení by mohlo naznačovat u žadatele bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko. V případě vydání takového rozhodnutí by proto údaje měly být uchovávány po dobu pěti let ode dne tohoto rozhodnutí, tak aby v ETIAS bylo možné přesně zohlednit zvýšené riziko, které dotčený žadatel může představovat. Pokud jsou údaje, které vedly k tomuto rozhodnutí, vymazány dříve, měl by být soubor žádosti vymazán do sedmi dnů. Po uplynutí této doby by osobní údaje měly být vymazány.

(48) Osobní údaje uložené v ústředním systému ETIAS by neměly být zpřístupňovány žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromé osobě. Výjimečně by však mělo být možné předat tyto osobní údaje třetí zemi, pokud toto předání podléhá přísným podmínkám a je v konkrétních případech nezbytné pro účely navracení. Jestliže neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně prostřednictvím prováděcího aktu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([1]) ani vhodné záruky, kterým předání podléhají podle uvedeného nařízení, mělo by být pro účely navracení výjimečně možné předat údaje uchovávané v ETIAS třetí zemi, ale pouze pokud je toto předání nezbytné z důležitých důvodů veřejného zájmu, jak je uvedeno ve zmíněném nařízení

(49) Mělo by být rovněž možné předat osobní údaje získané členskými státy podle tohoto nařízení třetí zemi ve výjimečně naléhavých případech, kdy existuje bezprostřední ohrožení v souvislosti s teroristickým trestným činem nebo bezprostřední ohrožení lidského života v souvislosti se závažným trestným činem. Bezprostředním ohrožením lidského života by se mělo rozumět ohrožení dotčené osoby závažným trestným činem, jako je těžká újma na zdraví, nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi, únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí, pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie a znásilnění.

(50) V zájmu zajištění informování veřejnosti o ETIAS, především státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení, by informace týkající se ETIAS, včetně příslušných právních předpisů Unie, a postup pro podávání žádostí o cestovní povolení měly být zpřístupněny široké veřejnosti prostřednictvím veřejných internetových stránek a aplikace pro mobilní zařízení, jež lze využít pro podávání žádostí do ETIAS. Tyto informace by měly být šířeny také prostřednictvím společného informačního letáku a jinými vhodnými prostředky. Žadatelé o cestovní povolení by kromě toho měli obdržet na svou e-mailovou adresu oznámení obsahující informace týkající se jejich žádosti. Toto elektronické oznámení by mělo obsahovat internetové odkazy na použitelné unijní a vnitrostátní právní předpisy.

(51) Měla by být stanovena přesná pravidla, pokud jde o působnost agentury eu-LISA za návrh, vývoj a technickou správu informačního systému ETIAS. Měla by být rovněž stanovena pravidla upravující odpovědnost Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, členských států a Europolu, pokud jde o ETIAS. Agentura eu-LISA by měla věnovat zvláštní pozornost riziku zvyšování nákladů a zajistit dostatečný dohled nad dodavateli.

(52) Na veškeré činnosti agentury eu-LISA a Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž při plnění úkolů, které jim jsou svěřeny tímto nařízením, se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([2]).

(53) Na zpracování osobních údajů členskými státy při uplatňování tohoto nařízení se vztahuje nařízení (EU) 2016/679.

(54) Na zpracování osobních údajů členskými státy za účelem posouzení žádostí příslušnými orgány pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([3]).

(55) Na zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení určenými orgány členských států pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů se vztahuje směrnice (EU) 2016/680.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

(56) Nezávislé dozorové úřady, zřízené v souladu s nařízením (EU) 2016/679, by měly sledovat zákonnost zpracování osobních údajů členskými státy, zatímco evropský inspektor ochrany údajů, ustavený nařízením (ES) č. 45/2001, by měl sledovat činnost orgánů a institucí Unie související se zpracováním osobních údajů. Evropský inspektor ochrany údajů a dozorové úřady by měli při sledování ETIAS vzájemně spolupracovat.

(57) Měla by být stanovena přísná pravidla pro přístup do ústředního systému ETIAS a potřebné záruky. Je rovněž nutné stanovit právo fyzických osob na přístup k údajům, jejich opravu, omezení jejich zpracování, jejich doplnění, jejich vymazání a nápravu ve vztahu k osobním údajům, zejména právo na soudní přezkum, jakož i dohled nad všemi úkony zpracování údajů vykonávanými nezávislými veřejnými orgány.

(58) Za účelem posouzení bezpečnostního rizika, rizika nedovoleného přistěhovalectví nebo vysokého epidemického rizika, která by cestující mohl představovat, by měla být zavedena interoperabilita mezi informačním systémem ETIAS a jinými informačními systémy EU. Tato interoperabilita by měla být zavedena v plném souladu s *acquis* Unie týkajícím se základních práv. Pokud by na úrovni Unie byl zaveden centralizovaný systém umožňující určit, které členské státy mají k dispozici informace týkající se odsouzení státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, ETIAS by v něm měl být schopen vyhledávat.

(59) Toto nařízení by mělo obsahovat jasná ustanovení týkající se odpovědnosti a práva na náhradu újmy za nezákonné zpracování osobních údajů nebo jakýkoliv čin neslučitelný s tímto nařízením. Tato ustanovení by se neměla dotýkat práva na náhradu újmy ze strany správce nebo zpracovatele a odpovědnosti správce nebo zpracovatele podle nařízení (EU) 2016/679, směrnice (EU) 2016/680 a nařízení (ES) č. 45/2001. Agentura eu-LISA by měla odpovídat za újmu, kterou způsobí jakožto zpracovatel údajů, pokud nesplnila povinnosti, jež jí byly zvláště uloženy tímto nařízením, nebo pokud jednala nad rámec zákonných pokynů členského státu, který je správcem údajů, nebo v rozporu s nimi.

(60) Účinné sledování uplatňování tohoto nařízení vyžaduje pravidelné hodnocení. Členské státy by měly stanovit sankce za porušování tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování.

(61) Za účelem stanovení technických opatření nutných pro používání tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU pro účely:

— stanovení požadavků na zabezpečený uživatelský účet,

— stanovení předem určeného seznamu skupin povolání používaného ve formuláři žádosti,

— stanovení obsahu a formy otázek pro žadatele týkajících se odsouzení za trestné činy, pobytů ve válečné oblasti nebo oblasti konfliktu a rozhodnutí opustit území nebo rozhodnutí o navrácení,

— stanovení obsahu a formy doplňujících otázek pro žadatele, který odpověděl kladně na některou z otázek týkajících se odsouzení za trestné činy, pobytů ve válečné oblasti nebo oblasti konfliktu a rozhodnutí opustit území nebo rozhodnutí o navrácení, a pro účely stanovení předem určeného seznamu odpovědí,

— stanovení platebních metod a postupů pro vybírání poplatku za cestovní povolení a změny výše tohoto poplatku s cílem promítnout případné zvýšení nákladů ETIAS,

— stanovení obsahu a formy předem určeného seznamu možností pro žadatele, od kterých je požadováno poskytnutí doplňujících informací nebo dokladů,

— podrobnějšího vymezení nástroje pro ověřování,

— dalšího vymezení bezpečnostního rizika, rizika nedovoleného přistěhovalectví nebo vysokého epidemického rizika, které má být použito pro stanovení specifických ukazatelů rizik,

— vymezení druhu doplňujících informací týkajících se označení, která lze připojit do souboru žádosti v ETIAS, jejich formátů, jazyka a odůvodnění,

— stanovení vhodných záruk prostřednictvím zavedení pravidel a postupů, aby se zabránilo konfliktům se záznamy v jiných informačních systémech, a pro účely vymezení podmínek a kritérií označování a doby platnosti označení,

— dalšího vymezení nástroje, který má být používán žadateli k udělení a odvolání jejich souhlasu,

— prodloužení přechodného období, během něhož se nevyžaduje žádné cestovní povolení, a prodloužení odkladné lhůty, během níž příslušníci pohraniční stráže státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají být držiteli cestovního povolení, avšak dosud jimi nejsou, výjimečně umožní vstup za určitých podmínek,

— vymezení finančního příspěvku členským státům na výdaje, které jim vzniknou v souvislosti s přizpůsobením a automatizací hraničních kontrol při zavádění ETIAS.

(62) Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([1]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(63) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, aby mohla přijímat podrobná pravidla pro:

— formulář umožňující oznamovat případy zneužití obchodními zprostředkovateli, jež žadatelé zmocní k podání žádostí jejich jménem,

— podmínky pro provozování veřejných internetových stránek a aplikace pro mobilní zařízení a podrobná pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost použitelná na uvedených veřejných internetových stránkách a aplikaci pro mobilní zařízení,

— požadavky na formát osobních údajů, které mají být vloženy do formuláře žádosti a parametry a ověřovací postupy pro zajištění úplnosti žádosti a soudržnosti těchto údajů,

— požadavky, testování a provoz audiokomunikačních a videokomunikačních prostředků, které lze použít pro vedení pohovorů s žadateli, a podrobná pravidla pro ochranu údajů, bezpečnost a důvěrnost použitelná pro tyto způsoby komunikace,

— bezpečností riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko, na nichž mají být založeny specifické ukazatele rizik,

— technické specifikace seznamu zájmových osob ETIAS a nástroje hodnocení, jež mají být užívány k posouzení možného dopadu zadávání údajů na seznam zájmových osob ETIAS na podíl žádostí zpracovávaných manuálně,

— formulář zamítnutí žádosti o cestovní povolení, jeho zrušení nebo jeho prohlášení za neplatné,

— podmínky pro zajištění zabezpečeného přístupu k informačnímu systému ETIAS pro dopravce a pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost, která se na tento přístup použijí,

— systém autentizace pro přístup řádně zmocněných pracovníků dopravců k informačnímu systému ETIAS,

— záložní postupy, jimiž je třeba se řídit v případech, kdy je technicky nemožné, aby dopravci vyhledávali v informačním systému ETIAS,

([1]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

— vzorové plány pro mimořádné situace v případech, kdy je technicky nemožné, aby pohraniční orgány nahlížely do ústředního systému ETIAS, nebo pro případ selhání ETIAS,

— vzorový bezpečnostní plán a vzorový plán kontinuity provozu a vzorový plán obnovy provozu po havárii týkající se bezpečnosti zpracování osobních údajů,

— přístup k údajům v informačním systému ETIAS,

— změny, vymazávání a předčasné vymazávání údajů,

— vedení a uchovávání protokolů a přístup k nim,

— požadavky na výkonnost,

— specifikace pro technická řešení pro připojení ústředních přístupových bodů k ústřednímu systému ETIAS,

— mechanismus, postupy a výklad dodržování norem kvality údajů pro údaje obsažené v ústředním systému ETIAS,

— společné informační letáky, jež mají informovat cestující o požadavku mít platné cestovní povolení,

— provoz centrálního úložiště obsahujícího údaje výhradně pro účely předkládání zpráv a statistik a pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost týkající se úložiště, a

— specifikace technických řešení za účelem usnadnění shromažďování statistických údajů potřebných pro předkládání zpráv o účinnosti přístupu k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS pro účely vymáhání práva.

Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(64) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zřízení Evropského systému pro cestovní informace a povolení a určení společných povinností, podmínek a postupů pro využívání údajů v něm uložených, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(65) Náklady na provoz a údržbu informačního systému ETIAS, ústřední jednotky ETIAS a národních jednotek ETIAS by měly být plně kryty příjmy generovanými úhradou poplatků za cestovní povolení. Poplatek by proto měl být podle potřeby upraven s ohledem na vynakládané náklady.

(66) Příjmy plynoucí z úhrady poplatků za cestovní povolení by měly být přiděleny na pokrytí opakovaných nákladů na provoz a údržbu informačního systému ETIAS, ústřední jednotky ETIAS a národních jednotek ETIAS.S ohledem na zvláštní povahu tohoto systému je vhodné považovat tyto příjmy za vnitřní účelově vázané příjmy. Veškeré příjmy zbývající po uhrazení těchto nákladů by měly být převedeny do rozpočtu Unie.

(67) Tímto nařízením není dotčeno použití směrnice 2004/38/ES.

(68) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie.

(69) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(70) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ([1]); Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(71) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ([2]); Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(72) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([3]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ([4]).

(73) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([5]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([6]) a s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ([7]).

(74) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([8]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([9]) a článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/349/EU ([10]).

(75) Za účelem stanovení podmínek týkajících se finančního příspěvku třetích zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* by měly být uzavřeny další dohody mezi Unií a těmito zeměmi na základě příslušných ustanovení jejich dohod o přidružení. Takové dohody by měly být mezinárodními dohodami ve smyslu článku 218 Smlouvy o fungování EU.

([1]) Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

([2]) Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

([3]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

([4]) Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

([5]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

([6]) Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

([7]) Rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

([8]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

([9]) Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst L 160, 18.6.2011, s. 19).

([10]) Rozhodnutí Rady 2011/349/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, zejména pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech a policejní spolupráci (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 1).

(76) Aby bylo možné začlenit toto nařízení do stávajícího právního rámce a aby odráželo nezbytné provozní změny týkající se agentury eu-LISA a Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, měla by být změněna nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1077/2011 ([1]), (EU) č. 515/2014 ([2]), (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 ([3]) a (EU) 2017/2226 ([4]).

(77) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne 6. března 2017 ([5]),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) pro státní příslušníky třetích zemí osvobozené od povinnosti mít při překračování vnějších hranic vízum (dále jen „vízová povinnost“), který umožňuje posoudit, zda by jejich přítomnost na území členských států představovala bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko. Za tímto účelem se zavádí cestovní povolení a stanoví podmínky a postupy pro jeho vydání nebo zamítnutí žádosti o ně.

2. Toto nařízení stanoví podmínky, za nichž mohou určené orgány členských států a Europol nahlížet do údajů uložených v ústředním systému ETIAS za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů, které spadají do jejich pravomoci.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na tyto kategorie státních příslušníků třetích zemí:

a) státní příslušníci třetích zemí uvedených v příloze II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ([6]), kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti pro předpokládané pobyty na území členských států, jejichž délka nepřesáhne 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů;

b) osoby, které jsou podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 539/2001 osvobozeny od vízové povinnosti pro předpokládané pobyty na území členských států, jejichž délka nepřesáhne 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů;

c) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od vízové povinnosti a kteří splňují tyto podmínky:

i) jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo rodinnými příslušníky státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie, na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé a

ii) nejsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES ani povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1077/2011 ze dne 25. října 2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 286, 1.11.2011, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 143).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20).

([5]) Úř. věst. C 162, 23.5.2017, s. 9.

([6]) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) uprchlíky ani osoby bez státní příslušnosti ani jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, kteří pobývají v některém členském státě a kteří jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem;

b) státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES a kteří jsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice;

c) státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie, na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé a kteří jsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES nebo povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002;

d) držitele povolení k pobytu ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) 2016/399;

e) držitele jednotných víz;

f) držitele národních dlouhodobých víz;

g) státní příslušníky Andorry, Monaka a San Marina a držitele pasů vydaných Vatikánským městským státem nebo Svatým stolcem;

h) státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ([1]), vykonávají-li držitelé své právo v rámci režimu malého pohraničního styku;

i) osoby nebo kategorie osob uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) až f) nařízení (ES) č. 539/2001;

j) státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou držiteli diplomatických nebo služebních pasů a kteří byli podle mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a dotčenou třetí zemí osvobozeni od vízové povinnosti;

k) osoby, jež podléhají vízové povinnosti podle čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 539/2001;

l) státní příslušníky třetích zemí, kteří vykonávají právo na mobilitu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ([2]) nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ([3]).

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „vnějšími hranicemi“ vnější hranice ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2016/399;

2) „vymáháním práva“ prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů;

3) „kontrolou ve druhé linii“ kontrola ve druhé linii ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení (EU) 2016/399;

4) „pohraničním orgánem“ příslušník pohraniční stráže, který je v souladu s vnitrostátním právem pověřen prováděním hraničních kontrol ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (EU) 2016/399;

5) „cestovním povolením“ rozhodnutí vydané v souladu s tímto nařízením, které je pro státní příslušníky třetích zemí uvedené v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení vyžadováno ke splnění podmínky vstupu stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/399 a z kterého vyplývá, že:

a) nebyly zjištěny žádné skutkové poznatky ani rozumné důvody založené na skutkových poznatcích vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje nebo bude představovat bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21).

b) nebyly zjištěny žádné skutkové poznatky ani rozumné důvody založené na skutkových poznatcích vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje nebo bude představovat bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko, ačkoliv přetrvávají pochybnosti o existenci dostatečných důvodů pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení v souladu s čl. 36 odst. 2;

c) byly-li zjištěny skutkové poznatky vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje nebo bude představovat bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko, byla v souladu s článkem 44 omezena územní platnost povolení; nebo

d) byly-li zjištěny skutkové poznatky vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje nebo bude představovat bezpečnostní riziko, je u cestujícího v SIS, na podporu cílů tohoto systému uvedených v čl. 4 písm. e), pořízen záznam o osobách pro účely skrytých nebo zvláštních kontrol nebo o osobách hledaných za účelem zatčení a předání na základě evropského zatýkacího rozkazu nebo za účelem zatčení a vydání;

6) „bezpečnostním rizikem“ riziko ohrožení veřejného pořádku, vnitřní bezpečnosti nebo mezinárodních vztahů kteréhokoliv členského státu;

7) „rizikem nedovoleného přistěhovalectví“ riziko, že státní příslušník třetí země nesplní podmínky pro vstup a pobyt stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399;

8) „vysokým epidemickým rizikem“ jakákoli nemoc s epidemickým potenciálem, jak je vymezeno v Mezinárodních zdravotnických předpisech Světové zdravotnické organizace (WHO) nebo Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC), a další infekční nemoci nebo nakažlivé parazitické nemoci, pokud se na ně vztahují ochranné předpisy platné pro státní příslušníky členských států;

9) „žadatelem“ jakýkoli státní příslušník třetí země uvedený v článku 2, který podal žádost o cestovní povolení;

10) „cestovním dokladem“ pas nebo jiný rovnocenný doklad, který držitele opravňuje překračovat vnější hranice a do něhož lze vyznačit vízum;

11) „krátkodobým pobytem“ pobyt na území členských států ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/399;

12) „osobou překračující délku oprávněného pobytu“ státní příslušník třetí země, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky týkající se délky jeho oprávněného krátkodobého pobytu na území členských států;

13) „aplikací pro mobilní zařízení“ softwarová aplikace, která je navržena pro fungování na mobilních zařízeních, jako jsou chytré telefony a tablety;

14) „shodou“ existence odpovídajícího údaje zjištěná porovnáním osobních údajů zaznamenaných v souboru žádosti v ústředním systému ETIAS se specifickými ukazateli rizik uvedenými v článku 33 nebo s osobními údaji obsaženými v záznamu nebo souboru registrovaném v ústředním systému ETIAS, v jiném informačním systému nebo databázi EU uvedeném v čl. 20 odst. 2 (dále jen „informační systém EU“), v údajích Europolu nebo v databázi Interpolu, ve které ústřední systém ETIAS vyhledává;

15) „teroristickým trestným činem“ trestný čin, který odpovídá nebo je rovnocenný jednomu z trestných činů uvedených ve směrnici (EU) 2017/541;

16) „závažným trestným činem“ trestný čin, který odpovídá nebo je rovnocenný jednomu z trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, pokud jej lze podle vnitrostátního práva potrestat odnětím svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky nebo ochranným opatřením spojeným s omezením svobody ve stejné délce;

17) „údaji Europolu“ osobní údaje, které byly zpracovány Europolem pro účely uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/794;

18) „elektronicky podepsaným“ potvrzení souhlasu zatržením odpovídajícího políčka ve formuláři žádosti nebo v žádosti o vyjádření souhlasu;

19) „nezletilou osobou“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší 18 let;

20) „konzulátem“ diplomatická mise členského státu nebo konzulární úřad členského státu ve smyslu Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích ze dne 24. dubna 1963;

21) „určeným orgánem“ orgán určený členským státem podle článku 50 jakožto orgán příslušný pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů a jiných závažných trestných činů;

22) „imigračním orgánem“ příslušný orgán, který je v souladu s vnitrostátním právem pověřený jednou nebo více z těchto činností:

a) prováděním ověřování na území členských států, zda jsou splněny podmínky pro vstup či pobyt na území členských států;

b) posuzováním podmínek pobytu státních příslušníků třetích zemí na území členských států a přijímání souvisejících rozhodnutí, pokud tento orgán není „rozhodujícím orgánem“ ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ([1]), a případně poskytováním poradenství v souladu s nařízením Rady (ES) č. 377/2004 ([2]);

c) navracením státních příslušníků třetích zemí do třetí země původu nebo tranzitu.

2. Pojmy definované v článku 2 nařízení (ES) č. 45/2001 mají v tomto nařízení stejný význam, pokud zpracování osobních údajů provádějí Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž a agentura eu-LISA.

3. Pojmy definované v článku 4 nařízení (EU) 2016/679 mají v tomto nařízení stejný význam, pokud zpracování osobních údajů provádějí orgány členských států pro účely uvedené v čl. 4 písm. a) až e) tohoto nařízení.

4. Pojmy definované v článku 3 směrnice (EU) 2016/680 mají v tomto nařízení stejný význam, pokud zpracování osobních údajů provádějí orgány členských států pro účely stanovené v čl. 4 písm. f) tohoto nařízení.

Článek 4

Cíle ETIAS

ETIAS podporou příslušných orgánů členských států:

a) přispívá k vysoké úrovni bezpečnosti tím, že zajišťuje důkladné posouzení bezpečnostních rizik u žadatelů před jejich příjezdem na hraniční přechody na vnějších hranicích s cílem určit, zda existují skutkové poznatky nebo rozumné důvody založené na skutkových poznatcích vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje bezpečnostní riziko;

b) přispívá k předcházení nedovolenému přistěhovalectví tím, že zajišťuje posouzení rizika nedovoleného přistěhovalectví u žadatelů před jejich příjezdem na hraniční přechody na vnějších hranicích;

c) přispívá k ochraně veřejného zdraví tím, že zajišťuje posouzení toho, zda žadatel představuje vysoké epidemické riziko ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 8, před jeho příjezdem na hraniční přechody na vnějších hranicích;

d) zvyšuje účinnost hraničních kontrol;

e) podporuje cíle SIS, které se týkají záznamů o státních příslušnících třetích zemí, na které se vztahuje odepření vstupu a pobytu, záznamů o osobách hledaných za účelem zatčení a předání nebo za účelem vydání, záznamů o pohřešovaných osobách, záznamů o osobách hledaných za účelem zajištění jejich spolupráce v soudním řízení a záznamů o osobách pořízených pro účely skrytých nebo zvláštních kontrol;

f) přispívá k prevenci, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 377/2004 ze dne 19. února 2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (Úř. věst. L 64, 2.3.2004, s. 1).

Článek 5

Obecná struktura ETIAS

ETIAS sestává z:

a) informačního systému ETIAS uvedeného v článku 6;

b) ústřední jednotky ETIAS uvedené v článku 7;

c) národních jednotek ETIAS uvedených v článku 8.

Článek 6

Zřízení informačního systému ETIAS a jeho technická architektura

1. Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (dále jen „agentura eu-LISA“) vyvine informační systém ETIAS a zajistí jeho technický provoz.

2. Informační systém ETIAS sestává z:

a) ústředního systému ETIAS, včetně seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34;

b) národního jednotného rozhraní v každém členském státě se společnými technickými specifikacemi, které je ve všech členských státech stejné a které umožňuje zabezpečené propojení ústředního systému ETIAS s vnitrostátními pohraničními infrastrukturami a ústředními přístupovými body v členských státech uvedenými v čl. 50 odst. 2;

c) komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem ETIAS a národními jednotnými rozhraními, která je zabezpečená a zašifrovaná;

d) zabezpečené komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem ETIAS a informačními systémy uvedenými v článku 11;

e) veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení;

f) e-mailové služby;

g) zabezpečeného uživatelského účtu umožňujícího žadatelům poskytnout jakékoli požadované doplňující informace nebo doklady;

h) ověřovacího nástroje pro žadatele;

i) nástroje umožňujícího žadatelům udělit nebo odvolat souhlas s prodloužením doby pro uchovávání souboru žádosti;

j) nástroje umožňujícího Europolu a členským státům posoudit možný dopad vkládání nových údajů na seznam zájmových osob ETIAS na podíl žádostí zpracovávaných manuálně;

k) brány pro dopravce;

l) zabezpečené internetové služby umožňující ústřednímu systému ETIAS komunikovat s veřejnými internetovými stránkami, aplikací pro mobilní zařízení, e-mailovou službou, službou zabezpečeného uživatelského účtu, bránou pro dopravce, ověřovacím nástrojem pro žadatele, nástrojem umožňujícím žadatelům udělit souhlas, zprostředkovatelem plateb a databázemi Interpolu;

m) softwaru umožňujícího ústřední jednotce ETIAS a národním jednotkám ETIAS zpracovávat žádosti a řídit konzultace s ostatními národními jednotkami ETIAS podle článku 28 a s Europolem podle článku 29;

n) centrálního úložiště údajů pro účely hlášení a statistik.

3. Ústřední systém ETIAS, národní jednotná rozhraní, internetová služba, brána pro dopravce a komunikační infrastruktura ETIAS sdílejí a opětovně využívají hardwarové a softwarové prvky ústředního systému EES, národních jednotných rozhraní EES, internetové služby EES a komunikační infrastruktury EES podle nařízení (EU) 2017/2226, nakolik je to technicky možné.

4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž vymezí požadavky na zabezpečený uživatelský účet podle odst. 2 písm. g) tohoto článku.

Článek 7

Ústřední jednotka ETIAS

1. V rámci Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž se zřizuje ústřední jednotka ETIAS.

2. Ústřední jednotka ETIAS je v provozu 24 hodin denně sedm dní v týdnu. Tato jednotka:

a) v případech, kdy automatizované zpracování žádosti vykáže shodu, ověřuje v souladu s článkem 22, zda osobní údaje žadatele souhlasí s osobními údaji osoby, u níž byla nalezena uvedená shoda v ústředním systému ETIAS, včetně seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34, v některém z informačních systémů EU, do nichž se nahlíželo, v údajích Europolu, v některé z databází Interpolu uvedených v článku 12, anebo se specifickými ukazateli rizik uvedenými v článku 33, a v případě potvrzení shody nebo přetrvávajících pochybností zahájí manuální zpracování žádosti podle článku 26;

b) zajišťuje, aby údaje, které zadává do souborů žádostí, byly aktuální v souladu s příslušnými ustanoveními článků 55 a 64;

c) po konzultaci s prověřovací komisí ETIAS vymezuje, zavádí, předběžně posuzuje, provádí, následně vyhodnocuje, přezkoumává a ruší specifické ukazatele rizik uvedené v článku 33;

d) zajišťuje, aby ověřování prováděná v souladu s článkem 22 a odpovídající výsledky byly zaznamenány v souborech žádostí;

e) provádí pravidelné audity týkající se zpracovávání žádostí a provádění článku 33, včetně pravidelného hodnocení jejich dopadu na základní práva, zejména práva na ochranu soukromí a ochranu osobních údajů;

f) případně označuje členský stát příslušný pro manuální zpracovávání žádostí podle čl. 25 odst. 2;

g) v případě technických problémů nebo nepředvídaných okolností případně zprostředkovává konzultace mezi členskými státy podle článku 28 a mezi příslušným členským státem a Europolem podle článku 29;

h) oznamuje dopravcům, že došlo k selhání informačního systému ETIAS, podle čl. 46 odst. 1;

i) oznamuje národním jednotkám ETIAS členských států, že došlo k selhání informačního systému ETIAS, podle čl. 48 odst. 1;

j) zpracovává žádosti Europolu o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS podle článku 53;

k) poskytuje veškeré relevantní informace týkající se žádosti o cestovní povolení široké veřejnosti podle článku 71;

l) spolupracuje s Komisí na informační kampani podle článku 72;

m) poskytuje písemnou podporu cestujícím, kteří se potýkají s problémy při vyplňování formuláře žádosti a kteří prostřednictvím standardního kontaktního formuláře požádali o pomoc, a vede seznam častých otázek a odpovědí dostupný online;

n) zajišťuje návazné činnosti a pravidelně oznamuje Komisi případy zneužití obchodními zprostředkovateli podle čl. 15 odst. 5.

3. Ústřední jednotka ETIAS zveřejňuje výroční zprávu o činnosti. Zpráva obsahuje:

a) statistické údaje o:

   i) počtu cestovních povolení automaticky vydaných ústředním systémem ETIAS;

   ii) počtu žádostí ověřených ústřední jednotkou ETIAS;

iii) počtu manuálně zpracovávaných žádostí za každý členský stát;

iv) počtu zamítnutých žádostí podle třetích zemí a důvodech zamítnutí;

v) rozsahu, v jakém byly dodrženy lhůty uvedené v čl. 22 odst. 6 a článcích 27, 30 a 32;

b) obecné informace o fungování ústřední jednotky ETIAS a o jejích činnostech stanovených v tomto článku a informace o současných trendech a výzvách, které ovlivňují plnění jejích úkolů.

Výroční zpráva o činnosti se předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 31. března následujícího roku.

Článek 8

Národní jednotky ETIAS

1. Každý členský stát určí příslušný orgán jakožto národní jednotku ETIAS.

2. Národní jednotky ETIAS:

a) posuzují žádosti o cestovní povolení v případech, kdy jejich automatizované zpracovávání vykázalo shodu a ústřední jednotka ETIAS zahájila manuální zpracovávání žádostí, a rozhodují o těchto žádostech;

b) zajišťují, aby úkoly prováděné podle písmene a) a jejich výsledky byly zaznamenány v souborech žádostí;

c) zajišťují, aby údaje, které zadávají do souborů žádostí, byly aktuální v souladu s příslušnými ustanoveními článků 55 a 64;

d) rozhodují o vydání cestovního povolení s omezenou územní platností podle článku 44;

e) zajišťují koordinaci s ostatními národními jednotkami ETIAS a Europolem ohledně žádostí o konzultace podle článků 28 a 29;

f) informují žadatele o postupu, který je třeba dodržet v případě opravného prostředku podle čl. 37 odst. 3;

g) prohlašují cestovní povolení za neplatné a rozhodují o jeho zrušení podle článků 40 a 41.

3. Členské státy poskytnou národním jednotkám ETIAS náležité zdroje, aby mohly plnit své úkoly ve lhůtách stanovených v tomto nařízení.

Článek 9

Prověřovací komise ETIAS

1. V rámci Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž se zřizuje prověřovací komise ETIAS s poradní funkcí. Tato komise se skládá z jednoho zástupce každé národní jednotky ETIAS, zástupce Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a zástupce Europolu.

2. Prověřovací komisi ETIAS konzultují:

a) ústřední jednotka ETIAS k vymezování, zavádění, předběžnému posuzování, provádění, následnému hodnocení, přezkoumávání a rušení specifických ukazatelů rizik uvedených v článku 33;

b) členský stát k provádění seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34;

c) Europol k provádění seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34.

3. Prověřovací komise ETIAS vydává stanoviska, pokyny, doporučení a osvědčené postupy pro účely uvedené v odstavci 2. Při vydávání doporučení zohlední doporučení, jež vydal poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv.

4. Prověřovací komise ETIAS zasedá podle potřeby, nejméně však dvakrát ročně. Náklady na zasedání této komise a jejich organizaci hradí Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž.

5. Prověřovací komise ETIAS může konzultovat poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv ke konkrétním otázkám týkajícím se základních práv, zejména pokud jde o ochranu soukromí, ochranu osobních údajů a zákaz diskriminace.

6. Prověřovací komise ETIAS přijme svůj jednací řád na prvním zasedání prostou většinou svých členů.

Článek 10

Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv

1. Zřizuje se nezávislý poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv, který má poradní a hodnoticí funkci. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci a nezávislost, skládá se tento výbor z úředníka pro otázky základních práv Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, zástupce poradního fóra pro základní práva Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, zástupce evropského inspektora ochrany údajů, zástupce Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, zřízeného nařízením (EU) 2016/679, a zástupce Agentury Evropské unie pro základní práva.

2. Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv provádí pravidelná hodnocení a vydává doporučení prověřovací komisi ETIAS o dopadu zpracovávání žádostí a provádění článku 33 na základní práva, zejména pokud jde o ochranu soukromí, ochranu osobních údajů a zákaz diskriminace.

Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv rovněž podporuje prověřovací komisi ETIAS v plnění jejích úkolů, pokud jej konzultuje v konkrétních otázkách týkajících se základních práv, zejména pokud jde o ochranu soukromí, ochranu osobních údajů a zákaz diskriminace.

Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv má přístup k auditům uvedeným v čl. 7 odst. 2 písm. e).

3. Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv zasedá podle potřeby, nejméně však dvakrát ročně. Náklady na jeho zasedání a jejich organizaci hradí Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž. Zasedání výboru se konají v prostorách Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž. Služby sekretariátu pro jeho zasedání poskytuje Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž. Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv přijme svůj jednací řád na prvním zasedání prostou většinou svých členů.

4. Jeden zástupce poradního výboru ETIAS pro otázky základních práv je zván na zasedání prověřovací komise ETIAS a má na nich poradní funkci. Členové poradního výboru ETIAS pro otázky základních práv mají přístup k informacím a souborům prověřovací komise ETIAS.

5. Poradní výbor ETIAS pro otázky základních práv vypracuje výroční zprávu. Tuto zprávu zpřístupní veřejnosti.

Článek 11

Interoperabilita s jinými informačními systémy EU

1. Zavede se interoperabilita mezi informačním systémem ETIAS a jinými informačními systémy EU a údaji Europolu, aby bylo možné provádět ověřování podle článku 20.

2. Změny právních aktů zřizujících informační systémy EU, jež jsou nezbytné pro dosažení interoperability s ETIAS, jakož i doplnění odpovídajících ustanovení tohoto nařízení budou předmětem samostatného právního nástroje.

Článek 12

Vyhledávání v databázích Interpolu

Ústřední systém ETIAS zašle dotaz do databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem (SLTD) a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem (TDAWN). Veškerá vyhledávání a ověřování se provádějí takovým způsobem, aby žádná informace nebyla odhalena majiteli záznamu Interpolu.

Článek 13

Přístup k údajům uloženým v ETIAS

1. Přístup do informačního systému ETIAS je vyhrazen výlučně řádně pověřeným pracovníkům ústřední jednotky ETIAS a národních jednotek ETIAS.

2. Přístup pohraničních orgánů do ústředního systému ETIAS v souladu s článkem 47 se omezí na vyhledávání v ústředním systému ETIAS za účelem zjištění statusu cestovního povolení cestujícího, který se nachází na hraničním přechodu na vnějších hranicích, a na údaje podle čl. 47 odst. 2 písm. a), c) a d). Pohraniční orgány jsou kromě toho automaticky informovány o označeních uvedených v čl. 36 odst. 2 a 3 a o důvodech pro tato označení.

V případech, kdy je na základě označení výjimečně doporučena hraniční kontrola ve druhé linii nebo kdy je pro účely kontroly ve druhé linii nezbytné provést další ověřování, mají pohraniční orgány přístup do ústředního systému ETIAS, aby získaly doplňující informace stanovené v čl. 39 odst. 1 písm. e) nebo čl. 44 odst. 6 písm. f).

3. Přístup dopravců do informačního systému ETIAS v souladu s článkem 45 se omezí na zasílání dotazů do informačního systému ETIAS za účelem zjištění statusu cestovního povolení cestujícího.

4. Přístup imigračních orgánů do ústředního systému ETIAS v souladu s článkem 49 se omezí na zjištění statusu cestovního povolení cestujícího přítomného na území členského státu a na některé údaje zmíněné v uvedeném článku.

Přístup imigračních orgánů do ústředního systému ETIAS v souladu s čl. 65 odst. 3 se omezí na údaje zmíněné v uvedeném článku.

5. Každý členský stát určí příslušné vnitrostátní orgány uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 tohoto článku a neprodleně sdělí jejich seznam agentuře eu-LISA v souladu s čl. 87 odst. 2. V tomto seznamu se u každého orgánu uvede, za jakým účelem mají jeho řádně pověření pracovníci přístup k údajům informačního systému ETIAS v souladu s odstavci 1, 2 a 4 tohoto článku.

Článek 14

Zákaz diskriminace a základní práva

Zpracování osobních údajů v informačním systému ETIAS jakýmkoli uživatelem nesmí vést k diskriminaci vůči státním příslušníkům třetích zemí na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Musí plně ctít lidskou důstojnost a integritu a základní práva, včetně práva na respektování soukromí a práva na ochranu osobních údajů. Zvláštní pozornost se musí věnovat dětem, starším osobám a osobám se zdravotním postižením. Na prvním místě musí vždy být nejlepší zájem dítěte.

KAPITOLA II

ŽÁDOST

Článek 15

Praktické pokyny pro podání žádosti

1. Žadatel podá žádost tak, že vyplní formulář žádosti online prostřednictvím speciálních veřejných internetových stránek nebo prostřednictvím aplikace pro mobilní zařízení, a to s dostatečným předstihem před jakoukoli předpokládanou cestou, nebo je-li již na území členského státu, před koncem platnosti stávajícího cestovního povolení, jehož je držitelem.

2. Držitel cestovního povolení může žádost o nové cestovní povolení podat nejdříve 120 dnů před koncem platnosti stávajícího cestovního povolení.

Ústřední systém ETIAS 120 dnů před koncem platnosti cestovního povolení automaticky informuje jeho držitele prostřednictvím e-mailové služby o:

a) datu konce platnosti cestovního povolení;

b) možnosti podat žádost o nové cestovní povolení;

c) povinnosti být držitelem platného cestovního povolení po celou dobu krátkodobého pobytu na území členských států.

3. Veškerá oznámení žadateli o jeho žádosti o cestovní povolení jsou zasílána na e-mailovou adresu, kterou žadatel uvedl ve formuláři žádosti podle čl. 17 odst. 2 písm. g).

4. Žádost může podat žadatel nebo jiná osoba či obchodní zprostředkovatel zmocnění žadatelem k podání žádosti jeho jménem.

5. Komise vytvoří prostřednictvím prováděcího aktu formulář umožňující oznamovat případy zneužití obchodními zprostředkovateli uvedenými v odstavci 4 tohoto článku. Tento formulář musí být přístupný prostřednictvím speciálních veřejných internetových stránek nebo prostřednictvím aplikace pro mobilní zařízení uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Vyplněný formulář se zasílá ústřední jednotce ETIAS, která přijme vhodná opatření, včetně podávání pravidelných zpráv Komisi. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Článek 16

Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení

1. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení musí umožňovat státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení, podat žádost o cestovní povolení, poskytnout požadované údaje ve formuláři žádosti v souladu s článkem 17 a uhradit poplatek za cestovní povolení.

2. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení zajistí, aby formulář žádosti byl pro žadatele bezplatně běžně k dispozici a byl snadno přístupný. Zvláštní pozornost je věnována přístupnosti veřejných internetových stránek a aplikace pro mobilní zařízení pro osoby se zdravotním postižením.

3. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení musí být dostupné ve všech úředních jazycích členských států.

4. Pokud úřední jazyk či úřední jazyky zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 neodpovídají jazykům uvedeným v odstavci 3, zpřístupní agentura eu-LISA na veřejných internetových stránkách a v aplikaci pro mobilní zařízení nejméně v jednom z úředních jazyků uvedených zemí informační přehledy s vysvětlujícími informacemi o ETIAS, postupu podávání žádostí, využívání veřejných internetových stránek a aplikace pro mobilní zařízení, jakož i průvodci, který žadatele krok za krokem provede aplikací. Pokud má některá z těchto zemí více než jeden úřední jazyk, jsou tyto informační přehledy nezbytné, pouze pokud žádný z těchto jazyků neodpovídá jazykům uvedeným v odstavci 3.

5. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení poskytují žadateli informace o jazycích, které může použít k vyplnění formuláře žádosti.

6. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení vytvoří pro žadatele uživatelský účet umožňující žadatelům poskytnout doplňující informace nebo doklady, pokud to bude vyžadováno.

7. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení informují žadatele o jejich právu na podání opravného prostředku podle tohoto nařízení, je-li žádost o cestovní povolení zamítnuta nebo je-li cestovní povolení zrušeno nebo prohlášeno za neplatné. Za tímto účelem obsahují informace o použitelném vnitrostátním právu, příslušném orgánu, způsobu, jak podat opravný prostředek, lhůtě pro podání opravného prostředku a informace o jakékoli pomoci, již může poskytnout vnitrostátní orgán pro ochranu údajů.

8. Veřejné internetové stránky a aplikace pro mobilní zařízení umožní žadatelům uvést, že účel jejich předpokládaného pobytu souvisí s humanitárními důvody nebo mezinárodními závazky.

9. Veřejné internetové stránky obsahují všechny údaje uvedené v článku 71.

10. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů podrobná pravidla týkající se provozování uvedených veřejných internetových stránek a aplikace pro mobilní zařízení a podrobná pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost použitelná na uvedené veřejné internetové stránky a aplikaci pro mobilní zařízení. Tato podrobná pravidla se zakládají na řízení rizik pro bezpečnost informací a na zásadách specificky navržené a standardně používané ochrany údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Článek 17

Formulář žádosti a osobní údaje žadatele

1. Každý žadatel podá vyplněný formulář žádosti, který obsahuje prohlášení o pravosti, úplnosti, správnosti a spolehlivosti předložených údajů a prohlášení o pravdivosti a spolehlivosti učiněných prohlášení. Každý žadatel rovněž uvede, že rozumí podmínkám pro vstup podle článku 6 nařízení (EU) 2016/399 a tomu, že od něj může být při každém vstupu požadováno poskytnutí příslušných podpůrných dokladů. Nezletilé osoby podají formulář žádosti elektronicky podepsaný osobou vykonávající trvale nebo dočasně rodičovskou odpovědnost nebo poručnictví či opatrovnictví.

2. Ve formuláři žádosti poskytne žadatel tyto osobní údaje:

a) příjmení, jméno (jména), rodné příjmení; datum narození, místo narození, země narození, pohlaví, současná státní příslušnost, jména rodičů žadatele;

b) případná další jména (přezdívky, umělecká jména, obvyklá jména);

c) případné další státní příslušnosti;

d) druh, číslo a země vydání cestovního dokladu;

e) datum vydání a datum konce platnosti cestovního dokladu;

f) adresa bydliště žadatele nebo, není-li k dispozici, obec a země pobytu;

g) e-mailová adresa a, jsou-li k dispozici, telefonní čísla;

h) vzdělání (základní, střední, vysokoškolské nebo bez vzdělání);

i) současné zaměstnání (skupina zaměstnání); případně, je-li žádost zpracovávána manuálně postupem podle článku 26, může příslušný členský stát podle článku 27 žadatele požádat, aby poskytl doplňující informace o svém přesném pracovním zařazení a zaměstnavateli, nebo, jedná-li se o studenty, název svého vzdělávacího zařízení;

j) členský stát prvního předpokládaného pobytu a volitelně adresu prvního předpokládaného pobytu;

k) u nezletilých osob příjmení a jméno (jména), adresa bydliště, e-mailová adresa a, je-li k dispozici, telefonní číslo osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo poručníka či opatrovníka žadatele;

l) pokud žadatel uplatňuje status rodinného příslušníka podle čl. 2 odst. 1 písm. c):

   i) jeho status jako rodinného příslušníka;

   ii) příjmení, jméno (jména), datum narození, místo narození, země narození, současná státní příslušnost, adresa bydliště, e-mailová adresa a, je-li k dispozici, telefonní číslo rodinného příslušníka, s nímž má žadatel rodinné vazby;

   iii) jeho rodinné vazby s uvedeným rodinným příslušníkem v souladu s čl. 2 odst. 2 směrnice 2004/38/ES;

m) v případě žádostí podávaných jinou osobou než žadatelem její příjmení, jméno (jména), případně název společnosti či organizace, e-mailová adresa, poštovní adresa a, je-li k dispozici, telefonní číslo této osoby; vztah k žadateli a podepsané prohlášení o zastupování.

3. Žadatel zvolí své současné zaměstnání (skupinu zaměstnání) z předem určeného seznamu. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví tento předem určený seznam.

4. Žadatel dále zodpoví tyto otázky:

a) zda byl odsouzen za některý trestný čin uvedený v příloze během posledních deseti let a v případě teroristických trestných činů během posledních dvaceti let, a pokud ano, kdy a ve které zemi;

b) zda během posledních deseti let pobýval v konkrétní válečné oblasti nebo oblasti konfliktu a důvody tohoto pobytu;

c) zda bylo během posledních deseti let vydáno nějaké rozhodnutí vyžadující, aby opustil území některého členského státu nebo kterékoli třetí země uvedené v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 nebo rozhodnutí o navrácení týkající se jeho osoby.

5. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví obsah a formu otázek uvedených v odstavci 4 tohoto článku. Ty musí být takové, aby je žadatel mohl jednoznačně a přesně zodpovědět.

6. Pokud žadatel odpoví na kteroukoli z otázek uvedených v odstavci 4 kladně, musí ve formuláři žádosti odpovědět na doplňující soubor předem určených otázek tak, že zvolí odpovědi z předem určeného seznamu. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví obsah a formu uvedených doplňujících otázek a předem určený seznam odpovědí na uvedené otázky.

7. Údaje uvedené v odstavcích 2 a 4 uvede žadatel pomocí znaků latinské abecedy.

8. Při podání formuláře žádosti zaznamená informační systém ETIAS IP adresu, ze které byl formulář žádosti podán.

9. Komise vymezí prostřednictvím prováděcích aktů požadavky na formát osobních údajů uvedených v odstavcích 2 a 4 tohoto článku, které mají být zapsány do formuláře žádosti, jakož i parametry a ověření, která mají být provedena pro zajištění úplnosti žádosti a soudržnosti těchto údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Článek 18

Poplatek za cestovní povolení

1. Za každou žádost uhradí žadatel poplatek za cestovní povolení ve výši 7 EUR.

2. Od poplatku za cestovní povolení jsou osvobozeni žadatelé, kteří jsou v době podání žádosti mladší osmnácti let nebo starší 70 let.

3. Poplatek za cestovní povolení se hradí v eurech.

4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví platební metody a postupy pro poplatek za cestovní povolení a změny jeho výše. Změny výše poplatku zohlední případné zvýšení nákladů uvedených v článku 85.

KAPITOLA III

VYTVOŘENÍ SOUBORU ŽÁDOSTI A POSOUZENÍ ŽÁDOSTI ÚSTŘEDNÍM SYSTÉMEM ETIAS

Článek 19

Přípustnost a vytvoření souboru žádosti

1. Informační systém ETIAS po podání žádosti automaticky ověří, zda:

a) jsou vyplněna všechna pole formuláře žádosti a zda obsahují všechny položky uvedené v čl. 17 odst. 2 a 4;

b) byl uhrazen poplatek za cestovní povolení.

2. Jsou-li podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) a b) splněny, považuje se žádost za přípustnou. Ústřední systém ETIAS poté automaticky neprodleně vytvoří soubor žádosti a přidělí mu číslo žádosti.

3. Po vytvoření souboru žádosti ústřední systém ETIAS zaznamená a uloží tyto údaje:

a) číslo žádosti;

b) informace o statusu uvádějící, že bylo požádáno o cestovní povolení;

c) osobní údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 a případně čl. 17 odst. 4 a 6, včetně třípísmenného kódu země, která vydala cestovní doklad;

d) údaje uvedené v čl. 17 odst. 8;

e) datum a čas podání formuláře žádosti, jakož i odkaz na úspěšnou platbu poplatku za cestovní povolení a jedinečné referenční číslo platby.

4. Po vytvoření souboru žádosti zjistí ústřední systém ETIAS, zda v ústředním systému ETIAS již neexistuje jiný soubor žádosti tohoto žadatele, a sice porovnáním údajů uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. a) s osobními údaji uvedenými v souborech žádostí uložených v ústředním systému ETIAS. Pokud již takový jiný soubor žádosti existuje, propojí ústřední systém ETIAS nový soubor žádosti s jakýmkoli již existujícím předchozím souborem žádosti vytvořeným pro téhož žadatele.

5. Po vytvoření souboru žádosti je žadateli prostřednictvím e-mailové služby neprodleně zasláno oznámení vysvětlující, že během zpracování žádosti mohou být od žadatele požadovány doplňující informace nebo doklady či ve výjimečných případech také účast na pohovoru. Toto oznámení obsahuje:

a) informace o statusu potvrzující podání žádosti o cestovní povolení a

b) číslo žádosti.

Oznámení umožní žadateli využít ověřovací nástroj stanovený v čl. 6 odst. 2 písm. h).

Článek 20

Automatizované zpracování

1. Ústřední systém ETIAS automaticky zpracuje soubory žádostí za účelem identifikace shody či shod. Ústřední systém ETIAS posoudí každý soubor žádosti jednotlivě.

2. Ústřední systém ETIAS porovná příslušné údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a), b), c), d), f), g), j), k) a m) a odst. 8 s údaji uvedenými v záznamu nebo souboru registrovaném v ústředním systému ETIAS, v SIS, v EES, ve VIS, v Eurodacu, v údajích Europolu a v databázích SLTD a TDAWN.

Ústřední systém ETIAS zejména ověří:

a) zda cestovní doklad použitý pro danou žádost neodpovídá cestovnímu dokladu, který byl v SIS nahlášen jako ztracený, odcizený, neoprávněně užívaný nebo neplatný;

b) zda cestovní doklad použitý pro danou žádost neodpovídá cestovnímu dokladu, který byl v SLTD nahlášen jako ztracený, odcizený nebo neplatný;

c) zda v souvislosti s žadatelem nebyl v SIS pořízen záznam o odepření vstupu a pobytu;

d) zda ohledně žadatele nebyl v SIS pořízen záznam v souvislosti s osobami hledanými za účelem zatčení a předání na základě evropského zatýkacího rozkazu nebo za účelem zatčení a vydání;

e) zda žadatel a cestovní doklad neodpovídají cestovnímu povolení v ústředním systému ETIAS, o něž žádost byla zamítnuta nebo které bylo zrušeno nebo prohlášeno za neplatné;

f) zda údaje poskytnuté v žádosti, které se týkají cestovního dokladu, neodpovídají jiné žádosti o cestovní povolení v ústředním systému ETIAS spojené s jinými údaji o totožnosti podle čl. 17 odst. 2 písm. a);

g) zda žadatel není v současnosti, nebo nebyl v minulosti, veden v EES jako osoba překračující délku oprávněného pobytu;

h) zda není žadatel v EES veden jako osoba, jíž byl odepřen vstup;

i) zda nebylo ve vztahu k žadateli vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti o krátkodobé vízum nebo prohlášení tohoto víza za neplatné nebo jeho zrušení zaznamenané ve VIS;

j) zda údaje uvedené v žádosti neodpovídají údajům zaznamenaným v databázi Europolu;

k) zda nebyl žadatel zaregistrován v Eurodacu;

l) zda cestovní doklad použitý pro danou žádost neodpovídá cestovnímu dokladu, který je zaznamenán v některém souboru v databázi TDAWN;

m) je-li žadatelem nezletilá osoba, zda ve vztahu k osobě vykonávající rodičovskou odpovědnost nebo poručníku či opatrovníku žadatele:

   i) není v SIS veden záznam v souvislosti s osobami hledanými za účelem zatčení a předání na základě evropského zatýkacího rozkazu nebo za účelem zatčení a vydání;

   ii) není v SIS veden záznam o odepření vstupu a pobytu.

3. Ústřední systém ETIAS ověří, zda žadatel odpověděl kladně na některou z otázek uvedených v čl. 17 odst. 4 a zda žadatel neposkytl adresu bydliště, ale pouze svou obec a zemi pobytu podle čl. 17 odst. 2 písm. f).

4. Ústřední systém ETIAS porovná příslušné údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a), b), c), d), f), g), j), k), m) a odst. 8 s údaji uvedenými v seznamu zájmových osob ETIAS uvedeném v článku 34.

5. Ústřední systém ETIAS porovná příslušné údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a), c), f), h) a i) se specifickými ukazateli rizik uvedenými v článku 33.

6. Ústřední systém ETIAS připojí k souboru žádosti odkaz na jakoukoli shodu získanou podle odstavců 2 až 5.

7. Pokud údaje zaznamenané v souboru žádosti odpovídají údajům vedoucím ke shodě podle odstavců 2 a 4, ústřední systém ETIAS v relevantních případech zjistí, který členský stát či členské státy vložily nebo poskytly údaje vedoucí ke shodě, a zaznamená tuto informaci do souboru žádosti.

8. Po zjištění shody podle odst. 2 písm. j) a odstavce 4 a v případech, kdy údaje vedoucí ke shodě neposkytl žádný členský stát, zjistí ústřední systém ETIAS, zda tyto údaje vložil Europol, a zaznamená tuto informaci do souboru žádosti.

Článek 21

Výsledky automatizovaného zpracování

1. Pokud automatizované zpracování stanovené v čl. 20 odst. 2 až 5 nevykáže žádnou shodu, ústřední systém ETIAS automaticky vydá cestovní povolení v souladu s článkem 36 a uvědomí o tom žadatele v souladu s článkem 38.

2. Pokud automatizované zpracování stanovené v čl. 20 odst. 2 až 5 vykáže jednu nebo více shod, žádost se zpracuje v souladu s postupem stanoveným v článku 22.

3. Pokud ověřování podle článku 22 potvrdí, že údaje zaznamenané v souboru žádosti odpovídají údajům vedoucím k zjištění shody během automatizovaného zpracování podle čl. 20 odst. 2 až 5, nebo pokud po ověření přetrvávají pochybnosti o totožnosti žadatele, žádost se zpracuje v souladu s postupem stanoveným v článku 26.

4. Pokud automatizované zpracování podle čl. 20 odst. 3 vykáže, že žadatel odpověděl kladně na kteroukoliv z otázek uvedených v čl. 17 odst. 4, a pokud není zjištěna žádná další shoda, odešle se žádost národní jednotce ETIAS příslušného členského státu k manuálnímu zpracování podle článku 26.

Článek 22

Ověření prováděné ústřední jednotkou ETIAS

1. Pokud automatizované zpracování stanovené v čl. 20 odst. 2 až 5 vykáže jednu nebo více shod, ústřední systém ETIAS automaticky konzultuje ústřední jednotku ETIAS.

2. Ústřední jednotka ETIAS má při konzultaci přístup k souboru žádosti a případným propojeným souborům žádosti a rovněž k veškerým shodám zjištěným během automatizovaného zpracování podle čl. 20 odst. 2 až 5 a k informacím získaným ústředním systémem ETIAS podle čl. 20 odst. 7 a 8.

3. Ústřední jednotka ETIAS ověří, zda údaje zaznamenané v souboru žádosti odpovídají jednomu nebo více z těchto údajů:

a) specifickým ukazatelům rizik uvedeným v článku 33;

b) údajům obsaženým v ústředním systému ETIAS, včetně seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 34;

c) údajům obsaženým v jednom z informačních systémů EU, do kterých se nahlíželo;

d) údajům Europolu;

e) údajům obsaženým v databázích SLTD či TDAWN.

4. Pokud údaje neodpovídají a v průběhu automatizovaného zpracování podle čl. 20 odst. 2 až 5 nebyla vykázána žádná další shoda, ústřední jednotka ETIAS vymaže falešnou shodu ze souboru žádosti a ústřední systém ETIAS automaticky vydá cestovní povolení v souladu s článkem 36.

5. Pokud údaje odpovídají údajům o žadateli nebo pokud přetrvávají pochybnosti o totožnosti žadatele, žádost se zpracuje manuálně postupem stanoveným v článku 26.

6. Ústřední jednotka ETIAS dokončí manuální zpracování nejpozději 12 hodin od okamžiku, kdy obdržela soubor žádosti.

Článek 23

Podpora cílů SIS

1. Pro účely čl. 4 písm. e) porovnává ústřední systém ETIAS relevantní údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a), b) a d) s údaji zaznamenanými v SIS, aby bylo možné určit, zda nebyl v souvislosti se žadatelem pořízen některý z těchto záznamů:

a) záznam o pohřešovaných osobách;

b) záznam o osobách hledaných za účelem zajištění jejich spolupráce v soudním řízení;

c) záznam o osobách pořízený pro účely skrytých nebo zvláštních kontrol.

2. Pokud porovnání podle odstavce 1 vykazuje jednu nebo více shod, zašle ústřední systém ETIAS automatické oznámení ústřední jednotce ETIAS. Ústřední jednotka ETIAS ověří, zda osobní údaje žadatele odpovídají osobním údajům obsaženým v záznamu, který vedl ke shodě, a je-li shoda potvrzena, zašle ústřední systém ETIAS automatické oznámení centrále SIRENE členského státu, který záznam pořídil. Tato centrála SIRENE dále ověří, zda osobní údaje žadatele odpovídají osobním údajům obsaženým v záznamu, který vedl ke shodě, a přijme vhodná návazná opatření.

Ústřední systém ETIAS rovněž zašle automatické oznámení centrále SIRENE členského státu, který pořídil záznam vedoucí ke shodě při porovnání se SIS během automatizovaného zpracování podle článku 20, pokud po ověření ústřední jednotkou ETIAS podle článku 22 tento záznam vedl k manuálnímu zpracování žádosti v souladu s článkem 26.

3. Oznámení zaslané centrále SIRENE členského státu, který záznam pořídil, musí obsahovat tyto údaje:

a) příjmení, jméno (jména) a případná přezdívka (přezdívky);

b) místo a datum narození;

c) pohlaví;

d) státní příslušnost a případné další státní příslušnosti;

e) členský stát prvního předpokládaného pobytu a případně adresa prvního předpokládaného pobytu;

f) adresa bydliště žadatele nebo, není-li k dispozici, obec a země pobytu;

g) informace o statusu cestovního povolení uvádějící, zda bylo cestovní povolení vydáno, zda byla žádost o ně zamítnuta nebo zda je zpracovávána manuálně podle článku 26;

h) odkaz na jakoukoli shodu získanou v souladu s odstavci 1 a 2, včetně data a času shody.

4. Ústřední systém ETIAS připojí k souboru žádosti odkaz na jakoukoli shodu získanou podle odstavce 1.

Článek 24

Zvláštní pravidla pro rodinné příslušníky občanů Unie nebo jiných státních příslušníků třetích zemí požívajících práva na volný pohyb podle práva Unie

1. V případě státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. c) se cestovním povolením ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 5 rozumí rozhodnutí vydané v souladu s tímto nařízením, které uvádí, že neexistují žádné skutkové poznatky ani rozumné důvody založené na skutkových poznatcích vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje bezpečnostní riziko nebo vysoké epidemické riziko podle směrnice 2004/38/ES.

2. Pokud státní příslušník třetí země uvedený v čl. 2 odst. 1 písm. c) požádá o cestovní povolení, použijí se tato zvláštní pravidla:

a) žadatel neodpovídá na otázku uvedenou v čl. 17 odst. 4 písm. c);

b) žadatel je osvobozen od poplatku uvedeného v článku 18.

3. Při zpracovávání žádosti o cestovní povolení pro státního příslušníka třetí země uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. c) ústřední systém ETIAS neověřuje, zda:

a) žadatel není v současnosti, nebo nebyl v minulosti, nahlášen jako osoba překračující délku oprávněného pobytu na základě údajů zjištěných nahlédnutím do EES, jak je uvedeno v čl. 20 odst. 2 písm. g);

b) žadatel neodpovídá osobě, jejíž údaje jsou zaznamenány v Eurodacu, jak je uvedeno v čl. 20 odst. 2 písm. k).

Nepoužijí se specifické ukazatele rizik založené na rizicích nedovoleného přistěhovalectví uvedených v článku 33.

4. Žádost o cestovní povolení nesmí být zamítnuta z důvodu rizika nedovoleného přistěhovalectví uvedeného v čl. 37 odst. 1 písm. c).

5. Pokud automatizované zpracování žádosti podle článku 20 vykáže shodu odpovídající záznamu o odepření vstupu a pobytu podle článku 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ([1]), národní jednotka ETIAS ověří základ rozhodnutí, v souvislosti s nímž byl tento záznam v SIS pořízen. Pokud se tento základ týká rizika nedovoleného přistěhovalectví, nevezme se tento záznam při posuzování žádosti v potaz. Národní jednotka ETIAS postupuje podle čl. 25 odst. 2 nařízení (ES) č. 1987/2006.

6. Použijí se rovněž tato pravidla:

a) v oznámení podle čl. 38 odst. 1 žadatel obdrží informace o tom, že při překračování vnějších hranic musí být schopen prokázat svůj status rodinného příslušníka podle čl. 2 odst. 1 písm. c); tyto informace rovněž obsahují upozornění, že rodinný příslušník občana Unie, který vykonává právo na volný pohyb a který je držitelem cestovního povolení, má právo na vstup pouze tehdy, pokud je tento rodinný příslušník doprovázen občanem Unie nebo jiným státním příslušníkem třetí země, který vykonává své právo na volný pohyb, nebo ho následuje;

b) opravný prostředek podle čl. 37 odst. 3 se podává v souladu se směrnicí 2004/38/ES;

c) doba uchovávání souboru žádosti podle čl. 54 odst. 1 odpovídá:

   i) době platnosti cestovního povolení;

   ii) pět letům od posledního rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení nebo prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení v souladu s články 37, 40 a 41. Pokud jsou údaje uložené v záznamu nebo souboru registrovaném v některém z informačních systémů EU, údajích Europolu, databázích SLTD či TDAWN nebo seznamu zájmových osob ETIAS nebo prověřovací pravidla ETIAS, na jejichž základě bylo dané rozhodnutí učiněno, vymazány před uplynutím této pětileté lhůty, soubor žádosti se vymaže do sedmi dnů od data vymazání údajů ve zmíněném záznamu nebo souboru. Za tímto účelem ústřední systém ETIAS pravidelně a automaticky ověřuje, zda jsou nadále splněny podmínky pro uchovávání těchto souborů žádostí uvedeným v tomto písmenu. Pokud tyto podmínky již splněny nejsou, soubor žádosti automaticky vymaže.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

Na usnadnění podání nové žádosti po konci platnosti cestovního povolení ETIAS může být soubor žádosti uchován v ústředním systému ETIAS po dobu nejvýše dalších tří let po konci platnosti cestovního povolení za předpokladu, že k tomu žadatel udělí svobodný a výslovný souhlas prostřednictvím elektronicky podepsaného prohlášení poté, co byl o něj požádán. Žádosti o vyjádření souhlasu se předkládají způsobem, který je od jiných skutečností jasně odlišitelný a je srozumitelný a snadno přístupný za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků v souladu s článkem 7 nařízení (EU) 2016/679.

O vyjádření souhlasu se požádá po zaslání informací podle čl. 15 odst. 2. Automaticky zaslané informace upozorní žadatele na účel uchování údajů v souladu s informacemi uvedených v čl. 71 písm. o).

KAPITOLA IV

POSUZOVÁNÍ ŽÁDOSTI PROVÁDĚNÉ NÁRODNÍMI JEDNOTKAMI ETIAS

Článek 25

Příslušný členský stát

1. Ústřední systém ETIAS určí členský stát příslušný k manuálnímu zpracování žádostí podle článku 26 (dále jen „příslušný členský stát“) takto:

a) je-li zjištěno, že údaje vedoucí ke shodě podle článku 20 vložil nebo poskytl pouze jeden členský stát, je tento členský stát příslušným členským státem;

b) je-li zjištěno, že údaje vedoucí ke shodám podle článku 20 vložilo nebo poskytlo více členských států, je příslušným členským státem:

   i) členský stát, který vložil nebo poskytl nejaktuálnější údaje o záznamu uvedeném v čl. 20 odst. 2 písm. d), nebo

   ii) pokud žádné z těchto údajů neodpovídají záznamu uvedenému v čl. 20 odst. 2 písm. d), členský stát, který vložil nebo poskytl nejaktuálnější údaje o záznamu uvedeném v čl. 20 odst. 2 písm. c), nebo

   iii) pokud žádné z těchto údajů neodpovídají záznamu uvedenému v čl. 20 odst. 2 písm. c) nebo d), členský stát, který vložil nebo poskytl nejaktuálnější údaje o záznamu uvedeném v čl. 20 odst. 2 písm. a);

c) je-li zjištěno, že údaje vedoucí ke shodám podle článku 20 vložilo nebo poskytlo více členských států, avšak žádné z těchto údajů neodpovídají záznamům uvedeným v čl. 20 odst. 2 písm. a), c) a d), je příslušným členským státem členský stát, který vložil nebo poskytl nejaktuálnější údaje.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) a c) se při určování příslušného členského státu nezohledňují shody zjištěné pomocí údajů, které nevložil ani neposkytl některý členský stát. Pokud k zahájení manuálního zpracování žádosti nevedly údaje vložené nebo poskytnuté některým členským státem, je příslušným členským státem členský stát prvního předpokládaného pobytu.

2. Ústřední systém ETIAS zaznamená příslušný členský stát do souboru žádosti. Pokud ústřední systém ETIAS není schopen určit příslušný členský stát podle odstavce 1, určí jej ústřední jednotka ETIAS.

Článek 26

Manuální zpracovávání žádostí prováděné národními jednotkami ETIAS

1. Pokud automatizované zpracování stanovené v čl. 20 odst. 2 až 5 vykáže jednu nebo více shod, žádost zpracuje manuálně národní jednotka ETIAS příslušného členského státu. Tato národní jednotka ETIAS má přístup k souboru žádosti a k jakémukoli propojenému souboru žádosti, jakož i k veškerým shodám zjištěným během automatizovaného zpracování stanoveného v čl. 20 odst. 2 až 5. Ústřední jednotka ETIAS informuje národní jednotku ETIAS příslušného členského státu, zda bylo zjištěno, že údaje vedoucí ke shodě podle čl. 20 odst. 2 nebo 4 vložil nebo poskytl jeden členský stát, více členských států nebo Europol. Pokud bylo zjištěno, že údaje vedoucí k této shodě vložil nebo poskytl jeden členský stát nebo více členských států, uvede ústřední jednotka ETIAS rovněž, o které členské státy se jedná.

2. Po manuálním zpracování žádosti národní jednotka ETIAS příslušného členského státu:

a) vydá cestovní povolení nebo

b) žádost o cestovní povolení zamítne.

3. Pokud automatizované zpracování stanovené v čl. 20 odst. 2 vykáže shodu, národní jednotka ETIAS příslušného členského státu:

a) žádost o cestovní povolení zamítne, jestliže shoda odpovídá jednomu nebo několika ověřením uvedeným v čl. 20 odst. 2 písm. a) a c);

b) posoudí bezpečnostní riziko nebo riziko nedovoleného přistěhovalectví a rozhodne, zda cestovní povolení vydá nebo žádost o ně zamítne, jestliže shoda odpovídá kterémukoli ověření uvedenému v čl. 20 odst. 2 písm. b) a d) až m).

4. Pokud automatizované zpracování podle čl. 20 odst. 3 vykáže, že žadatel odpověděl kladně na jednu z otázek uvedených v čl. 17 odst. 4, posoudí národní jednotka ETIAS příslušného členského státu bezpečnostní riziko nebo riziko nedovoleného přistěhovalectví a rozhodne, zda cestovní povolení vydá nebo žádost o ně zamítne.

5. Pokud automatizované zpracování podle čl. 20 odst. 4 vykáže shodu, posoudí národní jednotka ETIAS příslušného členského státu bezpečnostní riziko a rozhodne, zda cestovní povolení vydá, nebo zda žádost o ně zamítne.

6. Pokud automatizované zpracování podle čl. 20 odst. 5 vykáže shodu, posoudí národní jednotka ETIAS příslušného členského státu bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko a rozhodne, zda cestovní povolení vydá, nebo zda žádost o ně zamítne. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu nesmí v žádném případě rozhodnout automaticky na základě jediné shody založené na specifických ukazatelích rizik. Ve všech případech přistoupí národní jednotka ETIAS příslušného členského státu k individuálnímu posouzení bezpečnostního rizika, rizika nedovoleného přistěhovalectví nebo vysokého epidemického rizika.

7. Informační systém ETIAS uchovává záznamy o všech operacích týkajících se zpracování údajů provedených za účelem posouzení podle tohoto článku národní jednotkou ETIAS příslušného členského státu nebo národními jednotkami ETIAS konzultovaných členských států v souladu s článkem 28. Tyto záznamy se vytvoří a vloží do souboru žádosti automaticky. Obsahují datum a čas každé operace, údaje použité pro konzultaci jiných informačních systémů EU, údaje související se zjištěnou shodou a údaje o pracovnících, kteří posouzení rizik provedli.

Výsledek posouzení bezpečnostního rizika, rizika nedovoleného přistěhovalectví nebo vysokého epidemického rizika a odůvodnění pro rozhodnutí o vydání cestovního povolení nebo zamítnutí žádosti o ně zaznamenají pracovníci provádějící posouzení rizik do souboru žádosti.

Článek 27

Žádost o doplňující informace nebo doklady od žadatele

1. Pokud národní jednotka ETIAS příslušného členského státu nepovažuje informace poskytnuté žadatelem ve formuláři žádosti za dostatečné k tomu, aby jí umožnily rozhodnout, zda cestovní povolení vydat, nebo žádost o ně zamítnout, může požádat žadatele o doplňující informace nebo doklady. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu požádá o doplňující informace nebo doklady na žádost členského státu konzultovaného v souladu s článkem 28.

2. Žádost o doplňující informace nebo doklady se oznámí prostřednictvím e-mailové služby podle čl. 6 odst. 2 písm. f) na kontaktní e-mailovou adresu uvedenou v souboru žádosti. V žádosti o doplňující informace nebo doklady se jasně uvede, jaké informace nebo doklady má žadatel předložit, jakož i seznam jazyků, ve kterých je možné tyto informace nebo doklady předložit. Pokud tento nezahrnuje úřední jazyk třetí země, jíž je žadatel podle svého prohlášení státním příslušníkem, zahrnuje alespoň angličtinu nebo francouzštinu nebo němčinu. Pokud jsou požadovány doplňující doklady, požaduje se rovněž elektronická kopie původních dokladů. Žadatel předloží doplňující informace nebo doklady přímo národní jednotce ETIAS příslušného členského státu prostřednictvím zabezpečeného uživatelského účtu uvedeného v čl. 6 odst. 2 písm. g) do deseti dnů ode dne obdržení žádosti. Žadatel předloží tyto informace nebo doklady v jednom z jazyků uvedených v žádosti. Od žadatele se nepožaduje předložení úředního překladu. Požadovat lze pouze doplňující informace nebo doklady, jež jsou nezbytné pro posouzení žádosti ETIAS.

3. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu použije pro účely žádosti o doplňující informace nebo doklady podle odstavce 1 předem určený seznam možností. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví obsah a formu tohoto předem určeného seznamu možností.

4. Pokud po zpracování doplňujících informací nebo dokladů přetrvávají závažné pochybnosti o informacích nebo dokladech poskytnutých žadatelem, může národní jednotka ETIAS příslušného členského státu ve výjimečných případech a jako krajní řešení žadatele pozvat k pohovoru v zemi jeho pobytu na tom svém konzulátu, jenž se nachází co nejblíže místa žadatelova pobytu. Výjimečně, a pokud je to v zájmu žadatele, se pohovor může uskutečnit na konzulátu nacházejícím se v jiné zemi než v zemi pobytu žadatele.

Je-li konzulát, který se nachází nejblíže k místu pobytu žadatele, vzdálen více než 500 km, je žadateli nabídnuta možnost uskutečnit tento pohovor prostřednictvím dálkových audiokomunikačních a videokomunikačních prostředků. Je-li tato vzdálenost menší než 500 km, mohou se žadatel a národní jednotka ETIAS příslušného členského státu vzájemně dohodnout na využití těchto audiokomunikačních a videokomunikačních prostředků. Použijí-li se tyto audiokomunikační a videokomunikační prostředky, provádí pohovor národní jednotka ETIAS příslušného členského státu, nebo výjimečně jeden z konzulátů tohoto členského státu. Dálkové audiokomunikační a videokomunikační prostředky musí zajišťovat náležitou úroveň bezpečnosti a důvěrnosti.

Důvod požadování pohovoru se zaznamená do souboru žádosti.

5. Komise vymezí prostřednictvím prováděcích aktů požadavky na audiokomunikační a videokomunikační prostředky uvedené v odstavci 4, a to i pokud jde o pravidla týkající se ochrany údajů, bezpečnosti a důvěrnosti, a přijme pravidla pro testování, výběr a fungování vhodných nástrojů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

6. Pozvání k pohovoru zašle národní jednotka ETIAS příslušného členského státu žadateli prostřednictvím e-mailové služby podle čl. 6 odst. 2 písm. f) na kontaktní e-mailovou adresu uvedenou v souboru žádosti. Pozvání k pohovoru se zašle do 72 hodin od předložení doplňujících informací nebo dokladů žadatelem podle odstavce 2 tohoto článku. Obsahuje informace o tom, který členský stát pozvání činí, a o možnostech uvedených v odstavci 4 tohoto článku, jakož i příslušné kontaktní údaje. Žadatel kontaktuje národní jednotku ETIAS příslušného členského státu nebo konzulát co nejdříve, nejpozději však pět dnů po obdržení pozvání k pohovoru, aby se dohodli na vhodné době a datu konání pohovoru pro obě strany a na tom, zda se má pohovor konat na dálku. Pohovor se uskuteční do deseti dnů od zaslání pozvání.

Pozvání k pohovoru se zaznamená do souboru žádosti ústředního systému ETIAS.

7. Pokud se žadatel po obdržení pozvání k pohovoru podle odstavce 6 tohoto článku nedostaví, žádost se v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. g) zamítne. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu o tom žadatele neprodleně informuje.

8. Pro účely pohovoru podle odstavce 4 uvede národní jednotka ETIAS příslušného členského státu témata, na která se osoba vedoucí pohovor zaměří. Tato témata se mají týkat důvodů, na jejichž základě je pohovor vyžadován.

Pohovor uskutečněný prostřednictvím dálkových audiokomunikačních a videokomunikačních prostředků se vede v jazyce národní jednotky ETIAS příslušného členského státu, která o pohovor požádala, nebo v jazyce, který pro účely předložení doplňujících informací nebo dokladů zvolila.

Pohovor uskutečněný na konzulátu se vede v úředním jazyce třetí země, ve které se tento konzulát nachází, nebo v jazyce, na kterém se konzulát dohodl se žadatelem.

Po pohovoru vydá osoba vedoucí pohovor stanovisko s odůvodněním svých doporučení.

Probíraná témata a stanovisko osoby vedoucí pohovor se uvedou ve formuláři, který se zaznamená do souboru žádosti v tentýž den, kdy se pohovor uskutečnil.

9. Doplňující informace nebo doklady předložené žadatelem podle odstavce 2 ústřední systém ETIAS zaznamená a uloží do souboru žádosti. Doplňující informace nebo doklady poskytnuté během pohovoru podle odstavce 6 doplní do souboru žádosti národní jednotka ETIAS příslušného členského státu.

Do formuláře určeného k pohovoru a doplňujících informací nebo dokladů, které jsou zaznamenány v souboru žádosti, lze nahlížet pouze pro účely posuzování této žádosti a rozhodování o ní, pro účely řízení o opravném prostředku a pro účely zpracovávání nové žádosti téhož žadatele.

10. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu pokračuje v posuzování žádosti od okamžiku, kdy žadatel poskytl doplňující informace nebo doklady, nebo případně ode dne pohovoru.

Článek 28

Konzultace s ostatními členskými státy

1. Pokud bylo zjištěno, že údaje vedoucí ke shodě vložil nebo poskytl jeden členský stát nebo více členských států podle čl. 20 odst. 7, v návaznosti na ověřování podle článku 22, uvědomí o tom ústřední jednotka ETIAS národní jednotku ETIAS dotčeného členského státu nebo států, a tím zahájí konzultační proces mezi nimi a národní jednotkou ETIAS příslušného členského státu.

2. Národní jednotky ETIAS konzultovaných členských států mají pro účely konzultace přístup k souboru žádosti.

3. Národní jednotky ETIAS konzultovaných členských států:

a) poskytnou odůvodněné kladné stanovisko k žádosti, nebo

b) poskytnou odůvodněné záporné stanovisko k žádosti.

Kladné nebo záporné stanovisko zaznamená národní jednotka ETIAS konzultovaného členského státu do souboru žádosti.

4. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu může po obdržení odpovědi žadatele na žádost o doplňující informace rovněž konzultovat národní jednotky ETIAS jednoho nebo více členských států. Pokud byly tyto doplňující informace požadovány jménem členského státu konzultovaného podle čl. 27 odst. 1, národní jednotka ETIAS příslušného členského státu konzultuje po obdržení odpovědi žadatele na uvedenou žádost o doplňující informace národní jednotku ETIAS tohoto konzultovaného členského státu. V takových případech mají národní jednotky ETIAS konzultovaných členských států rovněž přístup k relevantním doplňujícím informacím nebo dokladům, které žadatel poskytl na žádost národní jednotky ETIAS příslušného členského státu v souvislosti se záležitostí, k níž jsou konzultovány. Je-li konzultováno více členských států, zajistí národní jednotka ETIAS příslušného členského státu koordinaci.

5. Národní jednotka ETIAS konzultovaného členského státu odpoví do 60 hodin ode dne oznámení konzultace. Neodpoví-li, má se za to, že k žádosti zaujala kladné stanovisko.

6. Během konzultačního procesu se žádost o konzultaci a odpovědi na ni předávají prostřednictvím softwaru uvedeného v čl. 6 odst. 2 písm. m) a zpřístupní se národní jednotce ETIAS příslušného členského státu.

7. Pokud národní jednotka ETIAS alespoň jednoho konzultovaného členského státu vydá k žádosti záporné stanovisko, národní jednotka ETIAS příslušného členského státu žádost o cestovní povolení podle článku 37 zamítne. Tímto odstavcem není dotčen článek 44.

8. Je-li to v případě technických problémů nebo nepředvídaných okolností třeba, určí ústřední jednotka ETIAS příslušný členský stát a členské státy, které mají být konzultovány, a zprostředkuje konzultace mezi členskými státy podle tohoto článku.

Článek 29

Konzultace Europolu

1. Pokud bylo zjištěno, že údaje vedoucí ke shodě podle čl. 20 odst. 8 tohoto nařízení poskytl Europol, ústřední jednotka ETIAS tuto skutečnost oznámí, a tím zahájí konzultační proces mezi Europolem a národní jednotkou ETIAS příslušného členského státu. Tato konzultace se uskuteční v souladu s nařízením (EU) 2016/794, a zejména v souladu s jeho kapitolou IV.

2. Pokud je konzultován Europol, předá ústřední jednotka ETIAS Europolu relevantní údaje týkající se souboru žádosti a shody, které jsou pro účely této konzultace nezbytné.

3. Europol nesmí mít v žádném případě přístup k osobním údajům týkajícím se vzdělání žadatele uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. h).

4. Pokud je Europol konzultován podle odstavce 1, poskytne k žádosti odůvodněné stanovisko. Stanovisko Europolu se zpřístupní národní jednotce ETIAS příslušného členského státu, která ho zaznamená do souboru žádosti.

5. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu může po obdržení odpovědi žadatele na žádost o doplňující informace konzultovat Europol. V takovém případě předá národní jednotka ETIAS Europolu příslušné doplňující informace nebo doklady poskytnuté žadatelem v souvislosti s žádostí o cestovní povolení, k níž je Europol konzultován.

6. Europol odpoví do 60 hodin ode dne oznámení konzultace. Neodpoví-li, má se za to, že k žádosti zaujal kladné stanovisko.

7. Během konzultačního procesu se žádost o konzultaci a odpovědi na ni předávají prostřednictvím softwaru uvedeného v čl. 6 odst. 2 písm. m) a zpřístupní se národní jednotce ETIAS příslušného členského státu.

8. V případě, že Europol vydá k žádosti záporné stanovisko a národní jednotka ETIAS příslušného členského státu se rozhodne cestovní povolení vydat, zdůvodní své rozhodnutí a zaznamená jeho odůvodnění v souboru žádosti.

9. Je-li to v případě technických problémů nebo nepředvídaných okolností třeba, určí ústřední jednotka ETIAS příslušný členský stát a zprostředkuje konzultace mezi příslušným členským státem a Europolem podle tohoto článku.

Článek 30

Lhůty pro informování žadatele

Do 96 hodin od podání žádosti, která je přípustná podle článku 19, obdrží žadatel oznámení, ve kterém se uvádí:

a) zda jeho cestovní povolení bylo vydáno nebo zda byla jeho žádost o ně zamítnuta, nebo

b) že jsou požadovány doplňující informace nebo doklady a že může být žadatel pozván k pohovoru, s uvedením maximálních lhůt pro zpracování žádosti podle čl. 32 odst. 2.

Článek 31

Ověřovací nástroj

Komise zařídí ověřovací nástroj pro žadatele umožňující sledovat stav zpracovávání jejich žádosti a ověřit dobu platnosti a status jejich cestovního povolení (platné povolení, zamítnutá žádost o povolení, povolení prohlášené za neplatné nebo zrušené povolení). Tento nástroj je přístupný prostřednictvím speciálních veřejných internetových stránek nebo prostřednictvím aplikace pro mobilní zařízení v souladu s článkem 16.

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž tento nástroj podrobněji vymezí.

Článek 32

Rozhodnutí o žádosti

1. O žádosti, která je přípustná podle článku 19, se rozhodne do 96 hodin od jejího podání.

2. Ve výjimečných případech, pokud je oznámena žádost o doplňující informace nebo doklady a pokud je žadatel pozván k pohovoru, se lhůta uvedená v odstavci 1 tohoto článku prodlouží. O takové žádosti se rozhodne do 96 hodin po předložení doplňujících informací nebo dokladů žadatelem. Pokud je žadatel pozván k pohovoru podle čl. 27 odst. 4, rozhodne se o této žádosti do 48 hodin od uskutečnění pohovoru.

3. Před uplynutím lhůt uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se přijme rozhodnutí o:

a) vydání cestovního povolení v souladu s článkem 36, nebo

b) zamítnutí žádosti o cestovní povolení v souladu s článkem 37.

KAPITOLA V

PROVĚŘOVACÍ PRAVIDLA ETIAS A SEZNAM ZÁJMOVÝCH OSOB ETIAS

Článek 33

Prověřovací pravidla ETIAS

1. Prověřovací pravidla ETIAS představují algoritmus umožňující profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679 porovnáním údajů zaznamenaných v souboru žádosti v ústředním systému ETIAS se specifickými ukazateli rizik stanovenými ústřední jednotkou ETIAS podle odstavce 4 tohoto článku, které naznačují bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko v souladu s článkem 20 tohoto nařízení. Ústřední jednotka ETIAS zaregistruje prověřovací pravidla ETIAS do ústředního systému ETIAS.

2. Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle článku 89, kterým blíže vymezí bezpečnostní rizika, rizika nedovoleného přistěhovalectví a vysoká epidemická rizika na základě:

a) statistik generovaných EES, ze kterých vyplývají abnormální míry překračování délky oprávněného pobytu a odepření vstupu pro konkrétní skupinu cestujících;

b) statistik generovaných ETIAS v souladu s článkem 84, ze kterých vyplývají abnormální míry zamítnutí žádostí o cestovní povolení z důvodu bezpečnostního rizika, rizika nedovoleného přistěhovalectví nebo vysokého epidemického rizika spojeného s konkrétní skupinou cestujících;

c) statistik generovaných ETIAS v souladu s článkem 84 a EES, ze kterých vyplývají korelace mezi informacemi získanými prostřednictvím formuláře žádosti a případy překračování délky oprávněného pobytu nebo odepření vstupu;

d) informací doložených skutkovými a důkazně podloženými prvky poskytnutých členskými státy, které se týkají konkrétních bezpečnostních rizikových ukazatelů nebo hrozeb, jež uvedený členský stát identifikoval;

e) informací doložených skutkovými a důkazně podloženými prvky poskytnutých členskými státy, které se týkají abnormální míry překračování délky oprávněného pobytu a odepření vstupu pro konkrétní skupinu cestujících v případě daného členského státu;

f) informací týkajících se specifických vysokých epidemických rizik poskytnutých členskými státy, jakož i informací o epidemiologickém dozoru a posouzení rizik, které poskytlo ECDC a o ohniscích nákazy hlášených organizací WHO.

3. Komise prostřednictvím prováděcího aktu upřesní rizika ve smyslu tohoto nařízení a aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odstavci 2 tohoto článku, na nichž se budou zakládat konkrétní ukazatele rizik podle odstavce 4 tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Specifická rizika se přezkoumají alespoň jednou za šest měsíců a Komise v případě potřeby přijme nový prováděcí akt přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

4. Na základě specifických rizik určených podle odstavce 3 stanoví ústřední jednotka ETIAS specifické ukazatele rizik sestávající z kombinace údajů, včetně jednoho nebo několika z těchto údajů:

a) věk, pohlaví, státní příslušnost;

b) země a obec pobytu;

c) úroveň vzdělání (základní, střední, vysokoškolské nebo bez vzdělání);

d) současné zaměstnání (skupina zaměstnání).

5. Specifické ukazatele rizik musí být cílené a přiměřené. Za žádných okolností nesmí být založeny pouze na pohlaví nebo věku dané osoby. Za žádných okolností nesmí být založeny ani na informacích o barvě pleti, rase, etnickém nebo sociálním původu dané osoby, jejích genetických rysech, jazyce, politických či jakýchkoli jiných názorech, náboženském vyznání či filozofickém přesvědčení, členství v odborové organizaci, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení nebo sexuální orientaci.

6. Specifické ukazatele rizik vymezuje, stanoví, předběžně posuzuje, provádí, následně vyhodnocuje, přezkoumává a ruší ústřední jednotka ETIAS po konzultaci s prověřovací komisí ETIAS.

Článek 34

Seznam zájmových osob ETIAS

1. Seznam zájmových osob ETIAS sestává z údajů týkajících se osob, které jsou podezřelé ze spáchání teroristického trestného činu nebo jiného závažného trestného činu či z účasti na něm, nebo osob, u nichž existují skutkové poznatky nebo rozumné důvody vedoucí k závěru, na základě celkového posouzení osoby, že teroristický trestný čin nebo jiný závažný trestný čin spáchají. Seznam zájmových osob ETIAS je součástí ústředního systému ETIAS.

2. Seznam zájmových osob ETIAS se sestaví na základě informací týkajících se teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů.

3. Informace uvedené v odstavci 2 vkládá na seznam zájmových osob ETIAS Europol, aniž je dotčeno nařízení (EU) 2016/794, nebo členské státy. Europol a členské státy odpovídají každý za veškeré údaje, které vloží. V seznamu zájmových osob ETIAS se u každého údaje uvede datum a čas jeho vložení Europolem nebo členským státem.

4. Na základě informací uvedených v odstavci 2 seznam zájmových osob ETIAS sestává ze souborů údajů obsahujících jeden nebo více z těchto údajů:

a) příjmení;

b) rodné příjmení;

c) datum narození;

d) další jména (přezdívka (přezdívky), umělecké jméno (umělecká jména), obvyklé jméno (obvyklá jména));

e) cestovní doklad (doklady) (druh, číslo a země vydání cestovního dokladu (dokladů));

f) adresa bydliště;

g) e-mailová adresa;

h) telefonní číslo;

i) v případě společnosti nebo organizace název, e-mailová adresa, poštovní adresa, telefonní číslo;

j) IP adresa.

Do souvisejících souborů údajů, které tvoří alespoň jeden z výše uvedených údajů, se doplní i tyto údaje, jsou-li k dispozici: jméno (jména), místo narození, země narození, pohlaví a státní příslušnost.

Článek 35

Povinnosti a úkoly spojené se seznamem zájmových osob ETIAS

1. Před vložením údajů na seznam zájmových osob ETIAS Europol nebo členský stát:

a) určí, zda je informace dostatečně přiměřená, přesná a významná, aby mohla být vložena na seznam zájmových osob ETIAS;

b) posoudí možný dopad údajů na podíl žádostí zpracovávaných manuálně;

c) ověří, zda údaje odpovídají záznamu vloženému do SIS.

2. Pro účely posouzení uvedeného v odst. 1 písm. b) vytvoří agentura eu-LISA specifický nástroj.

3. Pokud se při ověření provedeném podle odst. 1 písm. c) zjistí, že údaje odpovídají záznamu vloženému do SIS, nevkládají se na seznam zájmových osob ETIAS. Jsou-li splněny podmínky pro využívání údajů k vložení záznamu do SIS, upřednostní se vložení záznamu do SIS.

4. Členské státy a Europol odpovídají za přesnost a aktuálnost údajů uvedených v čl. 34 odst. 2, které vkládají na seznam zájmových osob ETIAS.

5. Europol pravidelně a alespoň jednou ročně přezkoumává a ověřuje trvající přesnost údajů vložených na seznam zájmových osob ETIAS. Členské státy obdobně pravidelně a alespoň jednou ročně přezkoumávají a ověřují trvající přesnost údajů vložených na seznam zájmových osob ETIAS. Europol a členské státy vypracují a zavedou společný postup pro účely zajištění plnění jejich úkolů podle tohoto odstavce.

6. V návaznosti na přezkum členské státy a Europol vymaží údaje ze seznamu zájmových osob ETIAS, prokáže-li se, že důvody, kvůli kterým byly na seznam vloženy, již pominuly nebo že se jedná o zastaralé nebo neaktuální údaje.

7. Seznam zájmových osob ETIAS a nástroj hodnocení uvedený v odstavcích 1 a 2 tohoto článku technicky vyvine a prostor pro jejich umístění poskytne agentura eu-LISA. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace pro seznam zájmových osob ETIAS a uvedený nástroj hodnocení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

KAPITOLA VI

VYDÁNÍ CESTOVNÍHO POVOLENÍ, ZAMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI O NĚ, JEHO PROHLÁŠENÍ ZA NEPLATNÉ NEBO JEHO ZRUŠENÍ

Článek 36

Vydání cestovního povolení

1. Pokud z posouzení žádosti v souladu s postupy stanovenými v kapitolách III, IV a V vyplývá, že neexistují žádné skutkové poznatky ani rozumné důvody založené na skutkových poznatcích vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko, vydá ústřední systém ETIAS nebo národní jednotka ETIAS příslušného členského státu cestovní povolení.

2. V případech pochybností, zda existují dostatečné důvody pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení, má národní jednotka ETIAS příslušného členského státu možnost, a to i po provedení pohovoru, vydat cestovní povolení s označením, které pohraničním orgánům doporučí, aby provedly kontrolu ve druhé linii.

Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu rovněž může toto označení připojit na žádost konzultovaného členského státu. Toto označení je viditelné pouze pro pohraniční orgány.

Označení se automaticky odstraní, jakmile pohraniční orgány provedou kontrolu a vloží do EES záznam o vstupu.

3. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu má možnost připojit označení, kterým pohraničním orgánům a jiným orgánům s přístupem k údajům ústředního systému ETIAS sdělí, že během zpracování žádosti byla zjištěna konkrétní shoda, jež byla posouzena, a bylo ověřeno, že se jedná o falešnou shodu, nebo že se během manuálního zpracování ukázalo, že nebyl důvod žádost o cestovní povolení zamítnout.

4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž prostřednictvím zavedení pravidel a postupů stanoví vhodné záruky, aby se zabránilo konfliktům se záznamy v jiných informačních systémech, a jimiž vymezí podmínky a kritéria označování a doby platnosti označení podle tohoto nařízení.

5. Cestovní povolení je platné po dobu tří let nebo do konce doby platnosti cestovního dokladu zaregistrovaného během podání žádosti, podle toho, co nastane dříve, a je platné na území členských států.

6. Cestovní povolení neopravňuje automaticky ke vstupu nebo pobytu.

Článek 37

Zamítnutí žádosti o cestovní povolení

1. Žádost o cestovní povolení se zamítne, pokud žadatel:

a) použil cestovní doklad, který je v SIS nahlášen jako ztracený, odcizený, neoprávněně užívaný nebo neplatný;

b) představuje bezpečnostní riziko;

c) představuje riziko nedovoleného přistěhovalectví;

d) představuje vysoké epidemické riziko;

e) je osobou, u níž byl do SIS vložen záznam pro účely odepření vstupu a pobytu;

f) neodpověděl na žádost o doplňující informace nebo doklady ve lhůtách uvedených v článku 27;

g) nedostavil se k pohovoru podle čl. 27 odst. 4.

2. Žádost o cestovní povolení se zamítne rovněž tehdy, existují-li v době podání žádosti důvodné a závažné pochybnosti o pravosti údajů, spolehlivosti prohlášení učiněných žadatelem, podpůrných dokladů předložených žadatelem nebo pravdivosti jejich obsahu.

3. Žadatelé, jejichž žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, mají právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se provede v členském státě, který přijal rozhodnutí o žádosti, a v souladu s jeho vnitrostátním právem. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.

4. Předchozí zamítnutí žádosti o cestovní povolení nevede automaticky k zamítnutí nové žádosti. Nová žádost se posuzuje na základě všech dostupných informací.

Článek 38

Oznámení o vydání cestovního povolení nebo zamítnutí žádosti o ně

1. Jakmile je vydáno cestovní povolení, obdrží žadatel neprodleně prostřednictvím e-mailové služby oznámení, které obsahuje:

a) jasný údaj o tom, že cestovní povolení bylo vydáno, a číslo žádosti o cestovní povolení;

b) datum začátku a konce platnosti cestovního povolení;

c) jasný údaj o tom, že žadatel bude muset při vstupu předložit stejný cestovní doklad, jaký je uveden ve formuláři žádosti, a že při jakékoli změně cestovního dokladu bude nutno podat novou žádost o cestovní povolení;

d) připomenutí podmínek vstupu stanovených v článku 6 nařízení (EU) 2016/399 a skutečnosti, že krátkodobý pobyt je možný pouze na dobu nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů;

e) připomenutí, že být držitelem cestovního povolení neopravňuje samo o sobě automaticky ke vstupu;

f) připomenutí skutečnosti, že pohraniční orgány mohou požadovat na vnějších hranicích podpůrné doklady k ověření toho, zda jsou splněny podmínky vstupu a pobytu;

g) připomenutí, že být držitelem platného cestovního povolení je podmínkou pro vstup, která musí být splněna po celou dobu krátkodobého pobytu na území členských států;

h) odkaz na internetovou službu uvedenou v článku 13 nařízení (EU) 2017/2226, která státním příslušníkům třetích zemí umožňuje kdykoli ověřit zbývající délku jejich oprávněného pobytu;

i) v příslušných případech členské státy, do nichž je žadatel oprávněn cestovat;

j) odkaz na veřejné internetové stránky ETIAS, které obsahují informace o tom, že žadatel má možnost požádat o zrušení cestovního povolení, o možnosti zrušit cestovní povolení, pokud nadále nejsou splněny podmínky pro jeho vydání, a o možnosti prohlásit je za neplatné, pokud vyjde najevo, že podmínky pro jeho vydání nebyly v době jeho vydání splněny;

k) informace o postupech pro výkon práv podle článků 13 až 16 nařízení (ES) č. 45/2001 a článků 15 až 18 nařízení (EU) 2016/679 a kontaktní údaje na inspektora ochrany údajů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, evropského inspektora ochrany údajů a vnitrostátní dozorový úřad členského státu prvního předpokládaného pobytu, pokud cestovní povolení vydal ústřední systém ETIAS, nebo příslušného členského státu, pokud cestovní povolení vydala národní jednotka ETIAS.

2. Pokud byla žádost o cestovní povolení zamítnuta, obdrží žadatel neprodleně prostřednictvím e-mailové služby oznámení, které obsahuje:

a) jasný údaj o tom, že žádost o cestovní povolení byla zamítnuta, a její číslo;

b) odkaz na národní jednotku ETIAS příslušného členského státu, která žádost o cestovní povolení zamítla, a její adresu;

c) odůvodnění zamítnutí žádosti o cestovního povolení uvádějící příslušný důvod ze seznamu obsaženého v čl. 37 odst. 1 a 2, jež žadateli umožní podat opravný prostředek;

d) informace o právu podat opravný prostředek a lhůtě pro jeho podání a odkaz na informace uvedené v čl. 16 odst. 7 na internetových stránkách;

e) informace o postupech pro výkon práv podle článků 13 až 16 nařízení (ES) č. 45/2001 a článků 15 až 18 nařízení (EU) 2016/679 a kontaktní údaje na inspektora ochrany údajů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, evropského inspektora ochrany údajů a vnitrostátní dozorový úřad příslušného členského státu.

3. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů standardní formulář pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení, prohlášení cestovního povolení za neplatné a pro zrušení cestovního povolení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Článek 39

Údaje, které je třeba doplnit do souboru žádosti po rozhodnutí o vydání cestovního povolení nebo zamítnutí žádosti o ně

1. Pokud bylo přijato rozhodnutí o vydání cestovního povolení, ústřední systém ETIAS nebo, pokud bylo rozhodnutí přijato po manuálním zpracování podle kapitoly IV, národní jednotka ETIAS příslušného členského státu neprodleně doplní do souboru žádosti tyto údaje:

a) informace o statusu uvádějící, že cestovní povolení bylo vydáno;

b) informace o tom, zda bylo cestovní povolení vydáno ústředním systémem ETIAS nebo po manuálním zpracování; v případě manuálního zpracování se doplní odkaz na národní jednotku ETIAS příslušného členského státu, která rozhodnutí přijala, a její adresa;

c) datum rozhodnutí o vydání cestovního povolení;

d) datum začátku a konce platnosti cestovního povolení;

e) veškerá označení připojená k cestovnímu povolení, jak je stanoveno v čl. 36 odst. 2 a 3, společně s uvedením odůvodnění těchto označení a doplňujícími informacemi, které jsou významné pro kontroly v druhé linii v případě čl. 36 odst. 2 a pro pohraniční orgány v případě čl. 36 odst. 3.

2. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž podrobně vymezí druh doplňujících informací, které lze přidat, jejich jazyk a formáty, jakož i odůvodnění označení.

3. Pokud bylo přijato rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení, doplní národní jednotka ETIAS příslušného členského státu do souboru žádosti tyto údaje:

a) informace o statusu uvádějící, že žádost o cestovní povolení byla zamítnuta;

b) odkaz na národní jednotku ETIAS příslušného členského státu, která žádost o cestovní povolení zamítla, a její adresu;

c) datum rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení;

d) důvody pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení uvedením důvodu ze seznamu obsaženého v čl. 37 odst. 1 a 2.

4. Pokud bylo přijato rozhodnutí o vydání cestovního povolení nebo zamítnutí žádosti o ně, doplní národní jednotka ETIAS příslušného členského státu kromě údajů uvedených v odstavcích 1 a 3 také odůvodnění svého konečného rozhodnutí, ledaže by uvedeným rozhodnutím bylo zamítnutí založené na záporném stanovisku konzultovaného členského státu.

Článek 40

Prohlášení cestovního povolení za neplatné

1. Cestovní povolení se prohlásí za neplatné, pokud vyjde najevo, že v době, kdy bylo vydáno, nebyly splněny podmínky pro jeho vydání. Cestovní povolení se prohlásí za neplatné na základě jednoho nebo více důvodů pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení stanovených v čl. 37 odst. 1 a 2.

2. Pokud má členský stát důkazy o tom, že podmínky pro vydání cestovního povolení nebyly v době, kdy bylo vydáno, splněny, národní jednotka ETIAS uvedeného členského státu prohlásí cestovní povolení za neplatné.

3. Osoba, jejíž cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.

4. Odůvodnění rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné zaznamenají pracovníci provádějící posouzení rizik do souboru žádosti.

Článek 41

Zrušení cestovního povolení

1. Cestovní povolení se zruší, pokud vyjde najevo, že podmínky pro jeho vydání již nejsou splněny. Cestovní povolení se zruší na základě jednoho nebo více důvodů pro zamítnutí žádosti o cestovní povolení stanovených v čl. 37 odst. 1.

2. Pokud má členský stát důkazy o tom, že podmínky pro vydání cestovního povolení již nejsou splněny, národní jednotka ETIAS uvedeného členského státu cestovní povolení zruší.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, pokud je v SIS vydán nový záznam o odepření vstupu a pobytu nebo o tom, že je cestovní doklad nahlášen jako ztracený, odcizený, neoprávněně užívaný nebo neplatný, SIS informuje ústřední systém ETIAS. Ústřední systém ETIAS ověří, zda tento nový záznam neodpovídá platnému cestovnímu povolení. Pokud ano, předá ústřední systém ETIAS soubor žádosti národní jednotce ETIAS členského státu, který záznam pořídil. Pokud je vydán nový záznam o odepření vstupu a pobytu, národní jednotka ETIAS cestovní povolení zruší. Pokud je cestovní povolení spojeno s cestovním dokladem, který je v SIS nebo v databázi SLTD nahlášen jako ztracený, odcizený, neoprávněně užívaný nebo neplatný, národní jednotka ETIAS soubor žádosti manuálně zpracuje.

4. Nové údaje zadané na seznam zájmových osob ETIAS jsou porovnány s údaji uvedenými v souborech žádostí v ústředním systému ETIAS. Ústřední systém ETIAS ověří, zda tyto nové údaje neodpovídají platnému cestovnímu povolení. Pokud ano, předá ústřední systém ETIAS soubor žádosti národní jednotce ETIAS členského státu, který nové údaje vložil, nebo pokud nové údaje vložil Europol, národní jednotce ETIAS členského státu prvního předpokládaného pobytu, který uvedl žadatel podle čl. 17 odst. 2 písm. j). Uvedená národní jednotka ETIAS posoudí bezpečnostní riziko, a pokud dospěje k závěru, že podmínky pro vydání cestovního povolení již nadále nejsou splněny, cestovní povolení zruší.

5. Pokud je do EES v souvislosti s držitelem platného cestovního povolení vložen záznam o odepření vstupu a tento záznam je pořízen z důvodů B nebo I uvedených v příloze V části B nařízení (EU) 2016/399, předá ústřední systém ETIAS soubor žádosti národní jednotce ETIAS členského státu, který vstup odepřel. Tato národní jednotka ETIAS posoudí, zda jsou podmínky pro udělení cestovního povolení nadále splněny, a pokud nejsou, cestovní povolení zruší.

6. Odůvodnění rozhodnutí o zrušení cestovního povolení zaznamenají pracovníci provádějící posouzení rizik do souboru žádosti.

7. Žadatel, jehož cestovní povolení bylo zrušeno, má právo na podání opravného prostředku. Řízení o opravném prostředku se vede v členském státě, který přijal rozhodnutí o zrušení, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu poskytne žadatelům informace týkající se řízení o opravném prostředku. Tyto informace se poskytují v jednom z úředních jazyků zemí uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001, jichž je žadatel státním příslušníkem.

8. Cestovní povolení může být zrušeno na žádost žadatele. Proti takovému zrušení cestovního povolení není možné podat opravný prostředek. Nachází-li se žadatel na území členského státu v době podání žádosti, nabývá zrušení účinku poté, co žadatel opustil území, a od okamžiku, kdy byl vytvořen odpovídající záznam o vstupu/výstupu v EES v souladu s čl. 16 odst. 3 a čl. 17 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2226.

Článek 42

Oznámení o prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení

Pokud bylo cestovní povolení prohlášeno za neplatné nebo zrušeno, žadatel prostřednictvím e-mailové služby neprodleně obdrží oznámení, které obsahuje:

a) jasný údaj o tom, že cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné nebo zrušeno, a číslo žádosti o cestovní povolení;

b) odkaz na národní jednotku ETIAS příslušného členského státu, která cestovní povolení prohlásila za neplatné nebo zrušila, a její adresu;

c) odůvodnění prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení uvádějící příslušné důvody ze seznamu obsaženého v čl. 37 odst. 1 a 2, jež žadateli umožní podat opravný prostředek;

d) informace o právu na podání opravného prostředku a lhůtě pro jeho podání; odkaz na informace uvedené v čl. 16 odst. 7 na internetových stránkách;

e) jasný údaj o tom, že být držitelem platného cestovního povolení je podmínkou pro vstup, která musí být splněna po celou dobu krátkodobého pobytu na území členských států;

f) informace o postupech pro výkon práv podle článků 13 až 16 nařízení (ES) č. 45/2001 a článků 15 až 18 nařízení (EU) 2016/679 a kontaktní údaje na inspektora ochrany údajů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, evropského inspektora ochrany údajů a vnitrostátní dozorový úřad příslušného členského státu.

Článek 43

Údaje, které je třeba doplnit do souboru žádosti po rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení

1. Pokud bylo přijato rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení, národní jednotka ETIAS příslušného členského státu, která cestovní povolení prohlásila za neplatné nebo zrušila, neprodleně doplní do souboru žádosti tyto údaje:

a) informace o statusu uvádějící, že cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné nebo zrušeno;

b) odkaz na národní jednotku ETIAS příslušného členského státu, která cestovní povolení prohlásila za neplatné nebo zrušila, a její adresu a

c) datum rozhodnutí o prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení.

2. Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu, která cestovní povolení prohlásila za neplatné nebo zrušila, v souboru žádosti rovněž uvede buď důvod či důvody pro toto prohlášení za neplatné nebo zrušení, které se uplatní podle čl. 37 odst. 1 a 2, nebo skutečnost, že cestovní povolení bylo zrušeno na žádost žadatele podle čl. 41 odst. 8.

Článek 44

Vydání cestovního povolení s omezenou územní platností z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo kvůli mezinárodním závazkům

1. Pokud byla žádost shledána za přípustnou podle článku 19, může členský stát, do nějž dotčený státní příslušník třetí země hodlá cestovat, výjimečně vydat cestovní povolení s omezenou územní platností, pokud to považuje za nezbytné z humanitárních důvodů v souladu se svým vnitrostátním právem, z důvodů národního zájmu nebo kvůli mezinárodním závazkům, bez ohledu na skutečnost, že:

a) manuální zpracování podle článku 26 ještě není dokončeno nebo

b) žádost o cestovní povolení byla zamítnuta nebo bylo cestovní povolení prohlášeno za neplatné či zrušeno.

Toto povolení bude obecně platit pouze na území vydávajícího členského státu. Výjimečně však může být vydáno cestovní povolení s územní platností pro více než jeden členský stát, pokud s tím vysloví souhlas každý takový členský stát prostřednictvím své národní jednotky ETIAS. Pokud národní jednotka ETIAS příslušného členského státu zvažuje vydání cestovního povolení s územní platností omezenou na více členských států, konzultuje tyto členské státy.

Pokud byla podána žádost o cestovní povolení s omezenou územní platností nebo bylo toto povolení vydáno za okolností uvedených v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce, není tím přerušeno manuální zpracování žádosti umožňující vydat cestovní povolení bez omezené územní platnosti.

2. Pro účely odstavce 1, a jak je uvedeno na veřejných internetových stránkách a v aplikaci pro mobilní zařízení, může žadatel kontaktovat ústřední jednotku ETIAS, přičemž uvede číslo žádosti, členský stát, do kterého hodlá cestovat, a skutečnost, že účel jeho cesty je založen na humanitárních důvodech nebo souvisí s mezinárodními závazky. Pokud k takovému kontaktu došlo, ústřední jednotka ETIAS informuje národní jednotku ETIAS členského státu, do nějž státní příslušník třetí země hodlá cestovat, a zaznamená informace do souboru žádosti.

3. Národní jednotka ETIAS členského státu, do nějž státní příslušník třetí země hodlá cestovat, může od žadatele požadovat doplňující informace nebo doklady a může stanovit lhůtu pro jejich předložení. Tyto žádosti se oznamují prostřednictvím e-mailové služby podle čl. 6 odst. 2 písm. f) na kontaktní e-mailovou adresu uvedenou v souboru žádosti a obsahují seznam jazyků, ve kterých je možné tyto informace nebo doklady předložit. Pokud tento nezahrnuje úřední jazyk třetí země, jíž je žadatel podle svého prohlášení státním příslušníkem, zahrnuje alespoň angličtinu nebo francouzštinu nebo němčinu. Od žadatele se nepožaduje předložení úředního překladu do těchto jazyků. Žadatel předloží doplňující informace nebo doklady přímo národní jednotce ETIAS prostřednictvím zabezpečeného uživatelského účtu uvedeného v čl. 6 odst. 2 písm. g). Předložené doplňující informace nebo doklady ústřední systém ETIAS zaznamená a uloží do souboru žádosti. Do doplňujících informací nebo dokladů, které jsou zaznamenány v souboru žádosti, lze nahlížet pouze pro účely posuzování a rozhodování o této žádosti, pro účely řízení o opravném prostředku a pro účely zpracovávání nové žádosti téhož žadatele.

4. Cestovní povolení s omezenou územní platností je platné po dobu nepřesahující 90 dnů ode dne prvního vstupu na základě tohoto povolení.

5. Cestovní povolení vydaná podle tohoto článku mohou podléhat označení podle čl. 36 odst. 2 či 3.

6. Pokud je vydáno cestovní povolení s omezenou územní platností, doplní národní jednotka ETIAS, která je vydala, do souboru žádosti tyto údaje:

a) informace o statusu uvádějící, že cestovní povolení s omezenou územní platností bylo vydáno;

b) členský stát či členské státy), do kterých je držitel tohoto cestovního povolení oprávněn cestovat, a dobu platnosti uvedeného cestovního povolení;

c) národní jednotku ETIAS členského státu, která cestovní povolení s omezenou územní platností vydala, a její adresu;

d) datum rozhodnutí o vydání cestovního povolení s omezenou územní platností;

e) odkaz na humanitární důvody, důvody národního zájmu nebo mezinárodní závazky, o které se rozhodnutí opírá;

f) veškerá označení připojené k cestovnímu povolení, jak je stanoveno v čl. 36 odst. 2 a 3, společně s uvedením odůvodnění těchto označení a doplňujícími informacemi, které jsou významné pro kontroly v druhé linii v případě čl. 36 odst. 2 a pro pohraniční orgány v případě čl. 36 odst. 3.

Pokud národní jednotka ETIAS vydá cestovní povolení s omezenou územní platností, aniž by žadatel předložil informace nebo doklady, zaznamená a uloží vhodné informace nebo doklady do souboru žádosti s odůvodněním tohoto rozhodnutí.

7. Pokud bylo vydáno cestovní povolení s omezenou územní platností, obdrží žadatel prostřednictvím e-mailové služby oznámení, které obsahuje:

a) jasný údaj o tom, že cestovní povolení s omezenou územní platností bylo vydáno, a číslo žádosti o cestovní povolení;

b) datum začátku a konce platnosti cestovního povolení s omezenou územní platností;

c) jasný údaj o členských státech, do kterých je držitel cestovního povolení oprávněn cestovat, a údaj o tom, že může cestovat pouze po území těchto členských států;

d) připomenutí, že být držitelem cestovního povolení je podmínkou pro vstup, která musí být splněna po celou dobu krátkodobého pobytu na území členského státu, pro který bylo cestovní povolení s omezenou územní platností vydáno;

e) odkaz na internetovou službu uvedenou v článku 13 nařízení (EU) 2017/2226, která státním příslušníkům třetích zemí umožňuje kdykoli ověřit zbývající délku jejich oprávněného pobytu.

KAPITOLA VII

POUŽÍVÁNÍ ETIAS DOPRAVCI

Článek 45

Přístup dopravců k údajům za účelem ověřování

1. Letečtí dopravci, námořní dopravci a mezinárodní dopravci přepravující skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách zašlou dotaz do informačního systému ETIAS, aby ověřili, zda státní příslušníci třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení, jsou skutečně držiteli platného cestovního povolení.

2. Zabezpečený přístup k bráně pro dopravce uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. k), včetně možnosti použít mobilní technická řešení, dopravcům umožní provést dotaz podle odstavce 1 tohoto článku před nástupem cestujícího. Dopravce odešle údaje obsažené ve strojově čitelné zóně cestovního dokladu a uvede členský stát vstupu. Odchylně od tohoto ustanovení není dopravce povinen ověřit, zda je státní příslušník třetí země držitelem platného cestovního povolení, v případě letištního průjezdu.

Informační systém ETIAS odešle dopravcům prostřednictvím brány pro dopravce odpověď ve formátu „OK/NOT OK“, jež udává, zda dotčená osoba je či není držitelem platného cestovního povolení. Pokud bylo vydáno cestovní povolení s omezenou územní platností podle článku 44, berou odpověď ústředního systému ETIAS v potaz členské státy, pro něž je toto povolení platné, jakož i členský stát vstupu uvedený dopravcem. Dopravci mohou zaslané informace a obdržené odpovědi uchovávat v souladu s použitelným právem. Odpověď „OK/NOT OK“ nelze považovat za rozhodnutí o povolení nebo odepření vstupu v souladu s nařízením (EU) 2016/399.

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů podrobná pravidla o podmínkách fungování brány pro dopravce a použitelná pravidla pro ochranu údajů a zabezpečení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

3. Komise zavede prostřednictvím prováděcích aktů režim autentizace určený výhradně pro dopravce s cílem umožnit řádně pověřeným pracovníkům dopravců přístup k bráně pro dopravce pro účely odstavce 2 tohoto článku. Při jeho zavádění se zohlední řízení rizika pro bezpečnost informací a zásady záměrné a standardní ochrany osobních údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

4. Brána pro dopravce využívá samostatnou databázi určenou pouze k nahlížení, která je denně aktualizována pomocí jednosměrného získávání minimálně nezbytné podmnožiny údajů uchovávaných v ETIAS. Agentura eu-LISA odpovídá za zabezpečení brány pro dopravce a osobních údajů, které jsou v ní obsaženy, a za proces získávání osobních údajů pro samostatnou databázi určenou pouze k nahlížení.

5. Dopravci uvedení v odstavci 1 tohoto článku podléhají sankcím stanoveným podle čl. 26 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „úmluva k provedení Schengenské dohody“) a článku 4 směrnice Rady 2001/51/ES ([1]), pokud přepravují státní příslušníky třetích zemí, kteří, ačkoli se na ně vztahuje povinnost mít cestovní povolení, držiteli platného cestovního povolení nejsou.

6. Odchylně od odstavce 5 tohoto článku, pokud ohledně téhož státního příslušníka třetí země dopravci uvedení v odstavci 1 tohoto článku již podléhají sankcím stanoveným podle čl. 26 odst. 2 Úmluvy k provedení Schengenské dohody a článku 4 směrnice 2001/51/ES, sankce uvedené v odstavci 5 tohoto článku se nepoužijí.

7. Za účelem provedení odstavce 5 nebo pro účely řešení veškerých případných sporů v souvislosti s jeho uplatňováním uchovává agentura eu-LISA protokoly všech operací zpracování údajů prováděných dopravci v rámci brány pro dopravce. V těchto protokolech musí být uvedeny datum a čas jednotlivých operací, údaje použité pro dotaz, údaje přenesené pomocí brány pro dopravce a jméno či firma dotčeného dopravce.

([1]) Směrnice Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45).

Protokoly musí být uchovávány po dobu dvou let. Protokoly musí být vhodnými opatřeními chráněny proti neoprávněnému přístupu.

8. Pokud je státním příslušníkům třetích zemí odepřen vstup, musí za ně dopravce, který je leteckou, námořní nebo pozemní cestou dopravil na vnější hranice, neprodleně znovu převzít odpovědnost. Dopravci jsou na žádost pohraničních orgánů povinni vrátit státní příslušníky třetích zemí do třetí země, ze které byli přepraveni, nebo do třetí země, která vydala cestovní doklad, na který přicestovali, nebo do kterékoliv jiné třetí země, ve které je zaručeno jejich přijetí.

9. Odchylně od odstavce 1 je pro dopravce přepravující skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách po dobu prvních tří let od zprovoznění ETIAS ověřování podle odstavce 1 nepovinné a ustanovení uvedená v odstavci 5 se pro ně nepoužijí.

Článek 46

Záložní postupy pro případ technického problému s přístupem dopravců k údajům

1. V případech, kdy je technicky nemožné provést dotaz podle čl. 45 odst. 1 z důvodu selhání kterékoliv části informačního systému ETIAS, jsou dopravci osvobozeni od povinnosti ověřit, zda je státní příslušník třetí země držitelem platného cestovního povolení. Pokud takové selhání zjistí agentura eu-LISA, ústřední jednotka ETIAS o něm uvědomí dopravce. Uvědomí je rovněž, jakmile bylo selhání napraveno. Pokud takové selhání zjistí sami dopravci, mohou je nahlásit ústřední jednotce ETIAS.

2. V případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku nejsou dopravcům uloženy sankce podle čl. 45 odst. 5.

3. Je-li dopravci po delší dobu technicky nemožné provést dotaz podle čl. 45 odst. 1 z jiného důvodu než selhání kterékoliv části informačního systému ETIAS, nahlásí to ústřední jednotce ETIAS.

4. Komise stanoví prostřednictvím prováděcího aktu podrobnosti týkající se záložních postupů uvedených v tomto článku. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

KAPITOLA VIII

POUŽÍVÁNÍ ETIAS POHRANIČNÍMI ORGÁNY NA VNĚJŠÍCH HRANICÍCH

Článek 47

Přístup k údajům pro účely ověřování na vnějších hranicích

1. Pohraniční orgány příslušné k provádění hraničních kontrol na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s nařízením (EU) 2016/399 nahlížejí do ústředního systému ETIAS s použitím údajů uvedených ve strojově čitelné zóně cestovního dokladu.

2. Ústřední systém ETIAS zareaguje sdělením:

a) údajů o tom, zda dotčená osoba má, či nemá platné cestovní povolení, a v případě cestovního povolení s omezenou územní platností vydaného podle článku 44 údaje o členském státě či členských státech, pro které je platné;

b) jakéhokoli označení připojeného k cestovnímu povolení podle čl. 36 odst. 2 a 3;

c) toho, zda platnost cestovního povolení skončí během následujících 90 dnů a jaká je zbývající doba platnosti;

d) údajů uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. k) a l).

3. Pokud platnost cestovního povolení skončí během následujících 90 dnů, informují pohraniční orgány držitele uvedeného cestovního povolení o zbývající době platnosti, o možnosti podat žádost o nové cestovní povolení i během pobytu na území členských států a o povinnosti být držitelem platného cestovního povolení po celou dobu krátkodobého pobytu. Tato informace musí být poskytnuta buď příslušníkem pohraniční stráže při provádění hraničních kontrol, nebo prostřednictvím zařízení instalovaného na hraničním přechodu, které státnímu příslušníku třetí země umožňuje použít ověřovací nástroj uvedený v článku 31. Informace musí být kromě toho poskytnuty na veřejných internetových stránkách uvedených v článku 16. Ústřední systém ETIAS rovněž automaticky zašle tutéž informaci držiteli cestovního povolení prostřednictvím e-mailové služby.

4. Pokud ústřední systém ETIAS reaguje sdělením označení připojeného k cestovnímu povolení podle čl. 36 odst. 2, přistoupí pohraniční orgány ke kontrole ve druhé linii. Pro účely kontroly ve druhé linii jsou oprávněny nahlížet do doplňujících informací doplněných do souboru žádosti podle čl. 39 odst. 1 písm. e) nebo čl. 44 odst. 6 písm. f).

Pokud ústřední systém ETIAS reaguje sdělením označení uvedeného v čl. 36 odst. 3 a pokud je nezbytné provést další ověřování, mohou pohraniční orgány využít přístupu do ústředního systému ETIAS za účelem zjištění doplňujících informací stanovených v čl. 39 odst. 1 písm. e) nebo čl. 44 odst. 6 písm. f).

Článek 48

Záložní postupy pro případ technického problému s přístupem k údajům na vnějších hranicích

1. Je-li technicky nemožné nahlížet do systému podle čl. 47 odst. 1 z důvodu selhání jakékoli součásti informačního systému ETIAS, uvědomí o tom ústřední jednotka ETIAS pohraniční orgány a národní jednotky ETIAS členských států.

2. Je-li technicky nemožné provádět vyhledávání podle čl. 47 odst. 1 z důvodu selhání vnitrostátní pohraniční infrastruktury v některém členském státě, uvědomí o tom pohraniční orgány ústřední jednotku ETIAS a národní jednotku ETIAS dotčeného členského státu. Ústřední jednotka ETIAS o tom poté neprodleně informuje agenturu eu-LISA a Komisi.

3. V obou případech uvedených v odstavci 1 a 2 tohoto článku se pohraniční orgány řídí svými vnitrostátními plány pro mimořádné situace. Vnitrostátní plány pro mimořádné situace mohou v souladu s nařízením (EU) 2016/399 opravňovat pohraniční orgány, aby se dočasně odchýlily od povinnosti nahlížet do ústředního systému ETIAS stanovené v čl. 47 odst. 1 tohoto nařízení.

4. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů vzor plánů pro mimořádné situace pro případy uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, včetně postupů, jimiž se mají řídit pohraniční orgány. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2. Členské státy přijmou své vnitrostátní plány pro mimořádné situace na základě vzoru plánů pro mimořádné situace, který se na vnitrostátní úrovni upraví podle potřeby.

KAPITOLA IX

POUŽÍVÁNÍ ETIAS IMIGRAČNÍMI ORGÁNY

Článek 49

Přístup imigračních orgánů k údajům

1. Pro účely kontrol či ověření, zda byly splněny podmínky pro vstup nebo pobyt na území členských států, a pro účely přijetí souvisejících vhodných opatření mají imigrační orgány členských států přístup k vyhledávání v ústředním systému ETIAS pomocí údajů uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. a) až e).

2. Přístup do ústředního systému ETIAS podle odstavce 1 tohoto článku je povolen, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) bylo provedeno předchozí vyhledávání v EES podle článku 26 nařízení (EU) 2017/2226 a

b) z vyhledávání vyplývá, že EES neobsahuje záznam o vstupu odpovídající přítomnosti státního příslušníka třetí země na území členských států.

V nezbytných případech se splnění podmínek uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) tohoto odstavce ověří přístupem do protokolů v EES, jak je stanoveno v článku 46 nařízení (EU) 2017/2226, které odpovídají vyhledávání uvedenému v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce a odpovědi uvedené v písmeni b) uvedeného pododstavce.

3. Ústřední systém ETIAS zareaguje uvedením toho, zda dotčená osoba má či nemá platné cestovní povolení, a v případě cestovního povolení s omezenou územní platností vydaného podle článku 44 uvedením členských států, pro které je toto povolení platné. Ústřední systém ETIAS rovněž uvede, zda platnost cestovního povolení skončí během následujících 90 dnů a jaká je zbývající doba platnosti.

V případě nezletilých osob mají imigrační orgány rovněž přístup k informacím, které se týkají rodičovské odpovědnosti nebo poručníka či opatrovníka cestujícího, uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. k).

KAPITOLA X

POSTUP A PODMÍNKY PRO PŘÍSTUP DO ÚSTŘEDNÍHO SYSTÉMU ETIAS PRO ÚČELY VYMÁHÁNÍ PRÁVA

Článek 50

Určené orgány členských států

1. Členské státy určí orgány, které jsou oprávněny požádat o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů.

2. Každý členský stát určí ústřední přístupový bod, který má přístup do ústředního systému ETIAS. Ústřední přístupový bod ověří, zda jsou splněny podmínky žádosti o přístup do ústředního systému ETIAS stanovené v článku 52.

Pokud to umožňuje vnitrostátní právo, mohou být určený orgán a ústřední přístupový bod součástí stejné organizace, avšak ústřední přístupový bod jedná při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení zcela nezávisle na určených orgánech. Ústřední přístupový bod je oddělen od určených orgánů a nepřijímá od nich pokyny týkající se výsledku ověřování, které provádí nezávisle.

Členské státy mohou určit více než jeden ústřední přístupový bod, aby zohlednily svou organizační a správní strukturu při plnění svých ústavních nebo jiných právních požadavků.

Členské státy oznámí agentuře eu-LISA a Komisi své určené orgány a své ústřední přístupové body a tato oznámení mohou kdykoli změnit nebo nahradit jinými.

3. Každý členský stát vede na celostátní úrovni seznam operativních složek v rámci určených orgánů, které mají právo požádat o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS prostřednictvím ústředních přístupových bodů.

4. Právo na přístup do ústředního systému ETIAS v souladu s články 51 a 52 mají pouze řádně zmocnění pracovníci ústředních přístupových bodů.

Článek 51

Postup pro přístup do ústředního systému ETIAS pro účely vymáhání práva

1. Operativní složka uvedená v čl. 50 odst. 3 podá ústřednímu přístupovému bodu uvedenému v čl. 50 odst. 2 odůvodněnou elektronickou nebo písemnou žádost o nahlédnutí do určitého souboru údajů uložených v ústředním systému ETIAS. Pokud se žádá o nahlédnutí do údajů uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. i) a odst. 4 písm. a) až c), musí žádost obsahovat zdůvodnění, proč je nezbytné nahlédnout do těchto konkrétních údajů.

2. Po obdržení žádosti o přístup ústřední přístupový bod ověří, zda jsou splněny podmínky pro přístup uvedené v článku 52, včetně ověření toho, zda je jakákoli žádost o nahlédnutí do údajů uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. i) a odst. 4 písm. a) až c) zdůvodněná.

3. Pokud jsou podmínky pro přístup uvedené v článku 52 splněny, ústřední přístupový bod žádost zpracuje. Údaje uložené v ústředním systému ETIAS, do nichž se přistupuje přes ústřední přístupový bod, se předají operativní složce, jež tuto žádost podala, takovým způsobem, aby nebyla narušena jejich bezpečnost.

4. V naléhavých případech, kdy je potřeba zabránit bezprostřednímu ohrožení lidského života v souvislosti s teroristickým trestným činem či jiným závažným trestným činem, zpracuje ústřední přístupový bod žádost okamžitě a až následně ověří, zda jsou splněny všechny podmínky uvedené v článku 52 a zda se skutečně jednalo o naléhavý případ. Následné ověření se provádí bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději sedm pracovních dnů po zpracování žádosti.

Zjistí-li se při následném ověření, že nahlédnutí do údajů nebo přístup k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS nebyly odůvodněné, všechny orgány, které k těmto údajům měly přístup, je vymaží v ústředním systému ETIAS. Informují o tomto vymazání příslušný ústřední přístupový bod členského státu, ve kterém byla žádost podána.

Článek 52

Podmínky pro přístup určených orgánů členských států k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS

1. Určené orgány mohou požádat o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) přístup za účelem nahlédnutí je nezbytný pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu;

b) přístup za účelem nahlédnutí je v konkrétním případě nezbytný a přiměřený a

c) existují důkazy nebo rozumné důvody vedoucí k závěru, že nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS přispěje k prevenci, odhalování nebo vyšetřování kteréhokoli z dotčených trestných činů, zejména v případech, kdy existuje důvodné podezření, že podezřelá osoba, pachatel nebo oběť teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu spadá do kategorie cestujících, na niž se vztahuje toto nařízení.

2. Nahlížení do ústředního systému ETIAS se omezí na vyhledávání na základě jednoho nebo několika z následujících údajů uvedených v souboru žádosti:

a) příjmení a, je-li k dispozici, jméno (jména);

b) další jména (přezdívka (přezdívky), umělecké jméno (umělecká jména), obvyklé jméno (obvyklá jména));

c) číslo cestovního dokladu;

d) adresa bydliště;

e) e-mailová adresa;

f) telefonní čísla;

g) IP adresa.

3. Nahlížení do ústředního systému ETIAS na základě údajů uvedených v odstavci 2 lze kombinovat s následujícími údaji v souboru žádosti, aby se vyhledávání zúžilo:

a) státní příslušnost nebo příslušnosti;

b) pohlaví;

c) datum narození nebo věk.

4. Nahlížení do ústředního systému ETIAS musí v případě shody s údaji uvedenými v souboru žádosti umožnit přístup k údajům uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. a) až g) a j) až m), které jsou zaznamenány v uvedeném souboru žádosti, jakož i k těm údajům zaneseným v dotčeném souboru žádosti, které se týkají vydání či zrušení cestovního povolení, jeho prohlášení za neplatné nebo zamítnutí žádosti o ně v souladu s články 39 a 43. Přístup k údajům uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. i) a odst. 4 písm. a) až c), které jsou zaznamenány v souboru žádosti, se udělí pouze tehdy, pokud o nahlédnutí do těchto údajů výslovně požádaly operativní složky v odůvodněné elektronické nebo písemné žádosti, která byla podána podle čl. 51 odst. 1, nezávisle ověřena a schválena ústředním přístupovým bodem. Nahlížení do ústředního systému ETIAS nesmí umožňovat přístup k údajům týkajícím se vzdělání uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. h).

Článek 53

Postup a podmínky pro přístup Europolu k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS

1. Pro účely čl. 1 odst. 2 může Europol požádat o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS a podat ústřední jednotce ETIAS odůvodněnou elektronickou žádost o nahlédnutí do konkrétního souboru údajů uložených v ústředním systému ETIAS. Pokud Europol žádá o nahlédnutí do údajů uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. i) a odst. 4 písm. a) až c), musí tato žádost obsahovat zdůvodnění, proč je nezbytné nahlédnout do těchto konkrétních údajů.

2. Odůvodněná žádost musí obsahovat důkazy o tom, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) nahlédnutí do systému je nezbytné pro podporu a posílení činnosti členských států v rámci prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů spadajících do pravomoci Europolu;

b) nahlédnutí do systému je v konkrétním případě nezbytné a přiměřené;

c) nahlédnutí se omezí na vyhledávání na základě údajů uvedených v čl. 52 odst. 2 v kombinaci s údaji uvedenými v čl. 52 odst. 3, je-li to nezbytné,

d) existují důkazy nebo rozumné důvody vedoucí k závěru, že nahlédnutí přispěje k prevenci, odhalování nebo vyšetřování kteréhokoli z dotčených trestných činů, zejména v případech, kdy existuje důvodné podezření, že podezřelá osoba, pachatel nebo oběť teroristického trestného činu či jiného závažného trestného činu spadá do kategorie cestujících, na niž se vztahuje toto nařízení.

3. Žádosti Europolu o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS předem ověří specializovaná jednotka řádně zmocněných zástupců Europolu; v tomto ověření se účinně a včas přezkoumá, zda žádost splňuje všechny podmínky uvedené v odstavci 2.

4. Nahlížení do ústředního systému ETIAS musí v případě shody s údaji uloženými v souboru žádosti umožnit přístup k údajům uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. a) až g) a j) až m), jakož i k těm údajům doplněným do souboru žádosti, které se týkají vydání či zrušení cestovního povolení, jeho prohlášení za neplatné nebo zamítnutí žádosti o ně v souladu s články 39 a 43. Přístup k údajům uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. i) a odst. 4 písm. a) až c), které jsou doplněny do souboru žádosti, se udělí pouze tehdy, pokud o nahlédnutí do těchto údajů výslovně požádá Europol. Nahlížení do ústředního systému ETIAS nesmí umožňovat přístup k údajům týkajícím se vzdělání uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. h).

5. Jakmile specializovaná jednotka řádně zmocněných zástupců Europolu žádost schválí, ústřední jednotka ETIAS žádost o nahlédnutí do údajů uložených v ústředním systému ETIAS zpracuje. Europolu předá vyžádané údaje takovým způsobem, aby nebyla narušena jejich bezpečnost.

KAPITOLA XI

UCHOVÁVÁNÍ A ZMĚNY ÚDAJŮ

Článek 54

Uchovávání údajů

1. Každý soubor žádosti je uložen v ústředním systému ETIAS po dobu:

a) platnosti cestovního povolení;

b) pěti let od posledního rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení nebo prohlášení cestovního povolení za neplatné nebo jeho zrušení v souladu s články 37, 40 a 41. Pokud jsou údaje uložené v záznamu nebo souboru registrovaném v některém z informačních systémů EU, údajích Europolu, databázích SLTD nebo TDAWN, seznamu zájmových osob ETIAS nebo prověřovacích pravidlech ETIAS, na jejichž základě bylo dotčené rozhodnutí učiněno, vymazány před uplynutím doby podle písmene b), soubor žádosti se vymaže do sedmi dnů ode dne vymazání údajů v tomto záznamu či souboru. Za tímto účelem ústřední systém ETIAS pravidelně a automaticky ověřuje, zda jsou i nadále splněny podmínky pro uchovávání těchto souborů žádostí podle tohoto písmene. Pokud tyto podmínky již splněny nejsou, soubor žádosti automaticky vymaže.

2. Na usnadnění podání nové žádosti po konci platnosti cestovního povolení může být soubor žádosti uchován v ústředním systému ETIAS po dobu nejvýše dalších tří let po konci platnosti cestovního povolení, a to za předpokladu, že k tomu udělí žadatel svobodný a výslovný souhlas prostřednictvím elektronicky podepsaného prohlášení poté, co byl o něj požádán. Žádosti o vyjádření souhlasu se předkládají způsobem, který je od jiných skutečností jasně odlišitelný a je srozumitelný a snadno přístupný za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků v souladu s článkem 7 nařízení (EU) 2016/679.

O vyjádření souhlasu se požádá po automatickém zaslání informací podle čl. 15 odst. 2. Automaticky zaslané informace upozorní žadatele na účel uchování údajů v souladu s informacemi uvedenými v čl. 71 písm. o) a na možnost souhlas kdykoliv odvolat.

Žadatel může v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 svůj souhlas kdykoliv odvolat. Pokud žadatel svůj souhlas odvolá, soubor žádosti se z ústředního systému ETIAS automaticky vymaže.

Agentura eu-LISA vypracuje nástroj umožňující žadatelům udělit a odvolat svůj souhlas. Tento nástroj bude přístupný prostřednictvím speciálních veřejných internetových stránek nebo prostřednictvím aplikace pro mobilní zařízení.

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž podrobněji vymezí nástroje, pomocí kterého budou žadatelé udělovat a odvolávat svůj souhlas.

3. Po uplynutí doby uchovávání údajů se soubor žádosti z ústředního systému ETIAS automaticky vymaže.

Článek 55

Změny údajů a předčasné vymazání údajů

1. Ústřední jednotka ETIAS a národní jednotky ETIAS jsou povinny aktualizovat údaje uložené v ústředním systému ETIAS a zajišťovat jejich přesnost. Ústřední jednotka ETIAS a národní jednotky ETIAS nemají právo měnit údaje doplněné do formuláře žádosti přímo žadatelem podle čl. 17 odst. 2, 3 nebo 4.

2. Pokud má ústřední jednotka ETIAS důkazy o tom, že údaje zaznamenané v ústředním systému ETIAS ústřední jednotkou ETIAS jsou věcně nepřesné nebo že byly v ústředním systému ETIAS zpracovány v rozporu s tímto nařízením, zkontroluje je a v případě nutnosti je neprodleně změní nebo je z ústředního systému ETIAS vymaže.

3. Pokud má příslušný členský stát důkazy o tom, že údaje zaznamenané v ústředním systému ETIAS jsou věcně nepřesné nebo že byly v ústředním systému ETIAS zpracovány v rozporu s tímto nařízením, národní jednotka ETIAS tohoto členského státu je zkontroluje a v případě nutnosti je neprodleně změní nebo je z ústředního systému ETIAS vymaže.

4. Pokud má ústřední jednotka ETIAS důkazy, z nichž vyplývá, že údaje uložené v ústředním systému ETIAS jsou věcně nepřesné nebo že uvedené údaje byly v ústředním systému ETIAS zpracovány v rozporu s tímto nařízením, kontaktuje národní jednotku ETIAS příslušného členského státu do 14 dní. Pokud má takové důkazy členský stát jiný než příslušný členský stát, kontaktuje ústřední jednotku ETIAS nebo národní jednotku ETIAS příslušného členského státu rovněž ve lhůtě 14 dnů. Ústřední jednotka ETIAS nebo národní jednotka ETIAS příslušného členského státu zkontroluje přesnost údajů a zákonnost jejich zpracování do jednoho měsíce a v případě nutnosti je neprodleně změní nebo je z ústředního systému ETIAS vymaže.

5. Pokud státní příslušník třetí země získá státní příslušnost některého členského státu nebo pokud se na něj začne vztahovat čl. 2 odst. 2 písm. a) až c), orgány dotčeného členského státu ověří, zda má tato osoba platné cestovní povolení, a případně neprodleně vymaží její soubor žádosti z ústředního systému ETIAS. Orgánem příslušným pro vymazání souboru žádosti je:

a) národní jednotka ETIAS členského státu, který vydal cestovní doklad, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 2 písm. a);

b) národní jednotka ETIAS členského státu, jehož státní příslušnost daná osoba získala;

c) národní jednotka ETIAS členského státu, který vydal pobytovou kartu nebo povolení k pobytu.

6. Pokud se na státního příslušníka třetí země začne vztahovat čl. 2 odst. 2 písm. d), e), f) nebo l), může informovat příslušné orgány členského státu, který vydal uvedené povolení k pobytu, jednotné vízum nebo národní dlouhodobé vízum podle uvedeného článku, že je držitelem platného cestovního povolení, a může požadovat, aby byl odpovídající soubor žádosti z ústředního systému ETIAS vymazán. Orgány dotčeného členského státu ověří, zda je tato osoba skutečně držitelem platného cestovního povolení. Pokud je potvrzeno, že tato osoba cestovní povolení má, vymaže národní jednotka ETIAS členského státu, který vydal povolení k pobytu, jednotné vízum nebo národní dlouhodobé vízum, neprodleně soubor žádosti z ústředního systému ETIAS.

7. Pokud se na státního příslušníka třetí země začne vztahovat čl. 2 odst. 2 písm. g), může o této změně informovat příslušné orgány členského státu, do něhož poté vstoupí. Uvedený členský stát kontaktuje ústřední jednotku ETIAS ve lhůtě 14 dnů. Ústřední jednotka ETIAS zkontroluje přesnost údajů ve lhůtě jednoho měsíce a v případě nutnosti soubor žádosti neprodleně vymaže z ústředního systému ETIAS.

8. Aniž jsou dotčeny jakékoli dostupné opravné prostředky správní nebo mimosoudní povahy, musí mít fyzické osoby přístup k účinnému soudnímu opravnému prostředku k zajištění toho, aby údaje uchovávané v ETIAS byly změněny nebo vymazány.

KAPITOLA XII

OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 56

Ochrana údajů

1. Na zpracovávání osobních údajů prováděné Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a agenturou eu-LISA se použije nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Na zpracování osobních údajů prováděné národními jednotkami ETIAS posuzujícími žádosti, pohraničními orgány a imigračními orgány se použije nařízení (EU) 2016/679.

V případech, kdy zpracování osobních údajů národními jednotkami ETIAS provádějí příslušné orgány posuzující žádosti pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů, se použije směrnice (EU) 2016/680.

V případech, kdy národní jednotka ETIAS rozhoduje o vydání či zrušení cestovního povolení, jeho prohlášení za neplatné nebo zamítnutí žádosti o ně, se použije nařízení (EU) 2016/679.

3. Na zpracovávání osobních údajů prováděné určenými orgány členských států pro účely čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení se použije směrnice (EU) 2016/680.

4. Na zpracovávání osobních údajů prováděné Europolem podle článků 29 a 53 tohoto nařízení se použije nařízení (EU) 2016/794.

Článek 57

Správce údajů

1. Ve vztahu ke zpracovávání osobních údajů v ústředním systému ETIAS se za správce údajů podle čl. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001 považuje Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž. Ve vztahu k řízení bezpečnosti informací ústředního systému ETIAS se za správce považuje agentura eu-LISA.

2. Ve vztahu ke zpracovávání osobních údajů v ústředním systému ETIAS členským státem se za správce podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 považuje národní jednotka ETIAS. Nese hlavní odpovědnost za zpracovávání osobních údajů v ústředním systému ETIAS uvedeným členským státem.

Článek 58

Zpracovatel údajů

1. Ve vztahu ke zpracovávání osobních údajů v informačním systému ETIAS se za zpracovatele údajů podle čl. 2 písm. e) nařízení (ES) č. 45/2001 považuje agentura eu-LISA.

2. Agentura eu-LISA zajišťuje, aby byl informační systém ETIAS provozován v souladu s tímto nařízením.

Článek 59

Bezpečnost zpracování

1. Agentura eu-LISA, ústřední jednotka ETIAS a národní jednotky ETIAS zajišťují bezpečnost zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení. Agentura eu-LISA, ústřední jednotka ETIAS a národní jednotky ETIAS spolupracují na úkolech týkajících se bezpečnosti údajů.

2. Aniž je dotčen článek 22 nařízení (ES) č. 45/2001, přijme agentura eu-LISA nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti informačního systému ETIAS.

3. Aniž jsou dotčeny článek 22 nařízení (ES) č. 45/2001 a články 32 a 34 nařízení (EU) 2016/679, přijmou agentura eu-LISA, ústřední jednotka ETIAS a národní jednotky ETIAS nezbytná opatření, včetně bezpečnostního plánu a plánu kontinuity provozu a obnovení provozu po havárii, aby:

a) údaje fyzicky chránily, mimo jiné vypracováním plánů pro mimořádné situace pro ochranu kritické infrastruktury;

b) zabránily neoprávněným osobám v přístupu k zabezpečeným internetovým stránkám, e-mailové službě, zabezpečenému uživatelskému účtu, bráně pro dopravce, ověřovacímu nástroji pro žadatele a nástroji umožňujícímu žadatelům udělit souhlas;

c) zabránily neoprávněným osobám v přístupu k zařízení pro zpracování údajů a vnitrostátním zařízením v souladu s účely ETIAS;

d) zabránily neoprávněnému čtení, kopírování, změnám či vyjímání nosičů dat;

e) zabránily neoprávněnému vkládání údajů a neoprávněnému prohlížení, pozměňování nebo vymazávání zaznamenaných osobních údajů;

f) zabránily neoprávněným osobám využívajícím zařízení pro přenos údajů v použití automatizovaných systémů zpracování údajů;

g) zabránily neoprávněnému zpracovávání údajů v ústředním systému ETIAS a jakékoli neoprávněné změně nebo vymazání údajů zpracovávaných v ústředním systému ETIAS;

h) zajistily, aby osoby oprávněné k přístupu do informačního systému ETIAS měly přístup pouze k údajům, na které se vztahuje jejich oprávnění k přístupu, a pouze s pomocí individuálních a jedinečných totožností uživatelů a chráněných režimů přístupu k informacím;

i) zajistily, aby všechny orgány s právem přístupu do informačního systému ETIAS vytvořily profily popisující funkce a povinnosti osob, jež jsou oprávněny k přístupu k údajům, a aby tyto profily zpřístupnily dozorovým úřadům;

j) zajistily, aby bylo možné ověřit a zjistit, kterým orgánům se mohou osobní údaje předávat prostřednictvím zařízení pro přenos údajů;

k) zajistily, aby bylo možné ověřit a zjistit, které údaje byly zpracovány v ústředním systému ETIAS a kdy, kým a pro jaký účel byly zpracovány;

l) zabránily neoprávněnému čtení, kopírování, změnám nebo vymazávání osobních údajů během jejich přenosu do ústředního systému ETIAS a z něj nebo během přepravy nosičů dat, zejména prostřednictvím vhodných technik šifrování;

m) zajistily, aby v případě přerušení bylo možné obnovit běžný provoz nainstalovaných systémů;

n) zajistily spolehlivost tím, že zaručí, aby veškeré závady fungování ETIAS byly řádně nahlášeny a aby byla zavedena nezbytná technická opatření s cílem zajistit, že v případě poruchy z důvodu nesprávného fungování ETIAS lze obnovit osobní údaje;

o) sledovaly účinnost bezpečnostních opatření uvedených v tomto odstavci a přijímaly nezbytná organizační opatření související s interním sledováním pro zajištění dodržování tohoto nařízení.

4. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů vzorový bezpečnostní plán a vzorový plán kontinuity provozu a obnovy provozu po havárii. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2. Bezpečnostní plány a plány kontinuity provozu a obnovy provozu po havárii přijmou pro agenturu eu-LISA správní rada agentury eu-LISA, pro ústřední jednotku ETIAS správní rada Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a pro národní jednotky ETIAS členské státy. Využijí přitom jako základ vzorové plány přijaté Komisí, které upraví podle potřeby.

5. Agentura eu-LISA informuje Evropský parlament, Radu, Komisi a evropského inspektora ochrany údajů o opatřeních, jež přijala podle tohoto článku.

Článek 60

Bezpečnostní incidenty

1. Každá událost, která má nebo může mít dopad na zabezpečení ETIAS a může poškodit údaje uchovávané v ETIAS nebo způsobit jejich ztrátu, je považována za bezpečnostní incident, zejména v případě, kdy mohlo dojít k neoprávněnému přístupu k údajům nebo pokud byla či mohla být ohrožena dostupnost, neporušenost a důvěrnost údajů.

2. Bezpečnostní incidenty musí být řešeny tak, aby byla zajištěna rychlá, účinná a náležitá odezva.

3. Aniž je dotčeno ohlašování a oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů podle článku 33 nařízení (EU) 2016/679 nebo článku 30 směrnice (EU) 2016/680 či podle obou ustanovení, ohlásí členské státy bezpečnostní incidenty Komisi, agentuře eu-LISA a evropskému inspektorovi ochrany údajů. V případě bezpečnostního incidentu týkajícího se informačního systému ETIAS uvědomí agentura eu-LISA Komisi a evropského inspektora ochrany údajů. V případě bezpečnostního incidentu souvisejícího s ETIAS Europol informuje Komisi a evropského inspektora ochrany údajů.

4. Informace o bezpečnostním incidentu, který má nebo může mít dopad na provoz ETIAS nebo na dostupnost, neporušenost a důvěrnost údajů uchovávaných v ETIAS, musí být poskytnuty Komisi a, pokud jsou tímto incidentem dotčeny, ústřední jednotce ETIAS, národním jednotkám ETIAS a Europolu. Tyto incidenty se nahlašují v souladu s plánem pro řešení incidentů poskytnutým agenturou eu-LISA.

5. Členské státy, Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž, agentura eu-LISA a Europol v případě bezpečnostního incidentu spolupracují.

Článek 61

Vlastní kontrola

Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž, Europol a členské státy zajistí, aby každý orgán, který má právo na přístup k informačnímu systému ETIAS, přijal opatření nezbytná pro zajištění souladu s tímto nařízením a v případě potřeby spolupracoval s dozorovým úřadem.

Článek 62

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 63

Odpovědnost

1. Aniž je dotčeno právo na náhradu újmy od správce nebo zpracovatele a jejich odpovědnost podle nařízení (EU) 2016/679, směrnice (EU) 2016/680 a nařízení (ES) č. 45/2001:

a) každá osoba nebo členský stát, jimž vznikla majetková či nemajetková újma v důsledku nezákonného zpracování osobních údajů nebo jiného činu některého členského státu neslučitelného s tímto nařízením, má nárok na náhradu vzniklé újmy od tohoto členského státu;

b) každá osoba nebo členský stát, jimž vznikla majetková či nemajetková újma v důsledku jakéhokoliv činu agentury eu-LISA neslučitelného s tímto nařízením, má nárok na náhradu vzniklé újmy od této agentury. Agentura eu-LISA odpovídá za nezákonné zpracování osobních údajů v souladu se svou úlohou zpracovatele nebo případně správce.

Členský stát nebo agentura eu-LISA jsou zcela nebo zčásti zproštěny odpovědnosti podle prvního pododstavce, pokud prokáží, že nenesou odpovědnost za událost vedoucí ke vzniku újmy.

2. Pokud jakékoli nesplnění povinností členského státu podle tohoto nařízení způsobí ústřednímu systému ETIAS újmu, odpovídá za ni tento členský stát, pokud a nakolik agentura eu-LISA nebo jiný členský stát účastnící se ústředního systému ETIAS neopomenuly přijmout přiměřená opatření k zabránění vzniku újmy nebo zmírnění jejích následků.

3. Uplatnění nároku na náhradu újmy uvedené v odstavcích 1 a 2 vůči členskému státu se řídí vnitrostátním právem tohoto členského státu. Uplatnění nároku na náhradu újmy uvedené v odstavcích 1 a 2 vůči správci nebo agentuře eu-LISA podléhá podmínkám stanoveným ve Smlouvách.

Článek 64

Právo na přístup k osobním údajům, jejich opravu, doplnění a vymazání a na omezení jejich zpracování

1. Aniž je dotčeno právo na informace podle článků 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001, musí být žadatelé, jejichž údaje jsou uloženy v ústředním systému ETIAS, v době, kdy se jejich údaje shromažďují, informováni o postupech pro výkon jejich práv podle článků 13 až 16 nařízení (ES) č. 45/2001 a článků 15 až 18 nařízení (EU) 2016/679. Musí jim být rovněž zároveň poskytnuty kontaktní údaje inspektora ochrany údajů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a evropského inspektora ochrany údajů.

2. Za účelem výkonu svých práv podle článků 13 až 16 nařízení (ES) č. 45/2001 a článků 15 až 18 nařízení (EU) 2016/679 má každý žadatel právo obrátit se na ústřední jednotku ETIAS nebo národní jednotku ETIAS příslušnou k posuzování jeho žádosti. Jednotka, která obdrží žádost, ji co nejdříve a v každém případě do 30 dnů přezkoumá a odpoví na ni.

Pokud je v odpovědi na žádost zjištěno, že údaje uložené v ústředním systému ETIAS jsou věcně nepřesné nebo že byly zaznamenány v rozporu s právními předpisy, ústřední jednotka ETIAS nebo národní jednotka ETIAS příslušného členského státu tyto údaje v ústředním systému ETIAS neprodleně opraví nebo vymaže.

Pokud v reakci na žádost podle tohoto odstavce ústřední jednotka ETIAS nebo národní jednotka ETIAS změní cestovní povolení během doby jeho platnosti, provede ústřední systém ETIAS automatizované zpracování stanovené v článku 20 s cílem zjistit, zda změněný soubor žádosti nevede ke shodě podle čl. 20 odst. 2 až 5. Pokud automatizované zpracování nevykáže žádnou shodu, ústřední systém ETIAS vydá změněné cestovní povolení s touž dobou platnosti, jakou mělo původní povolení, a uvědomí o tom žadatele. Pokud automatizované zpracování vykáže jednu nebo několik shod, posoudí národní jednotka ETIAS příslušného členského státu bezpečnostní riziko, riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo vysoké epidemické riziko v souladu s článkem 26 a rozhodne, zda vydá změněné cestovní povolení, nebo pokud dospěje k závěru, že podmínky pro udělení cestovního povolení již nejsou splněny, zda cestovní povolení zruší.

3. Pokud ústřední jednotka ETIAS nebo národní jednotka ETIAS členského státu příslušného k posuzování žádosti nesouhlasí s tvrzením, že údaje uložené v ústředním systému ETIAS jsou věcně nepřesné nebo že byly zaznamenány v rozporu s právními předpisy, přijme neprodleně správní rozhodnutí, v němž dotčené osobě písemně vysvětlí, proč není ochotna opravit nebo vymazat údaje, které se jí týkají.

4. V rozhodnutí se dotčené osobě poskytnou rovněž informace vysvětlující možnost napadnout rozhodnutí přijaté ve vztahu k žádosti uvedené v odstavci 2, a v příslušných případech informace o tom, jak podat žalobu nebo stížnost příslušným orgánům nebo soudům, a o veškeré pomoci jí dostupné, včetně pomoci příslušných vnitrostátních dozorových úřadů.

5. Jakákoli žádost podaná v souladu s odstavcem 2 musí obsahovat nezbytné informace pro zjištění totožnosti dotčené osoby. Uvedené informace se použijí výhradně k umožnění výkonu práv uvedených v odstavci 2 a ihned poté se vymaží.

6. Ústřední jednotka ETIAS nebo národní jednotka ETIAS příslušného členského státu uchová písemný záznam o podání žádosti uvedené v odstavci 2 a o tom, jak byla vyřešena. Tento záznam zpřístupní neprodleně, a nejpozději sedm dnů ode dne rozhodnutí o opravě nebo vymazání údaje uvedeného v odst. 2 druhém pododstavci nebo ode dne rozhodnutí uvedeného v odstavci 3, příslušným vnitrostátním dozorovým úřadům pro ochranu údajů.

Článek 65

Předávání osobních údajů třetím zemím, mezinárodním organizacím a soukromým subjektům

1. Osobní údaje uložené v ústředním systému ETIAS nesmějí být předány ani zpřístupněny žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromému subjektu s výjimkou předávání údajů Interpolu za účelem provedení automatizovaného zpracování podle čl. 20 odst. 2 písm. b) a l) tohoto nařízení. Na předávání osobních údajů Interpolu se použije článek 9 nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Osobní údaje, k nimž má v ústředním systému ETIAS přístup členský stát nebo Europol pro účely uvedené v čl. 1 odst. 2, nesmějí být předány ani zpřístupněny žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromé osobě. Tento zákaz platí i v případě, že jsou uvedené údaje dále zpracovávány na vnitrostátní úrovni nebo mezi členskými státy.

3. Odchylně od článku 49 tohoto nařízení mohou imigrační orgány v případech, kdy je to nezbytné pro účely navracení, využít přístupu do ústředního systému ETIAS, aby vyhledaly údaje, které budou v konkrétních případech předány třetí zemi, a to pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) bylo provedeno předchozí vyhledávání v EES v souladu s článkem 26 nařízení (EU) 2017/2226 a

b) z tohoto vyhledávání vyplynulo, že EES neobsahuje údaje týkající se státního příslušníka třetí země, jenž má být navrácen.

V nezbytných případech se splnění těchto podmínek ověří přístupem do protokolů, jak je stanoveno v článku 46 nařízení (EU) 2017/2226, odpovídajících vyhledávání uvedenému v prvním pododstavci písm. a) tohoto článku a odpovědi odpovídající písmeni b) uvedeného pododstavce.

Pokud jsou tyto podmínky splněny, mají imigrační orgány přístup do ústředního systému ETIAS, aby zadaly dotaz na všechny nebo některé údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a) až e) tohoto nařízení. Pokud soubor žádosti ETIAS odpovídá těmto údajům, budou mít imigrační orgány přístup k údajům uvedeným v čl. 17 odst. 2 písm. a) až g) tohoto nařízení a v případě nezletilých osob uvedeným v odst. 2 písm. k) uvedeného článku.

Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou být údaje, k nimž mají v ústředním systému ETIAS přístup imigrační orgány, v konkrétních případech předány třetí zemi, je-li to nezbytné k prokázání totožnosti státních příslušníků třetích zemí výhradně za účelem navrácení, a to pouze pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

a) Komise přijala rozhodnutí o odpovídající ochraně osobních údajů v dané třetí zemi v souladu s čl. 45 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679;

b) byly poskytnuty vhodné záruky uvedené v článku 46 nařízení (EU) 2016/679, například prostřednictvím dohody o zpětném přebírání osob, jež je v platnosti mezi Unií nebo členským státem a dotčenou třetí zemí;

c) použije se čl. 49 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679.

Údaje uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a), b), d), e) a f) tohoto nařízení mohou být předány pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) předání se provede v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie, zejména ustanoveními o ochraně údajů, včetně kapitoly V nařízení (EU) 2016/679, dohod o zpětném přebírání osob a vnitrostátních právních předpisů členského státu, jenž tyto údaje předává;

b) třetí země souhlasila s tím, že zpracuje údaje pouze pro účely, pro které jí byly poskytnuty, a

c) v souvislosti s dotčeným státním příslušníkem třetí země bylo vydáno rozhodnutí o navrácení přijaté podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES [1], pokud výkon tohoto rozhodnutí o navrácení nebyl pozastaven ani nebyl podán opravný prostředek, který by mohl vést k pozastavení jeho výkonu.

4. Předáním osobních údajů třetím zemím podle odstavce 3 nejsou dotčena práva žadatelů o mezinárodní ochranu a osob požívajících mezinárodní ochrany, zejména co se týče zásady nenavracení.

5. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku může údaje z ústředního systému ETIAS uvedené v čl. 52 odst. 4, k nimž mají přístup určené orgány pro účely uvedené v čl. 1 odst. 2, určený orgán v konkrétních případech předat nebo zpřístupnit třetí zemi, avšak pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) jedná se o výjimečně naléhavý případ, kdy existuje:

i) bezprostřední ohrožení v souvislosti s teroristickým trestným činem, nebo

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

ii) bezprostřední ohrožení lidského života a toto ohrožení souvisí se závažným trestným činem;

b) předání údajů je nezbytné pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování takového teroristického trestného činu nebo závažného trestného činu na území členských států nebo v dotčené třetí zemi;

c) určený orgán má k těmto údajům přístup v souladu s postupy a podmínkami stanovenými v článcích 51 a 52;

d) předání probíhá v souladu s použitelnými podmínkami stanovenými ve směrnici (EU) 2016/680, zejména v kapitole V uvedené směrnice;

e) třetí země podala řádně odůvodněnou písemnou nebo elektronickou žádost;

f) je zajištěno vzájemné poskytování veškerých informací systémů pro cestovní povolení vedených žádající třetí zemí členským státům provozujícím ETIAS.

Pokud se předání provádí podle prvního pododstavce tohoto odstavce, musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna dozorovému úřadu zřízenému v souladu s čl. 41 odst. 1 směrnice (EU) 2016/680, přičemž musí obsahovat mimo jiné datum a čas předání, informace o přijímajícím příslušném orgánu, důvody předání a předané osobní údaje.

Článek 66

Dohled vykonávaný dozorovým úřadem

1. Každý členský stát zajistí, aby dozorový úřad zřízený v souladu s čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 nezávisle dohlížel na zákonnost zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení dotčeným členským státem, včetně jejich přenosu do ETIAS a z něj.

2. Každý členský stát zajistí, aby byly vnitrostátní právní a správní předpisy přijaté podle směrnice (EU) 2016/680 rovněž použitelné na přístup jeho vnitrostátních orgánů do ETIAS v souladu s kapitolou X tohoto nařízení, a to i ve vztahu k právům osob, k jejichž údajům byl takto umožněn přístup.

3. Dozorový úřad zřízený v souladu s čl. 41 odst. 1 směrnice (EU) 2016/680 sleduje zákonnost přístupu k osobním údajům ze strany členských států v souladu s kapitolou X tohoto nařízení, včetně přenosu těchto údajů do ETIAS a z něj. Ustanovení čl. 66 odst. 5 a 6 tohoto nařízení se použijí přiměřeně.

4. Dozorový úřad nebo úřady zřízené podle čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 zajistí, aby byl alespoň jednou za tři roky od zprovoznění ETIAS proveden audit operací zpracování údajů národními jednotkami ETIAS podle příslušných mezinárodních auditorských standardů. Výsledky tohoto auditu mohou být zohledněny při hodnoceních provedených v rámci mechanismu vytvořeného nařízením Rady (EU) č. 1053/2013 ([1]). Dozorový úřad zřízený podle čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 každoročně zveřejní informace o počtu žádostí o opravu, doplnění či vymazání údajů nebo omezení jejich zpracování, následně přijatých krocích a o počtu oprav, doplnění či vymazání údajů nebo omezení jejich zpracování provedených v reakci na žádosti dotčených osob.

5. Každý členský stát zajistí, aby jeho dozorový úřad zřízený podle čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 měl dostatek zdrojů a odborných znalostí k plnění úkolů, které mu toto nařízení ukládá.

6. Každý členský stát poskytne veškeré informace, které si vyžádá dozorový úřad zřízený podle čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Poskytne mu zejména informace o činnostech prováděných v souladu s povinnostmi členských států stanovenými v tomto nařízení. Každý členský stát poskytne dozorovému úřadu zřízenému podle čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 přístup ke svým protokolům a umožní mu kdykoliv přístup do všech svých prostor užívaných pro účely ETIAS.

([1]) Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

Článek 67

Dohled vykonávaný evropským inspektorem ochrany údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů sleduje činnosti agentury eu-LISA, Europolu a Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž související se zpracováváním údajů v ETIAS a zajišťuje, aby tyto činnosti byly prováděny v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a s tímto nařízením.

2. Evropský inspektor ochrany údajů zajistí, aby byl alespoň jednou za tři roky v souladu s příslušnými mezinárodními auditorskými standardy proveden audit činností agentury eu-LISA a ústřední jednotky ETIAS souvisejících se zpracováváním osobních údajů. Zprávu o tomto auditu zašle Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, agentuře eu-LISA a dozorovým úřadům. Agentura eu-LISA a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž obdrží možnost se ke zprávě před jejím přijetím vyjádřit.

3. Agentura eu-LISA a ústřední jednotka ETIAS poskytují evropskému inspektorovi ochrany údajů informace, o které požádá, poskytují mu přístup ke všem dokumentům a ke svým protokolům a umožňují mu nepřetržitý přístup do všech svých prostor.

Článek 68

Spolupráce dozorových úřadů s evropským inspektorem ochrany údajů

1. Dozorové úřady a evropský inspektor ochrany údajů, každý v rozsahu svých příslušných pravomocí, aktivně spolupracují v mezích svých pravomocí. Zajišťují koordinovaný dohled nad ETIAS a vnitrostátními pohraničními infrastrukturami.

2. Dozorové úřady a evropský inspektor ochrany údajů si vyměňují důležité informace, vzájemně si pomáhají při provádění auditů a inspekcí, posuzují jakékoliv potíže vznikající při výkladu nebo uplatňování tohoto nařízení, hodnotí obtíže s výkonem nezávislého dohledu nebo při výkonu práv subjektů údajů, vypracovávají harmonizované návrhy společných řešení všech obtíží a podle potřeby prosazují informovanost o právech na ochranu údajů.

3. Za účelem uvedeným v odstavci 2 se dozorové úřady a evropský inspektor ochrany údajů scházejí nejméně dvakrát ročně v Evropském sboru pro ochranu osobních údajů, zřízeném nařízením (EU) 2016/679. Náklady na tyto schůze hradí a jejich organizaci zajišťuje uvedený sbor. Na prvním zasedání se přijme jednací řád. Podle potřeby se společně vypracovávají další pracovní metody.

4. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů zasílá jednou za dva roky Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž a agentuře eu-LISA společnou zprávu o činnostech. V uvedené zprávě je každému členskému státu věnována jedna kapitola, kterou vypracuje dozorový úřad daného členského státu.

Článek 69

Vedení a uchovávání protokolů

1. Agentura eu-LISA vede a uchovává protokoly o všech operacích zpracování údajů v informačním systému ETIAS. V těchto protokolech se uvádí:

a) účel přístupu;

b) datum a čas každé operace;

c) údaje použité pro automatizované zpracování žádostí;

d) shody zjištěné při provádění automatizovaného zpracování podle článku 20;

e) údaje uchovávané v ústředním systému ETIAS nebo jiných informačních systémech a databázích použité pro ověření totožnosti;

f) výsledky postupu ověřování uvedeného v článku 22 a

g) pracovník, který operaci provedl.

2. Ústřední jednotka ETIAS vede a uchovává záznamy o pracovnících, kteří jsou řádně pověřeni provádět ověřování totožnosti.

Národní jednotka ETIAS příslušného členského státu vede a uchovává záznamy o pracovnících řádně pověřených k vkládání nebo získávání údajů.

3. Agentura eu-LISA vede a uchovává protokoly o všech operacích zpracování údajů v informačním systému ETIAS týkající se přístupu pohraničních orgánů podle článku 47 a přístupu imigračních orgánů podle článku 49. Uvedené protokoly obsahují datum a čas každé operace, údaje použité pro zahájení vyhledávání, údaje předané ústředním systémem ETIAS a názvy pohraničních orgánů a imigračních orgánů vkládajících a vyhledávajících údaje.

Příslušné orgány kromě toho vedou a uchovávají záznamy o pracovnících řádně pověřených k vkládání a získávání údajů.

4. Protokoly mohou být použity pouze ke kontrole přípustnosti zpracovávání údajů a k zajištění bezpečnosti a integrity údajů. Musí být chráněny vhodnými opatřeními proti neoprávněnému přístupu. Vymaží se jeden rok po uplynutí doby uchovávání uvedené v článku 54, pokud nejsou potřebné pro již zahájená kontrolní řízení.

Agentura eu-LISA a národní jednotky ETIAS zpřístupní protokoly evropskému inspektorovi ochrany údajů a na vyžádání příslušným dozorovým úřadům.

Článek 70

Vedení a uchovávání protokolů u žádostí o nahlédnutí do údajů za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů

1. Agentura eu-LISA vede a uchovává protokoly o všech operacích zpracování údajů v ústředním systému ETIAS, které se týkají přístupu ústředních přístupových bodů uvedených v čl. 50 odst. 2 pro účely čl. 1 odst. 2. Uvedené protokoly obsahují datum a čas každé operace, údaje použité pro zahájení vyhledávání, údaje předané ústředním systémem ETIAS a jméno pověřeného pracovníka ústředního přístupového bodu, který vkládá a vyhledává údaje.

2. Každý členský stát a Europol kromě toho vedou a uchovávají protokoly o všech operacích zpracování údajů v ústředním systému ETIAS, které byly provedeny na základě žádostí o nahlédnutí do údajů nebo na základě přístupu k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS pro účely stanovené v čl. 1 odst. 2.

3. Protokoly uvedené v odstavci 2 obsahují:

a) přesný účel žádosti o nahlédnutí do údajů nebo o přístup k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS, včetně dotčeného teroristického trestného činu nebo jiného závažného trestného činu, a v případě Europolu přesný účel žádosti o nahlédnutí do těchto údajů;

b) přijaté rozhodnutí o přípustnosti žádosti;

c) odkaz na vnitrostátní soubor;

d) datum a přesný čas zaslání žádosti ústředního přístupového bodu o přístup do ústředního systému ETIAS;

e) případně využití postupu pro naléhavé případy uvedeného v čl. 51 odst. 4 a výsledek následného ověření;

f) informace o tom, které z údajů nebo souboru údajů uvedených v čl. 52 odst. 2 a 3 byly využity pro nahlédnutí, a

g) v souladu s vnitrostátními pravidly nebo nařízením (EU) 2016/794 identifikační značku úředníka, který provedl vyhledání, a úředníka, který vyhledání nebo předání údajů nařídil.

4. Protokoly uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se použijí pouze pro účely kontroly přípustnosti žádosti, sledování zákonnosti zpracování údajů a zajištění integrity a bezpečnosti údajů. Jsou chráněny vhodnými opatřeními proti neoprávněnému přístupu. Vymaží se jeden rok po uplynutí doby uchovávání uvedené v článku 54, pokud nejsou potřebné pro již zahájená kontrolní řízení. Evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní dozorové úřady příslušné pro sledování zákonnosti zpracování údajů a integritu a bezpečnost údajů mají k uvedeným protokolům na vyžádání přístup za účelem plnění svých povinností. Orgán příslušný pro kontrolu přípustnosti žádosti k nim má rovněž přístup za tímto účelem. Osobní údaje získané za jiným než uvedeným účelem se vymaží ze všech vnitrostátních souborů a souborů Europolu po uplynutí jednoho měsíce, ledaže jsou potřebné pro účely specifického probíhajícího vyšetřování trestné činnosti, kvůli němuž o ně daný členský stát nebo Europol žádaly. Pro sledování a hodnocení uvedené v článku 92 smějí být použity pouze protokoly obsahující jiné než osobní údaje.

KAPITOLA XIII

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

Článek 71

Informování široké veřejnosti

Ústřední jednotka ETIAS po konzultaci s Komisí a evropským inspektorem ochrany údajů poskytne široké veřejnosti veškeré příslušné informace týkající se žádosti o cestovní povolení. Tyto informace se zpřístupní na veřejných internetových stránkách a budou zahrnovat:

a) kritéria, podmínky a postupy vztahující se k žádosti o cestovní povolení;

b) informace o internetových stránkách a aplikaci pro mobilní zařízení, pomocí nichž lze žádost podat;

c) informace o možnosti, aby žádost podala jiná osoba nebo obchodní zprostředkovatel;

d) informace o možnosti oznamovat případy zneužití obchodními zprostředkovateli pomocí formuláře uvedeného v čl. 15 odst. 5;

e) lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti stanovené v článku 32;

f) skutečnost, že cestovní povolení je vázáno na cestovní doklad uvedený ve formuláři žádosti, a že tudíž konec platnosti a jakákoli změna cestovního dokladu povede k neplatnosti nebo k neuznání cestovního povolení při překračování hranice;

g) skutečnost, že žadatelé odpovídají za pravost, úplnost, správnost a spolehlivost předložených údajů a za pravdivost a spolehlivost učiněných prohlášení;

h) skutečnost, že rozhodnutí o žádostech musí být žadatelům oznámena, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o cestovní povolení musí uvádět důvody tohoto zamítnutí a že žadatelé, jejichž žádost byla zamítnuta, mají právo na podání opravného prostředku, spolu s informacemi o postupu, který je v případě podávání opravného prostředku třeba dodržet, včetně podrobností o příslušném orgánu a o lhůtě pro podání opravného prostředku;

i) skutečnost, že žadatelé mohou kontaktovat ústřední jednotku ETIAS s uvedením toho, že účel jejich cesty je založen na humanitárních důvodech nebo souvisí s mezinárodními závazky, a za jakých podmínek a jakými postupy tak mohou učinit;

j) podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399 a skutečnost, že krátkodobý pobyt je možný pouze na dobu nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů, s výjimkou státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahují příznivější ustanovení dvoustranných dohod, které existovaly ještě před uzavřením Úmluvy k provedení Schengenské dohody;

k) skutečnost, že být držitelem cestovního povolení neopravňuje samo o sobě automaticky ke vstupu;

l) skutečnost, že pohraniční orgány mohou požadovat na vnějších hranicích podpůrné doklady s cílem ověřit plnění podmínek vstupu;

m) skutečnost, že být držitelem platného cestovního povolení je podmínkou pro vstup, která musí být splněna po celou dobu krátkodobého pobytu na území členských států;

n) odkaz na internetovou službu uvedenou v článku 13 nařízení (EU) 2017/2226, která státním příslušníkům třetích zemí umožňuje kdykoli ověřit zbývající délku jejich oprávněného pobytu;

o) skutečnost, že údaje zadané do informačního systému ETIAS se používají za účelem správy hranic, mimo jiné pro kontroly za použití databází, a že přístup k těmto údajům mají členské státy a Europol za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů, v souladu s postupy a podmínkami uvedenými v kapitole X;

p) dobu, po kterou se údaje uchovávají;

q) práva subjektů údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001, (EU) 2016/679 a (EU) 2016/794 a podle směrnice (EU) 2016/680;

r) možnost cestujících získat podporu, jak stanoví čl. 7 odst. 2 písm. m).

Článek 72

Informační kampaň

Komise ve spolupráci s Evropskou službou pro vnější činnost, ústřední jednotkou ETIAS a členskými státy, včetně jejich konzulátů v dotčených třetích zemích, spustí při zprovoznění ETIAS informační kampaň, která bude informovat státní příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje toto nařízení, o jejich povinnosti být držiteli platného cestovního povolení pro překročení vnějších hranic a po celou dobu jejich krátkodobého pobytu na území členských států.

Tato informační kampaň bude vedena pravidelně alespoň v jednom úředním jazyce zemí, na jejichž státní příslušníky se toto nařízení vztahuje.

KAPITOLA XIV

POVINNOSTI

Článek 73

Povinnosti agentury eu-LISA během fáze návrhu a vývoje

1. Ústřední systém ETIAS je provozován v technických zařízeních agentury eu-LISA a zajišťuje funkce stanovené tímto nařízením v souladu s podmínkami bezpečnosti, dostupnosti, kvality a rychlosti podle odstavce 3 tohoto článku a čl. 74 odst. 1.

2. Infrastruktury na podporu veřejných internetových stránek, aplikace pro mobilní zařízení, e-mailové služby, zabezpečeného uživatelského účtu, ověřovacího nástroje pro žadatele, nástroje umožňujícího žadatelům udělit souhlas, nástroje hodnocení pro seznam zájmových osob ETIAS, brány pro dopravce, internetové služby, softwaru pro zpracovávání žádostí, centrálního úložiště údajů a technických řešení podle čl. 92 odst. 8 jsou provozovány v zařízeních agentury eu-LISA nebo v zařízeních Komise. Tyto infrastruktury musí být geograficky rozmístěny tak, aby zajišťovaly funkce stanovené v tomto nařízení v souladu s podmínkami bezpečnosti, ochrany údajů a zabezpečení údajů, dostupnosti, kvality a rychlosti podle odstavce 3 tohoto článku a čl. 74 odst. 1. Zařízení pro umístění seznamu zájmových osob ETIAS poskytne agentura eu-LISA.

3. Agentura eu-LISA odpovídá za technický vývoj informačního systému ETIAS, za jakýkoli technický vývoj nezbytný pro zajištění interoperability mezi ústředním systémem ETIAS a informačními systémy EU uvedenými v článku 11 a za umožnění vyhledávání v databázích Interpolu podle článku 12.

Agentura eu-LISA navrhne fyzickou architekturu systému, včetně jeho komunikační infrastruktury, jakož i jeho technické specifikace a jejich vývoj a národní jednotná rozhraní. Správní rada agentury eu-LISA přijme tyto technické specifikace s výhradou kladného stanoviska Komise. Agentura eu-LISA rovněž provede veškeré nezbytné úpravy EES, SIS, Eurodacu nebo VIS vyplývající z vytvoření interoperability s ETIAS.

Agentura eu-LISA vyvine a zavede ústřední systém ETIAS, včetně seznamu zájmových osob ETIAS, národní jednotná rozhraní a komunikační infrastrukturu co nejdříve po vstupu tohoto nařízení v platnost a poté, co Komise přijme:

a) opatření stanovená v čl. 6 odst. 4, čl. 16 odst. 10, čl. 17 odst. 9, článku 31, čl. 35 odst. 7, čl. 45 odst. 2, čl. 54 odst. 2, čl. 74 odst. 5, čl. 84 odst. 2 a čl. 92 odst. 8 a

b) opatření, přijatá přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2, nezbytná pro vývoj a technické zavedení ústředního systému ETIAS, národních jednotných rozhraní, komunikační infrastruktury a brány pro dopravce, zejména prováděcí akty pro:

   i) přístup k údajům podle článků 22 až 29 a článků 33 až 53;

   ii) změny, vymazávání a předčasné vymazávání údajů podle článku 55;

   iii) vedení protokolů a přístup k nim podle článků 45 a 69;

   iv) požadavky na výkonnost,

v) specifikace pro technická řešení pro připojení ústředních přístupových bodů podle článků 51 až 53.

Vývoj sestává z vypracování a provádění technických specifikací, testování a celkové projektové koordinace. V této souvislosti jsou úkoly agentury eu-LISA rovněž:

a) provádět posouzení bezpečnostních rizik;

b) dodržovat zásady záměrné a standardní ochrany soukromí během celého životního cyklu vývoje ETIAS a

c) provádět posouzení bezpečnostních rizik v souvislosti s interoperabilitou ETIAS s informačními systémy EU a údaji Europolu podle článku 11.

4. Během fáze návrhu a vývoje se ustaví rada pro řízení programu složená z nejvýše deseti členů. Skládá se ze šesti členů jmenovaných správní radou agentury eu-LISA, vybraných z jejích členů nebo náhradníků, dále z předsedy poradní skupiny pro EES-ETIAS uvedené v článku 91, z jednoho člena zastupujícího agenturu eu-LISA jmenovaného jejím výkonným ředitelem, z jednoho zástupce Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž jmenovaného jejím výkonným ředitelem a z jednoho člena jmenovaného Komisí. Členové jmenovaní správní radou agentury eu-LISA jsou voleni pouze z těch členských států, které jsou podle práva Unie v plné míře vázány legislativními nástroji upravujícími vývoj, zřizování, provoz a používání všech rozsáhlých informačních systémů řízených agenturou eu-LISA a které budou zapojeny do ETIAS. Rada pro řízení programu se schází pravidelně a nejméně třikrát za čtvrtletí. Zajistí přiměřené řízení fáze návrhu a vývoje ETIAS. Rada pro řízení programu předkládá každý měsíc správní radě agentury eu-LISA písemné zprávy o pokroku projektu. Nemá rozhodovací pravomoc ani není zmocněna zastupovat členy správní rady agentury eu-LISA.

5. Správní rada agentury eu-LISA stanoví jednací řád rady pro řízení programu, který zahrnuje zejména pravidla pro:

a) předsednictví;

b) místa zasedání;

c) přípravu zasedání;

d) přizvání odborníků na zasedání;

e) komunikační plány k zajištění plné informovanosti nezúčastněných členů správní rady agentury eu-LISA.

Radě pro řízení programu předsedá některý z členských států, který je podle práva Unie v plné míře vázán legislativními nástroji upravujícími vývoj, zřizování, provoz a používání všech rozsáhlých informačních systémů řízených agenturou eu-LISA.

Všechny cestovní výdaje a výdaje na pobyt, které vzniknou členům rady pro řízení programu, hradí agentura eu-LISA. Článek 10 jednacího řádu agentury eu-LISA se použije obdobně. Služby sekretariátu rady pro řízení programu zajišťuje agentura eu-LISA.

Poradní skupina pro EES-ETIAS zasedá pravidelně až do zprovoznění ETIAS. Po každém zasedání podává zprávu radě pro řízení programu. Zajišťuje odborné znalosti pro podporu úkolů rady pro řízení programu a podniká kroky v návaznosti na stav připravenosti členských států.

Článek 74

Povinnosti agentury eu-LISA po zprovoznění ETIAS

1. Po zprovoznění ETIAS agentura eu-LISA odpovídá za technickou správu ústředního systému ETIAS a národních jednotných rozhraní. Odpovídá také za veškeré technické testování požadované pro zavedení a aktualizaci prověřovacích pravidel ETIAS. Ve spolupráci s členskými státy zajišťuje, aby se vždy využívaly nejlepší dostupné technologie určené na základě analýzy nákladů a přínosů. Agentura eu-LISA rovněž odpovídá za technickou správu komunikační infrastruktury zajišťující kontakt mezi ústředním systémem ETIAS a národními jednotnými rozhraními a za veřejné internetové stránky, aplikaci pro mobilní zařízení, e-mailovou službu, zabezpečený uživatelský účet, ověřovací nástroj pro žadatele, nástroj umožňující žadatelům udělit souhlas, nástroj hodnocení pro seznam zájmových osob ETIAS, bránu pro dopravce, internetovou službu, software pro zpracovávání žádostí a centrální úložiště údajů podle článku 6.

Technická správa ETIAS sestává ze všech úkolů nezbytných pro zachování funkčnosti informačního systému ETIAS 24 hodin denně sedm dní v týdnu v souladu s tímto nařízením, zejména z údržby a technického vývoje nezbytných k tomu, aby systém fungoval na uspokojivé úrovni technické kvality, zejména pokud jde o dobu odezvy na nahlížení do ústředního systému ETIAS v souladu s technickými specifikacemi.

2. Aniž je dotčen článek 17 služebního řádu úředníků Evropské unie a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie stanovených nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ([1]), uplatní agentura eu-LISA na všechny své pracovníky, kteří musí pracovat s údaji uloženými v ústředním systému ETIAS, vhodná pravidla týkající se zachování služebního tajemství nebo jiné srovnatelné povinnosti zachování důvěrnosti. Tato povinnost trvá i poté, co dotyční pracovníci opustí svou funkci nebo zaměstnanecký poměr, nebo poté, co ukončí svou činnost.

3. Pokud agentura eu-LISA na jakémkoliv úkolu souvisejícím s ETIAS spolupracuje s externími dodavateli, důkladně sleduje činnost dodavatelů, aby zajistila dodržování všech ustanovení tohoto nařízení, včetně zejména bezpečnosti, důvěrnosti a ochrany údajů.

4. Agentura eu-LISA plní rovněž úkoly související s poskytováním odborné přípravy se zaměřením na technické aspekty používání informačního systému ETIAS.

5. Agentura eu-LISA vyvine a udržuje mechanismus a postupy pro provádění kontrol kvality údajů v ústředním systému ETIAS a předkládá pravidelné zprávy členským státům a ústřední jednotce ETIAS. Agentura eu-LISA předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi pravidelnou zprávu o potížích, které se vyskytly. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví a vyvine tento mechanismus, postupy a vhodné požadavky na dodržování kvality údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Článek 75

Povinnosti Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž

1. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž odpovídá za:

a) zřízení a provoz ústřední jednotky ETIAS a zajištění podmínek pro bezpečnou správu údajů uchovávaných v ETIAS;

b) automatizované zpracovávání žádostí a

c) prověřovací pravidla ETIAS.

2. Pracovníci ústřední jednotky ETIAS oprávnění k přístupu do ústředního systému ETIAS absolvují před tím, než obdrží povolení zpracovávat údaje zaznamenané v ústředním systému ETIAS, vhodnou odbornou přípravu týkající se zabezpečení údajů a základních práv, zejména ochrany údajů. Účastní se rovněž odborné přípravy nabízené agenturou eu-LISA se zaměřením na technické aspekty používání informačního systému ETIAS a na kvalitu údajů.

Článek 76

Povinnosti členských států

1. Každý členský stát odpovídá za:

a) propojení s národním jednotným rozhraním;

b) organizaci, správu, provoz a údržbu národních jednotek ETIAS pro účely manuálního zpracovávání žádostí o cestovní povolení, u kterých byla během automatizovaného zpracování vykázána shoda, jak je uvedeno v článku 26;

c) organizaci ústředních přístupových bodů a jejich propojení s národním jednotným rozhraním za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů;

d) správu a úpravu přístupu pro řádně pověřené pracovníky příslušných vnitrostátních orgánů do informačního systému ETIAS v souladu s tímto nařízením a vypracování a pravidelnou aktualizaci seznamu a profilů těchto pracovníků;

e) zřízení a provoz národních jednotek ETIAS;

f) zadávání údajů týkajících se teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů na seznam zájmových osob ETIAS podle čl. 34 odst. 2 a 3 a

([1]) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

g) zajištění toho, aby všechny jeho orgány, které mají právo na přístup k informačnímu systému ETIAS, přijaly opatření nezbytná pro zajištění souladu s tímto nařízením, včetně opatření nezbytných k zajištění dodržování základních práv a zabezpečení údajů.

2. Každý členský stát používá pro vyhledávání v ústředním systému ETIAS na vnějších hranicích automatizované postupy.

3. Pracovníci národních jednotek ETIAS oprávnění k přístupu do informačního systému ETIAS absolvují před tím, než obdrží povolení zpracovávat údaje zaznamenané v ústředním systému ETIAS, vhodnou odbornou přípravu týkající se zabezpečení údajů a základních práv, zejména ochrany údajů.

Účastní se rovněž odborné přípravy nabízené agenturou eu-LISA se zaměřením na technické aspekty používání informačního systému ETIAS a na kvalitu údajů.

Článek 77

Povinnosti Europolu

1. Europol zajišťuje zpracovávání dotazů uvedených v čl. 20 odst. 2 písm. j) a odst. 4. Odpovídajícím způsobem upraví svůj informační systém.

2. Europol má pravomoci a jsou mu svěřeny úkoly související se seznamem zájmových osob ETIAS, jak je stanoveno v čl. 35 odst. 1 a 3 až 6.

3. Europol odpovídá za vydání odůvodněného stanoviska na základě žádosti o konzultaci podle článku 29.

4. Podle čl. 34 odst. 2 Europol odpovídá za zadávání údajů týkajících se teroristických trestných činů nebo jiných závažných trestných činů, které získal, na seznam zájmových osob ETIAS.

5. Pracovníci Europolu absolvují před tím, než obdrží povolení provádět jakékoliv úkoly podle článků 34 a 35, vhodnou odbornou přípravu týkající se zabezpečení údajů a základních práv, zejména ochrany údajů. Účastní se rovněž odborné přípravy nabízené agenturou eu-LISA se zaměřením na technické aspekty používání informačního systému ETIAS a na kvalitu údajů.

KAPITOLA XV

ZMĚNY DALŠÍCH NÁSTROJŮ UNIE

Článek 78

Změna nařízení (EU) č. 1077/2011

V nařízení (EU) č. 1077/2011 se vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 5b*

Úkoly související s ETIAS

V souvislosti s ETIAS plní agentura úkoly, které jí jsou svěřeny článkem 73 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240. (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).“

Článek 79

Změna nařízení (EU) č. 515/2014

V článku 6 nařízení (EU) č. 515/2014 se vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. V průběhu fáze vývoje Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) obdrží členské státy dodatečný příděl ve výši 96,5 milionu EUR ke svému základnímu přídělu a poskytnou veškeré tyto finanční prostředky na ETIAS, aby se zajistil rychlý a efektivní vývoj shodný s prováděním ústředního systému ETIAS, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).“

Článek 80

Změny nařízení (EU) č. 2016/399

Nařízení (EU) 2016/399 se mění takto:

1) V článku 6 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 (*), nebo platné cestovní povolení, pokud je požadováno na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 (**), ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo platného dlouhodobého víza;

(*) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).“;

b) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Po přechodné období stanovené podle čl. 83 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240 je používání Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS) nepovinné a povinnost mít platné cestovní povolení stanovená v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce se neuplatní. Členské státy informují státní příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří překračují vnější hranice, o tom, že po uplynutí přechodného období jsou povinni mít platné cestovní povolení. Za tímto účelem distribuují členské státy této kategorii cestujících společný informační leták, jak je uvedeno v čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1240.

V průběhu odkladné lhůty stanovené podle čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1240 pohraniční orgány výjimečně povolí státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří nejsou držiteli cestovního povolení, překročit vnější hranice, pokud splňují veškeré ostatní podmínky tohoto článku a pokud překračují vnější hranice členských států poprvé od uplynutí přechodného období uvedeného v čl. 83 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240 Pohraniční orgány informují tyto státní příslušníky o povinnosti mít platné cestovní povolení v souladu s tímto článkem. Za tímto účelem distribuují pohraniční orgány těmto cestujícím společný informační leták, jak je uvedeno v čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1240, jímž je informují o tom, že mohou výjimečně překročit vnější hranice, ačkoli nesplňují povinnost mít platné cestovní povolení, a tuto povinnost vysvětlují.“

2) V článku 8 se odstavec 3 mění takto:

a) v písmeni a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) ověření, zda má státní příslušník třetí země doklad, který je platný pro překročení hranic a jemuž neskončila doba platnosti, a zda je k dokladu případně připojeno požadované vízum, cestovní povolení nebo povolení k pobytu,“;

b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ba) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem cestovního povolení uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, sestávají důkladné kontroly při vstupu také z ověření pravosti, platnosti a statusu cestovního povolení a případně totožnosti držitele cestovního povolení prostřednictvím nahlédnutí do ETIAS v souladu s článkem 47 nařízení (EU) 2018/1240 V případech, kdy je technicky nemožné nahlížet do ETIAS nebo provádět vyhledávání podle čl. 47 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1240, se použije čl. 48 odst. 3 uvedeného nařízení.“

3) V příloze V části B ve standardním formuláři pro odepření vstupu na hranici se písmeno (C) v seznamu důvodů pro odepření nahrazuje tímto:

„(C) nemá platné vízum, cestovní povolení nebo povolení k pobytu“.

Článek 81

Změny nařízení (EU) 2016/1624

Nařízení (EU) 2016/1624 se mění takto:

1) V čl. 8 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„qa) plní úkoly a povinnosti svěřené Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 (*) a zajišťuje zřízení a provoz ústřední jednotky ETIAS v souladu s článkem 7 uvedeného nařízení.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).“

2) V kapitole II se doplňuje nový oddíl, který zní:

„Oddíl 5

ETIAS

Článek 33a

Zřízení ústřední jednotky ETIAS

1. Zřizuje se ústřední jednotka ETIAS.

2. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž zajišťuje zřízení a provoz ústřední jednotky ETIAS v souladu s článkem 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).“

Článek 82

Změny nařízení (EU) 2017/2226

V článku 64 nařízení (EU) č. 2017/2226 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Financování, které má být uvolněno z krytí uvedeného v čl. 5 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 515/2014 s cílem pokrýt náklady uvedené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, je plněno v rámci nepřímého řízení pro náklady vzniklé agentuře eu-LISA a v rámci sdíleného řízení pro náklady vzniklé členským státům.“

KAPITOLA XVI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 83

Přechodné období a přechodná opatření

1. Po dobu šesti měsíců ode dne zprovoznění ETIAS je jeho používání nepovinné a povinnost mít platné cestovní povolení se neuplatní. Komise může přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterým tuto lhůtu prodlouží nejvýše o dalších šest měsíců, a to nejvýše dvakrát.

2. Během období uvedeného v odstavci 1 informují členské státy státní příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří překračují vnější hranice, o tom, že po uplynutí tohoto šestiměsíčního období musí mít platné cestovní povolení. Za tímto účelem distribuují členské státy této kategorii cestujících společný informační leták. Tento leták musí být k dispozici i na konzulátech členských států v zemích, na jejichž státní příslušníky se vztahuje toto nařízení.

3. Po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 tohoto článku běží odkladná lhůta šesti měsíců. Během ní se uplatní povinnost mít platné cestovní povolení. V průběhu odkladné lhůty pohraniční orgány výjimečně povolí státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje povinnost mít cestovní povolení a kteří cestovní povolení nemají, překročit vnější hranice, pokud splňují veškeré ostatní podmínky čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/399 a pokud překračují vnější hranice členských států poprvé od uplynutí období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku. Pohraniční orgány informují tyto státní příslušníky třetích zemí o povinnosti mít platné cestovní povolení v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/399. Za tímto účelem distribuují pohraniční orgány těmto cestujícím společný informační leták, jímž je informují o tom, že mohou výjimečně překročit vnější hranice, ačkoli nesplňují povinnost mít platné cestovní povolení, a tuto povinnost vysvětlují. Komise může přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 tohoto nařízení, kterým tuto lhůtu prodlouží nejvýše o dalších šest měsíců.

V průběhu odkladné lhůty se vstupy na území členských států, které neprovozují EES, neberou v potaz.

4. Komise vypracuje prostřednictvím prováděcích aktů oba společné informační letáky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, které obsahují alespoň informace uvedené v článku 71. Tyto informační letáky musí být jasné, jednoduché a dostupné v alespoň jednom úředním jazyce každé země, na jejíž státní příslušníky se vztahuje toto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

5. Během přechodného období uvedeného v odstavcích 1 a 2 tohoto článku reaguje informační systém ETIAS na dotazy dopravců podle čl. 45 odst. 2 odesláním odpovědi „OK“. V průběhu odkladné lhůty podle odstavce 3 tohoto článku odpověď, kterou odešle informační systém ETIAS na dotaz dopravců, zohlední to, zda státní příslušník třetí země překračuje vnější hranice členských států poprvé od uplynutí období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 84

Použití údajů pro účely hlášení a statistik

1. K nahlížení do následujících údajů mají přístup řádně pověření pracovníci příslušných orgánů členských států, Komise, agentury eu-LISA a ústřední jednotky ETIAS, a to výhradně pro účely hlášení a statistik, aniž by byla možná individuální identifikace, a v souladu se zárukami týkajícími se zákazu diskriminace uvedenými v článku 14:

a) informace o statusu žádosti;

b) státní příslušnost, pohlaví a rok narození žadatele;

c) země pobytu;

d) vzdělání (základní, střední, vysokoškolské nebo bez vzdělání);

e) současné zaměstnání (skupina zaměstnání);

f) druh cestovního dokladu a třípísmenný kód vydávající země;

g) druh cestovního povolení a, v případě cestovního povolení s omezenou územní platností, jak je stanoveno v článku 44, odkaz na členský stát nebo členské státy, které cestovní povolení s omezenou územní platností vydaly;

h) doba platnosti cestovního povolení a

i) důvody zamítnutí žádosti o cestovní povolení nebo pro zrušení cestovního povolení nebo jeho prohlášení za neplatné.

2. Pro účely odstavce 1 agentura eu-LISA zřídí, provede a provozuje ve svých technických zařízeních centrální úložiště obsahující údaje uvedené v odstavci 1, které neumožňují individuální identifikaci, ale které orgánům uvedeným v odstavci 1 umožní získávat přizpůsobitelné zprávy a statistiky za účelem zlepšení posuzování bezpečnostních rizik, rizik nedovoleného přistěhovalectví a vysokého epidemického rizika, zvýšení účinnosti hraničních kontrol, pomoci ústřední jednotce ETIAS a národním jednotkám ETIAS při zpracovávání žádostí o cestovní povolení a podpory vytváření fakticky podložených politik Unie v oblasti migrace. Úložiště obsahuje rovněž denní statistiky týkající se údajů uvedených v odstavci 4. Přístup do centrálního úložiště je umožněn přes zabezpečený přístup prostřednictvím sítě TESTA, s kontrolovaným přístupem a specifickými uživatelskými profily, a to výhradně pro účely hlášení a statistik.

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů podrobná pravidla týkající se provozu centrálního úložiště a pravidla pro ochranu údajů a bezpečnost týkající se úložiště. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

3. Postupy sledování vývoje a fungování informačního systému ETIAS zavedené agenturou eu-LISA podle čl. 92 odst. 1 zahrnují možnost vydávat pravidelné statistiky pro zajištění sledování.

4. Agentura eu-LISA zveřejňuje čtvrtletní statistiky o informačním systému ETIAS uvádějící zejména počet a státní příslušnost žadatelů, jimž bylo cestovní povolení vydáno nebo jejichž žádost o ně byla zamítnuta, včetně důvodů pro zamítnutí, a počet a státní příslušnost státních příslušníků třetích zemí, jejichž cestovní povolení bylo prohlášeno za neplatné či zrušeno.

5. Na konci každého roku se statistické údaje shrnou ve výroční zprávě za daný rok. Tato zpráva se zveřejní a zašle Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, evropskému inspektorovi ochrany údajů, Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž a vnitrostátním dozorovým úřadům.

6. Na žádost Komise poskytne agentura eu-LISA statistiky zaměřené na určité aspekty týkající se uplatňování tohoto nařízení, jakož i statistiky podle odstavce 3.

Článek 85

Náklady

1. Náklady spojené s vývojem informačního systému ETIAS, integrací stávajících vnitrostátních pohraničních infrastruktur a připojením k národnímu jednotnému rozhraní, s hostingem národního jednotného rozhraní a zřízením ústřední jednotky ETIAS a národních jednotek ETIAS jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie.

Agentura eu-LISA věnuje zvláštní pozornost riziku zvyšování nákladů a zajistí dostatečné sledování dodavatelů.

2. Provozní náklady ETIAS jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie. To zahrnuje náklady na provoz a údržbu informačního systému ETIAS, včetně národních jednotných rozhraní, náklady na provoz ústřední jednotky ETIAS, náklady na pracovníky a technické vybavení (hardware a software) nezbytné pro plnění úkolů národních jednotek ETIAS a náklady na překlady podle čl. 27 odst. 2 a 8.

Vyloučeny jsou tyto náklady:

a) projektové řízení v členských státech (schůze, služební cesty, kanceláře);

b) hosting vnitrostátních IT systémů (prostory, realizace, elektřina, chlazení);

c) provoz vnitrostátních IT systémů (smlouvy s operátory a technickou podporou);

d) návrh, vývoj, realizace, provoz a údržba vnitrostátních komunikačních sítí.

3. Provozní náklady ETIAS zahrnují rovněž finanční podporu členským státům k úhradě výdajů vzniklých v důsledku přizpůsobení a automatizace hraničních kontrol v souvislosti s prováděním ETIAS. Celková částka této finanční podpory je omezena na nejvýše 15 milionů EUR za první rok provozu, na nejvýše 25 milionů EUR za druhý rok provozu a na nejvýše 50 milionů EUR na rok v dalších letech provozu. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se uvedená finanční podpora dále vymezí.

4. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž, agentura eu-LISA a Europol obdrží odpovídající dodatečné prostředky a pracovníky nezbytné pro plnění úkolů, které jsou jim svěřeny v rámci tohoto nařízení.

5. Finanční prostředky, které mají být uvolněny z krytí uvedeného v čl. 5 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 515/2014 na pokrytí nákladů na uplatňování tohoto nařízení uvedených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, jsou vynakládány v nepřímém řízení pro náklady vzniklé agentuře eu-LISA a Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž a ve sdíleném řízení pro náklady vzniklé členským státům.

Článek 86

Příjmy

Příjmy generované ETIAS se považují za vnitřní účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([1]). Tyto příjmy jsou účelově vázány na pokrytí nákladů na provoz a údržbu ETIAS. Jakékoli příjmy zbývající po pokrytí těchto nákladů budou převedeny do rozpočtu Unie.

Článek 87

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi orgán vykonávající funkci správce podle článku 57.

2. Ústřední jednotka ETIAS a členské státy oznámí Komisi a agentuře eu-LISA příslušné orgány uvedené v článku 13, které mají přístup do informačního systému ETIAS.

Tři měsíce po dni zprovoznění ETIAS podle článku 88 zveřejní agentura eu-LISA souhrnný seznam těchto orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie*. Členské státy rovněž Komisi a agentuře eu-LISA bezodkladně oznámí jakoukoli změnu těchto orgánů. V případě takových změn zveřejní agentura eu-LISA jednou ročně aktualizované souhrnné vydání těchto informací. Agentura eu-LISA udržuje průběžně aktualizované veřejné internetové stránky obsahující tyto informace.

3. Členské státy oznámí Komisi a agentuře eu-LISA své určené orgány a ústřední přístupové body podle článku 50 a bezodkladně oznámí jakoukoli jejich změnu.

4. Agentura eu-LISA oznámí Komisi úspěšné provedení testu uvedeného v čl. 88 odst. 1 písm. e).

Komise zveřejní informace uvedené v odstavcích 1 a 3 tohoto článku v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě změn těchto informací zveřejní Komise jednou ročně jejich aktualizované souhrnné vydání. Komise udržuje průběžně aktualizované veřejné internetové stránky obsahující tyto informace.

Článek 88

Zprovoznění

1. Komise stanoví den zprovoznění ETIAS, jakmile jsou splněny tyto podmínky:

a) vstoupily v platnost nezbytné změny právních aktů, kterými se zřizují informační systémy EU uvedené v čl. 11 odst. 2, jimiž bude docíleno interoperability s informačním systémem ETIAS;

b) vstoupilo v platnost nařízení o agentuře eu-LISA, kterým se této agentuře svěřuje provozní řízení ETIAS;

c) vstoupily v platnost nezbytné změny právních aktů, kterými se zřizují informační systémy EU uvedené v čl. 20 odst. 2, na jejichž základě získá přístup do těchto databází ústřední jednotka ETIAS;

d) byla přijata opatření uvedená v čl. 15 odst. 5, čl. 17 odst. 3, 5 a 6, čl. 18 odst. 4, čl. 27 odst. 3 a 5, čl. 33 odst. 2 a 3, čl. 36 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 39 odst. 2, čl. 45 odst. 3, čl. 46 odst. 4, čl. 48 odst. 4, čl. 59 odst. 4, čl. 73 odst. 3 písm. b), čl. 83 odst. 1, 3 a 4 a čl. 85 odst. 3;

e) agentura eu-LISA oznámila úspěšné provedení souhrnného testu ETIAS;

f) agentura eu-LISA a ústřední jednotka ETIAS potvrdily, že byla provedena nezbytná technická a právní opatření týkající se shromažďování a předávání údajů uvedených v článku 17 do ústředního systému ETIAS, a oznámily je Komisi;

g) členské státy a ústřední jednotka ETIAS oznámily Komisi údaje týkající se jednotlivých orgánů uvedených v čl. 87 odst. 1 a 3.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

2. Test ETIAS uvedený v odst. 1 písm. e) provede agentura eu-LISA ve spolupráci s členskými státy a ústřední jednotkou ETIAS.

3. Komise sdělí Evropskému parlamentu a Radě výsledky testu provedeného podle odst. 1 písm. e).

4. Rozhodnutí Komise uvedené v odstavci 1 se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Členské státy a ústřední jednotka ETIAS začnou používat ETIAS ode dne stanoveného Komisí v souladu s odstavcem 1.

Článek 89

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 4, čl. 17 odst. 3, 5 a 6, čl. 18 odst. 4, čl. 27 odst. 3, článku 31, čl. 33 odst. 2, čl. 36 odst. 4, čl. 39 odst. 2, čl. 54 odst. 2, čl. 83 odst. 1 a 3 a čl. 85 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 9. října 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 4, čl. 17 odst. 3, 5 a 6, čl. 18 odst. 4, čl. 27 odst. 3, článku 31, čl. 33 odst. 2, čl. 36 odst. 4, čl. 39 odst. 2, čl. 54 odst. 2, čl. 83 odst. 1 a 3 a čl. 85 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 4, čl. 17 odst. 3, 5 nebo 6, čl. 18 odst. 4, čl. 27 odst. 3, článku 31, čl. 33 odst. 2, čl. 36 odst. 4, čl. 39 odst. 2, čl. 54 odst. 2, čl. 83 odst. 1 nebo 3 nebo čl. 85 odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 90

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 91

Poradní skupina

Úkoly poradní skupiny EES agentury eu-LISA se rozšiřují na ETIAS. Tato poradní skupina pro EES-ETIAS poskytuje agentuře eu-LISA odborné poznatky související s ETIAS, zejména v souvislosti s přípravou ročního pracovního programu agentury a její výroční zprávy o činnosti.

Článek 92

Sledování a hodnocení

1. Agentura eu-LISA zajistí zavedení postupů pro sledování vývoje informačního systému ETIAS vzhledem k cílům v oblasti plánování a nákladů a sledování fungování ETIAS, pokud jde o porovnání jeho technických výstupů, nákladové efektivnosti, bezpečnosti a kvality služeb se stanovenými cíli.

2. Do 10. dubna 2019 a poté každých šest měsíců během fáze vývoje informačního systému ETIAS předloží agentura eu-LISA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o aktuálním stavu vývoje ústředního systému ETIAS, národních jednotných rozhraní a komunikační infrastruktury mezi ústředním systémem ETIAS a národními jednotnými rozhraními. Tato zpráva musí obsahovat podrobné informace o vzniklých nákladech a informace o případných rizicích, která mohou mít dopad na celkové náklady systému hrazené ze souhrnného rozpočtu Unie v souladu s článkem 85.

Do 10. dubna 2019 a poté každých šest měsíců během fáze vývoje informačního systému ETIAS předloží Europol a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž Evropskému parlamentu a Radě zprávu o stavu příprav provádění tohoto nařízení včetně podrobných informací o vzniklých nákladech a informací o případných rizicích, která mohou mít dopad na celkové náklady systému hrazené ze souhrnného rozpočtu Unie v souladu s článkem 85.

Po ukončení vývoje předloží agentura eu-LISA Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které podrobně vysvětlí, jak byly splněny cíle týkající se zejména plánování a nákladů, a odůvodní případné odchylky.

3. Pro účely technické údržby má agentura eu-LISA přístup k potřebným informacím, které se týkají operací zpracovávání údajů prováděných v informačním systému ETIAS.

4. Dva roky po zprovoznění ETIAS a poté každé dva roky předloží agentura eu-LISA Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o technickém fungování informačního systému ETIAS, včetně jeho zabezpečení, a statistické údaje týkající se seznamu zájmových osob ETIAS v souladu s přezkumným postupem podle čl. 35 odst. 5 a 6.

5. Tři roky po zprovoznění ETIAS a poté každé čtyři roky Komise ETIAS vyhodnotí a předá všechna nezbytná doporučení Evropskému parlamentu a Radě. Toto hodnocení musí zahrnovat:

a) vyhledávání v databázích SLTD a TDAWN prostřednictvím ETIAS, včetně informací o počtu shod při vyhledávání v těchto databázích Interpolu, o počtu zamítnutých žádostí o cestovní povolení na základě těchto shod a informací o jakýchkoli vyvstalých problémech, a případně rovněž posouzení potřeby legislativního návrhu na změnu tohoto nařízení;

b) výsledky, jichž ETIAS dosáhl při plnění svých cílů, mandátu a úkolů;

c) dopad, účinnost a efektivnost činností ETIAS a jeho pracovních postupů ve vztahu k jeho cílům, mandátu a úkolům;

d) posouzení zabezpečení ETIAS;

e) prověřovací pravidla ETIAS použitá pro účely posouzení rizik;

f) dopad seznamu zájmových osob ETIAS, včetně počtu žádostí o cestovní povolení, které byly zamítnuty z důvodů, jež zohlednily shodu zjištěnou oproti seznamu zájmových osob ETIAS;

g) případnou potřebu změnit mandát ústřední jednotky ETIAS a finanční dopady jakékoli takové změny;

h) dopad na základní práva;

i) dopad na diplomatické vztahy mezi Unií a příslušnými třetími zeměmi;

j) příjmy plynoucí z poplatků za cestovní povolení, náklady vzniklé v souvislosti s vývojem ETIAS, náklady na provoz ETIAS, náklady vzniklé agentuře eu-LISA, Europolu a Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž v souvislosti s jejich úkoly podle tohoto nařízení, jakož i jakékoliv příjmy přidělené v souladu s článkem 86;

k) použití ETIAS pro účely vymáhání práva na základě informací uvedených v odstavci 8 tohoto článku;

l) počet žadatelů pozvaných k pohovoru a jejich procentní podíl z celkového počtu žadatelů, důvody pro požadování pohovoru, počet pohovorů uskutečněných na dálku, počet rozhodnutí, kdy bylo cestovní povolení uděleno, bylo uděleno s označením nebo byla žádost o ně zamítnuta, počet žadatelů pozvaných k pohovoru, kteří se k němu nedostavili, a případně rovněž posouzení potřeby legislativního návrhu na změnu tohoto nařízení.

Komise předloží tuto hodnoticí zprávu Evropskému parlamentu, Radě, evropskému inspektorovi ochrany údajů a Agentuře Evropské unie pro základní práva.

6. Členské státy a Europol poskytnou agentuře eu-LISA, ústřední jednotce ETIAS a Komisi informace nezbytné k vypracování návrhů zpráv podle odstavců 4 a 5. Tyto informace nesmějí ohrozit pracovní metody ani obsahovat informace, které prozrazují zdroje, pracovníky nebo vyšetřování určených orgánů.

7. Agentura eu-LISA a ústřední jednotka ETIAS poskytnou Komisi informace nezbytné k vypracování hodnocení podle odstavce 5.

8. Všechny členské státy a Europol vypracují, při dodržení vnitrostátních právních předpisů o zveřejňování citlivých informací, výroční zprávu o efektivitě přístupu k údajům uloženým v ústředním systému ETIAS pro účely vymáhání práva obsahující informace a statistické údaje o:

a) přesném účelu nahlížení do údajů, včetně typu teroristického trestného činu nebo jiného závažného trestného činu;

b) rozumných důvodech pro důvodné podezření, že se na podezřelou osobu, pachatele nebo oběť vztahuje toto nařízení;

c) počtu žádostí o přístup do ústředního systému ETIAS pro účely vymáhání práva;

d) počtu a typu případů, u kterých byla vykázána shoda;

e) počtu a typu případů, v nichž byl použit postup pro naléhavé případy uvedený v čl. 51 odst. 4, včetně případů, kdy ústřední přístupový bod při následném ověření naléhavost neuznal.

Členským státům musí být k dispozici technické řešení pro usnadnění shromažďování těchto údajů podle kapitoly IX pro účely vytváření statistik uvedených v tomto odstavci. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů specifikace tohoto technického řešení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 2.

Článek 93

Praktická příručka

Komise v úzké spolupráci s členskými státy a příslušnými agenturami Unie vypracuje praktickou příručku, která bude obsahovat pokyny, doporučení a osvědčené postupy pro provádění tohoto nařízení. Praktická příručka zohlední příslušné stávající příručky. Komise ji přijme formou doporučení.

Článek 94

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní pravidla týkající se měst Ceuta a Melilla, vymezená v prohlášení Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985.

Článek 95

Finanční příspěvek zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis

Dohody o finančních příspěvcích zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* se uzavírají na základě příslušných ustanovení jejich dohod o přidružení.

Článek 96

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije ode dne stanoveného Komisí v souladu s článkem 88, s výjimkou článků 6, 11, 12, 33, 34, 35, 59, 71, 72, 73, 75 až 79, 82, 85, 87, 89, 90, 91, čl. 92 odst. 1 a 2, článků 93 a 95 a ustanovení týkajících se opatření uvedených v čl. 88 odst. 1 písm. d), které se použijí ode dne 9. října 2018.

Ustanovení týkající se nahlížení do Eurodacu se použijí ode dne použitelnosti přepracovaného znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ([1]).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 12. září 2018.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předsedkyně*
A. TAJANI	K. EDTSTADLER

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 1).

PŘÍLOHA

Seznam trestných činů uvedených v čl. 17 odst. 4 písm. a)

1) teroristické trestné činy,
2) účast na zločinném spolčení,
3) obchodování s lidmi,
4) pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
5) nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
6) nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
7) korupce,
8) podvod, včetně podvodu proti finančním zájmům Unie,
9) praní výnosů z trestné činnosti a padělání peněz, včetně eura,
10) počítačová trestná činnost/kyberkriminalita,
11) trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
12) umožnění nedovoleného překročení státní hranice a napomáhání k nedovolenému pobytu na území,
13) vražda, těžké ublížení na zdraví,
14) nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
15) únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
16) organizovaná a ozbrojená loupež,
17) nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
18) padělání a produktové pirátství,
19) padělání veřejných listin a obchod s nimi,
20) nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
21) nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
22) znásilnění,
23) trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
24) protiprávní zmocnění se letadla nebo plavidla,
25) sabotáž,
26) obchod s odcizenými vozidly,
27) průmyslová špionáž,
28) žhářství,
29) rasismus a xenofobie.